

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

Nr. 9

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

3 MAART 1987

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	263
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	264
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	266
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	269
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	277
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	282
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	282
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	283
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	285
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	286
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	290
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	291
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65,6)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	302
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	302
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	303
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	306
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	317
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	328
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	329
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	329
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	330
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	331
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	334
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	335
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	335

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 23
van 28 januari 1987
van de heer P. BREYNE

Reconversiegebied Westhoek — Deconcentratiebeleid

De bevolking van het reconversiegebied Westhoek (arrondissement Ieper-Veurne-Diksmuide) kan uiteraard de beleidsoptie bijtreden van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve tot prioritaire ondersteuning, via o.m. de toepassing van de expansiewetgeving, van industriële initiatieven in de reconversiegebieden.

Om een streek die gekenmerkt is door grote werkloosheid, pendel, uitwijking en dergelijke, vooruit te helpen, is dergelijke beleidslijn ongetwijfeld belangrijk, maar het is ook een feit dat er nog andere ondersteunende maatregelen noodzakelijk zijn om deze in te bedden in een globaler ondersteuningsbeleid.

Een maatregel die de Vlaamse Executieve zelf kan tot stand brengen, is een deconcentratie van haar eigen nieuwe administratie, met prioritaire aandacht voor de ontwikkelingsgewesten.

Graag had ik daarom van de geachte Minister vernomen welke beslissingen reeds getroffen zijn (sedert de oprichting van de eigen administratie) tot vestiging van diensten van het departement van de Vlaamse Gemeenschap in de arrondissementen Ieper, Veurne en Diksmuide, en hoeveel personeelsleden van ieder niveau hierbij betrokken zijn.

Antwoord

De uitbouw van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft tot nu tot aanleiding gegeven tot de in bijgaande lijst opgenomen vestigingen van buitendiensten in het arrondissement Ieper-Veurne-Diksmuide.

Het ermee verband houdende aantal personeelsleden staat per niveau aangegeven.

Binnen de perken van de budgettaire mogelijkheden wordt eveneens werk gemaakt van de oprichting van „Huizen van de Vlaamse Gemeenschap” in de hoofdplaatsen van de Vlaamse provincies. Ter zake zal ook nuttig gebruik kunnen worden gemaakt van een aantal suggesties vervat in het eindverslag van de studie ondernomen door de vzw Mens en Ruimte. Bedoelde studie die op last van de Vlaamse Executieve werd ondernomen, beoogt onder meer de ruimtelijke deconcentratie van de administratieve diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Alhoewel de oprichting van „Huizen van de Vlaamse Gemeenschap” geen aanvullende werkplaatsen schept

in het beoogde reconversiegebied, zal de pendel daar door niettemin een meer aanvaardbare dimensie krijgen.

Buitendiensten		Kader	Personeelsbestand
Administratie voor sport- en openlucht recreatie			
— Sportcentrum Nieuwpoort			
Niveau II	2		1
Niveau III	3		3
Niveau IV	10		2
— Sportcentrum Woumen			
Niveau II	1		1
Niveau IV	5		0
Administratie voor gezin en maatschappelijk welzijn			
Bestuur Jeugdbescherming			
— Arrondissement Ieper			
Niveau II	4		4
Niveau III	1		1
— Arrondissement Veurne			
Niveau II	4		4

Vraag nr. 24
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Administratie van de Vlaamse Gemeenschap — Regeling voor personeelsleden met precair statuut

Op onze vraag van 2 oktober 1986 nr. 96 antwoordde u dat de Vlaamse Executieve de vaste wil heeft, binnen haar ambtstermijn, een oplossing te vinden voor de gestelde problematiek.

Gaarne vernam ik van de geachte Voorzitter een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke „globale” oplossing wordt voorgesteld voor de verschillende soorten preciaire statuten ?
2. Vermits de preciaire statuten drastisch van elkaar verschillen, zal een aparte benadering per soort statuut aangewezen zijn. Welke oplossing wordt per soort precair statuut voorgesteld ?
3. Zullen alle ambtenaren die zich in een precair statuut bevinden zonder enige formaliteit worden aangesteld als vaste ambtenaren ? Welke selectiecriteria of examens zullen eventueel voorzien worden.
4. Welke timing voorziet u voor de „oplossing van de gestelde probleMatiek”.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid bevestigen dat de Vlaamse Executieve een globale oplossing voor al de precair tewerkgestelden bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nastreeft.

Het voorstel van de Vlaamse Executieve omvat de volgende krachtlijnen :

1. eerbiediging van de wetgevingen op de voorkeurrechthebbenden ;

2. een vergelijkend examen, waaraan de voorkeursrechthebbers en de precair tewerkgestelden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap mogen deelnemen ;
3. verplicht bezit van de diploma's of studiegetuigschriften die, conform de bepalingen van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijks personeel, voor de werving in aanwervingsbetrekkingen worden geëist ;
4. de organisatie van de examens door de Vaste Wervingssecretaris ;
5. de benoeming, na wetslagen voor het vergelijkend examen, kan slechts gebeuren in aanwervingsgraden.

Omdat deze aangelegenheid verder dient behartigd te worden door de nationale Regering, kan de Vlaamse Executieve geen preciese realisatietermijn vooropstellen. Zij pleit evenwel met aandrang de spoedige afwikkeling van dit dossier.

**Vraag nr. 27
van 9 februari 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE**

BLOSO — Samenstelling van kader

Momenteel blijken besprekingen aan de gang te zijn in verband met het kader voor BLOSO.

Gaarne vernam ik van de heer Gemeenschapsminister :

- a. welke functies in de buitendiensten voorzien zijn en met welk niveau deze functies zullen overeenstemmen ?
- b. Hoe de provinciale Inspectiedienst er zal uitzien en welke niveaus hier worden voorzien ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag gelieve het geachte lid de volgende inlichtingen te vinden. Overeenkomstig de personeelsformatie, goedgekeurd door de Vlaamse Executieve in zitting van 28 januari 1987, zijn in de buitendiensten van de Administratie voor Sport en Openlucht recreatie de navolgende functies voorzien :

Administratief personeel

Niveau 1

Administratief directeur	1
Inspecteur	12
Bestuurssecretaris	3
Industrieel ingenieur ofwel technisch ingenieur of eerste technisch ingenieur (*)	1

Niveau 2

Adjunct-inspecteur eerste klasse	
Bestuurschef	8
Onderbureauchef	11
Adjunct-inspecteur tweede klasse	14
Gegradueerd ziekenverpleger of gegradueerd ziekenverpleger eerste klasse of eerstaanwendend gradueerd ziekenverpleger (*)	3
Technisch helper	2
Rekenplichtig opsteller	4
Opsteller	21

Niveau 3

Gebrevetteerd ziekenverpleger	5
Hoofdklerk-typist	8
Hoofdklerk	8
Klerk of eerste klerk (*)	18
Klerk-stenotypist of eerste klerk-stenotypist (*)	1
Klerk-typist of eerstaanwendend klerk-typist (*)	18

Niveau 4

Hoofdbeampte	2
Klasseerder of eerstaanwendend beampte (*)	2
Telefonist of eerstaanwendend beampte (*)	1
Typist- of eerstaanwendend beampte (*)	6
Bode-kamerbewaarder of eerstaanwendend bode-kamerbewaarder (*)	1

Meesters-, vak- en dienstpersoneel

Niveau 3

Werkmeester F	2
Keukenmeester eerste klasse (r. 34)	8
Meesterknecht derde klasse of meesterknecht tweede klasse (*)	6
Kok of kok eerste klasse (*) (r. 30 - r. 32)	16

Niveau 4

Eerste vakman A	33
Geschoold werkmán B of eerste vakman (*)	33
Autobestuurder-mecaniciën of eerste vakman (*)	2
Geschoold werkmán B of hoofdbewaker van het domein (*)	3
Hulparbeider B of geschoold werkmán A (*)	32
Hulparbeider B of autobestuurder (*)	3
Hulparbeider B of bewaker van het domein (*)	7
Hulparbeider of eerstaanwendend hulparbeider (*)	56

Hierbij dient opgemerkt dat de voornoemde functies op de personeelsformatie van 28 januari 1987 in pool werden voorzien voor alle ASOR-buitendiensten, dus ook voor de provinciale inspectiediensten.

De benoemende overheid zal de standplaats van de betrokken ambtenaren bepalen in functie van de noden in de verschillende buitendiensten.

**R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN
EN WELZIJNSZORG**

**Vraag nr. 8
van 26 januari 1987
van de heer J. DE BREMAEKER**

Besluit van de Vlaamse Executieve inzake rusthuizen voor bejaarden van 17 juli 1985 — Uithatingsnormen, beheer gelden en goederen en berekening dagprijs

In bijlage B van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een service-flatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen, worden in het punt 1.8 een aantal bepalingen opgenomen, in verband met het beheer van de gelden en/of goederen van de opgenomen bejaarde alsmede van het bewaren ervan in de inrichting, en de personen aan wie deze taken kunnen toevertrouwd worden.

In de gevallen waarin de bejaarde ten laste van het

(*) Toepassing van het beginsel van de vlakke loopbaan.

Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn in een inrichting van dit orgaan verblijft, zijn de regels van dit artikel niet van toepassing.

Voor de andere is dit wel het geval.

Zodoende kunnen voor deze laatste categorie, de in het eerste lid aangehaalde regelingen slechts uitgevoerd worden, indien dit schriftelijk met de bejaarde werd overeengekomen en mits toezicht van een commissie voorgezeten door een magistraat, een notaris of een bedrijfsrevisor.

In het antwoord op de vraag 56 van 3 juli 1986 gesteld door Senator Adriaensens, wordt geantwoord dat, behalve van de wil van de begunstigde, het afhangt van een beslissing ter zake van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn, wie in concreto met het beheer of de bewaarneming van gelden of waarden van opgenomen personen zal gelast worden.

Volgens de bepalingen van artikel 1.8 kan dit slechts een beheerder, een dagelijks verantwoordelijke of een personeelslid met inbegrip van de ontvanger van het OCMW zijn.

In hetzelfde besluit van 17 juli 1985 worden over hetzelfde onderwerp nog een aantal andere criteria van erkenning opgelegd waaronder ondermeer bijscholing voor het personeel (bijlage B punt 4.3), opgericht van een bewonersraad (bijlage B punt 5.1) en zo meer.

Anderzijds bevat het artikel 22 paragraaf ten eerste van het decreet van 5 maart 1985 een overgangsbepaling van drie jaar voor de rusthuizen die overeenkomstig de wet van 12 juli 1966 zoals gewijzigd door de wet van 10 mei 1967 erkend werden.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. op welke datum de periode van drie jaar zoals vermeld in artikel 22 van het decreet van 5 maart 1985 ten einde loopt ;
2. of aan de bepalingen van artikel 1.8, 4.3, 5.1 en andere opgesomd in bijlage B van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 op de uitbatingnormen voor de rusthuizen nu reeds moet voldaan worden, dan wel of de toepassing van deze artikels slechts ingang vindt na de in het decreet van 5 maart 1985 — artikel 22 paragraaf 1 — vermelde overgangperiode ;
3. welke maatregelen er desgevallend getroffen zouden kunnen worden tegen het bestuur of een beheerder van de inrichting, de dagelijkse verantwoordelijke of een personeelslid van het OCMW, indien deze laatste zich met het beheer van de gelden en of goederen of het bewaren er van van de opgenomen bejaarden in de instellingen van het OCMW zouden inlaten, zonder dat de toezichtcommissie voorgeschreven in het 1.8 van de bijlage B van het besluit van 17 juli 1985 voldaan werd ;
4. welk criterium wordt gehanteerd om uit te maken of een opgenomen persoon in een instelling van een OCMW als zelfbetalende of ten laste van het OCMW in de instelling verblijft ;
5. of voor de bepaling voor het criterium van zelfbetalende, de boekhoudkundige reële prijs, dan wel door het Ministerie van Economische Zaken toegestane maximale prijs dient aangewend voor de berekening ?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna de antwoorden op de door hem gestelde vragen in de gewenste volgorde te vinden.

1. Art. 22 § 1 van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden bepaalt : „alleen de thans bestaande rusthuizen die erkend zijn overeenkomstig de bepalingen van de wet van 12 juli 1966 op de rustoorden voor bejaarden, gewijzigd door de wet van 10 mei 1967, blijven erkend voor een periode van 3 jaar.” Daar het decreet van 5 maart voornoemd in werking treedt op 1 september 1985 loopt de periode van 3 jaar ten einde op 31 augustus 1988. (Besluit van de Vlaamse Executieve van 10 juli 1985).
2. Verband met de toepassing van de erkeningsnormen vervat in bijlage-B op voornoemde rusthuizen is een aanpassingsperiode verantwoord om deze inrichtingen de mogelijkheid te bieden aan de nieuwe wettelijke en reglementaire bepalingen te voldoen. Verder verwijs ik naar het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de rechtspleging voor erkenning en sluiting van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen, meer bepaald naar Hoofdstuk X, artikel 15. Dit artikel luidt als volgt „de rusthuizen die op basis van artikel 22 van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden erkend blijven voor een periode van 3 (drie) jaar moeten, uiterlijk 6 (zes) maanden voor het verstrijken van deze periode een nieuwe aanvraag voor erkenning bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn indienen.” Over deze aanvraag wordt door de Executieve beslist op dezelfde wijze als voor de verlenging van de erkenning. Op dat ogenblik is het vereist dat aan de nieuwe normen wordt voldaan. Immers bij de aanvraag tot verlenging van de erkenning dienen de documenten gevoegd, zoals bepaald in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve tot instelling van de rechtspleging voor erkenning en sluiting van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen.
3. Wat punt 3 van zijn vraag betreft, kan ik het geachte lid mededelen dat de naleving van de erkeningsnormen, vervat in bijlage B, van dwingende orde is. De Vlaamse Executieve kan, bij een gemotiveerde beslissing, de sluiting bevelen van elke inrichting die niet beantwoordt aan de bij dit decreet, of krachtens dit decreet bepaalde voorwaarden (art. 16 van het decreet van 5 maart 1985). Verder bepaalt artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de rechtspleging voor erkenning en sluiting van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen dat de Vlaamse Executieve te allen tijde de erkenning kan schorsen of intrekken indien niet wordt voldaan aan de gestelde normen.
4. en 5. Wat de punten 4 en 5 van zijn vraag betreft kan ik het geachte lid mededelen dat het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn, overeenkomstig de bepalingen van artikel 98, § 1, van de organieke OCMW-wet, rekening houdend met de

inkomsten van de betrokkene, autonoom het gedeelte vaststelt waarvoor de begunstigde zelf dient tussen te komen van de maatschappelijke dienstverlening. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 9 mei 1984 tot uitvoering van artikel 13, tweede lid, 1°, van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum en artikel 100bis, § 1, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is het bedrag dat voor de dienstverlening aangerekend wordt in principe de kostprijs zoals die blijkt uit de rekeningen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. De prijs die voor de opname en de huisvesting in een rusthuis wordt aangerekend mag evenwel de prijs per dag onderhoud vastgesteld met inachtnaam van de prijzenreglementering, niet overtreffen, zelfs indien deze dagprijs lager ligt dan de economische kostprijs zoals die blijkt uit de rekeningen van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn. Op grond van artikel 6 van voornoemd koninklijk besluit moet de begunstigde in beginsel tussenkomen voor het geheel van de kosten van de dienstverlening indien hij hiertoe de middelen heeft of voor het gedeelte ervan dat het centrum vaststelt, rekening houdend met zijn mogelijkheden. Hierbij wordt aangestipt dat voor de vaststelling van de middelen van de begunstigde alle mogelijkheden waarover de betrokkene beschikt in aanmerking moeten worden genomen.

**P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN HUISVESTING**

**Vraag nr. 9
van 26 januari 1987
van de heer L. VANHORENBEEK**

Sociale huurprijzen — Verhogingen

De sociale huurprijzen zouden niet hoger dan 20 % mogen liggen ten opzichte van de inkomens van de betrokken huurders. Welnu, ons zijn voorbeelden bekend waarbij huurders, die onder deze bepalingen vallen, 32 % van hun inkomen gevraagd wordt als huur.

Dit bedrag moet men echter wel opsplitsen in zuivere huishuur en hetgeen genoemd wordt „diensten” die ons inziens in regel een verkapte vorm van huishuur zijn (respectievelijk 18 % en 14 %).

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Bestaan er bepalingen waarbij het plafond van deze diensten wordt vastgelegd ?
2. Door welke richtlijnen worden deze diensten omschreven ; of zijn zij onbepaald in aantal en aard ?
3. Welke richtlijnen bestaan er inzake noodzakelijke kleine werkjes, al dan niet op verzoek van de huurder uitgevoerd (bv. de verplichting van het plaatsen van automatische zekeringen door de verhuurder bv. 199,- frank per zekering, 600,- frank arbeid, 30,- frank vast recht, 19 % BTW) ?
4. Welke maatregelen werden voorzien om de kosten vernoemd onder sub 2 en 3 binnen de perken te houden en welke zijn deze perken ?

Antwoord

De berekening van de sociale huurprijzen van de volkswoningen wordt geregeld door het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 november 1984 gewijzigd en aangevuld door het besluit van 6 november 1985. Art. 16 van dit besluit beperkt het jaarbedrag van de reële huurprijs tot 20 % van het in aanmerking genomen inkomen.

De huurlasten worden daarbij wel afzonderlijk verrekend, zodat in antwoord op de onderscheiden vragen het volgende kan worden gesteld.

1. en 2. Onafhankelijk van de huurprijsbepaling geeft het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 25 januari 1985 (Belgisch Staatsblad van 2 april 1985) de opsomming van de huurlasten welke aan de huurders van volkswoningen mogen aangerekend worden en bepaalt het de wijze waarop deze lasten onder de huurder worden verdeeld. Overeenkomstig de bepalingen van artikel 3 van dit besluit moeten de huurlasten overeenstemmen met de reële uitgaven van de vennootschap.
3. Er bestaan geen specifieke richtlijnen omtrent het uitvoeren van kleine werkjes, aangezien ter zake de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek van kracht zijn. Ingevolge deze bepalingen is het klein onderhoud ten laste van de huurder die, ofwel zelf daarvoor instaat ofwel dit werk laat uitvoeren. Indien hij daarvoor beroep doet op de diensten van de erkende vennootschap, dient deze laatste de kosten van leveringen en werkuren aan de huurder aan te rekenen tegen kostprijs.
4. Algemene maatregelen om de kosten van de huurlasten binnen zekere perken te houden zijn moeilijk uit te vaardigen omdat de verstrekte diensten voor iedere verwezenlijking totaal verschillend kunnen zijn en ook omdat de toestand bij de verschillende vennootschappen niet te vergelijken is. Zo zijn bv. de huurlasten voor een gesloten bebouwing van eensgezinshuizen langs een gewone straat niet te vergelijken met deze voor appartementen van hoogbouw ingeplant midden een groene ruimte.

**Vraag nr. 11
van 9 februari 1987
van de heer J. VAN ELEWYCK**

Onbewoonde particuliere woningen in Vlaams Gewest — Opsplitsing per gemeente

De leegstand van woningen in Vlaanderen zou, volgens de Minister, momenteel oplopen tot 89.000 woningen. Kan ik van de heer Gemeenschapsminister volgende gegevens vernemen.

1. Het huidige totaal leegstaande woningen in Vlaanderen.
2. De leegstand van woningen per gemeente.

Antwoord

In antwoord op de door hem gestelde vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat luidens de beschikbare statistieken er 89.048 onbewoonde particuliere woningen zijn in het Vlaamse Gewest. (NIS Volks- en Woningtelling van 1981).

De leegstand per gemeente is de volgende.

Provincie Antwerpen

Arrondissement Antwerpen

Aartselaar	135
Antwerpen	6.234
Berchem	1.044
Boechout	228
Boom	442
Borgerhout	1.284
Borsbeek	138
Brasschaat	344
Brecht	189
Deurne	761
Edegem	207
Ekeren	453
Essen	142
Hemiksem	107
Hoboken	257
Hove	62
Kalmthout	201
Kapellen	245
Kontich	220
Lint	84
Malle	182
Merksem	743
Mortsel	186
Niel	203
Ranst	102
Rumst	297
Schelle	69
Schilde	133
Schoten	415
Stabroek	270
Wijnegem	78
Wilrijk	331
Wommelgem	170
Wuustwezel	140
Zandhoven	74
Zoersel	91
Zwijndrecht	152

Arrondissement Mechelen

Berlaar	120
Bonheiden	114
Bornem	164
Duffel	191
Heist-op-den-Berg	540
Lier	508
Mechelen	1.762
Nijlen	152
Putte	170
Puurs	230
Sint-Amands	55
Sint-Katelijne-Waver	228
Willebroek	325

Arrondissement Turnhout

Arendonk	162
Baarle-Hertog	35
Balen	188
Beerse	168
Dessel	50
Geel	316
Grobbendonk	67
Herentals	345
Herenthout	29
Herselt	132
Hoogstraten	96
Hulshout	65
Kasterlee	136
Laakdal	134
Lille	87
Meerhout	52
Merksplas	46
Mol	384
Olen	94

Oud-Turnhout	16
Ravels	66
Retie	78
Rij keversel	64
Turnhout	816
Vorselaar	133
Vosselaar	82
Wester10	223

Provincie Brabant

Arrondissement Halle-Vilvoorde

Affligem	164
Asse	561
Beersel	258
Bever	14
Dilbeek	278
Drogenbos	66
Galmaarden	125
Gooik	64
Grimbergen	439
Halle	717
Herne	81
Hoeilaart	193
Kampenhout	150
Kapelle-op-den-Bos	71
Kraainem	122
Lennik	55
Liedekerke	203
Linkebeek	126
Londerzeel	183
Machelen	216
Meise	104
Merchtem	200
Opwijk	132
Overijse	286
Pepingen	33
Roosdaal	89
Sint-Genesius-Rode	186
Sint-Pieters-Leeuw	278
Steenokkerzeel	113
Ternat	137
Vilvoorde	768
Wemmel	180
Wezembeek-Oppem	261
Zaventem	380
Zemst	235

Arrondissement Leuven

Aarschot	886
Begijnendijk	74
Bekkevoort	17
Bertem	70
Bierbeek	80
Boortmeerbeek	159
Boutersem	96
Diest	284
Geetbets	49
Glabbeek	42
Haacht	2
Herent	208
Hoegaarden	127
Holsbeek	89
Huldenberg	11
Keerbergen	167
Kortenaken	66
Kortenberg	267
Landen	364
Leuven	1.598
Lintar	65
Lubbeek	72
Oud-Heverlee	82
Rotselaar	14
Scherpenheuvel-Zichem	447
Tervuren	267
Tielt-Winge	161
Tienen	646
Tremelo	100
Zoutleeuw	131

Provincie Limburg

Arrondissement Hasselt

As	64
Beringen	301
Diepenbeek	141
Genk	491
Gingelom	160
Halen	65
Ham	64
Hasselt	1.260
Herk-deStad	26
Heusden-Zolder	133
Leopoldsburg	259
Lummen	123
Nieuwerkerken	107
Opglabbeek	44
Sint-Truiden	446
Tessenderlo	215
Zonhoven	186
Zutendaal	34

Arrondissement Maaseik

Bocholt	70
Bree	233
Dilsen	159
Hamont-Achel	205
Hechtel-Eksel	136
Houthalen-Helchteren	154
Kinrooi	45
Lommel	365
Maaseik	125
Meeuwen-Gruitrode	77
Neerpelt	159
Overpelt	37
Peer	97

Arrondissement Tongeren

Alken	72
Bilzen	204
Borgloon	90
Heers	133
Hoeselt	107
Kortesseem	57
Lanaken	126
Maasmechelen	192
Riemst	175
Tongeren	352
Voeren	67
Wellen	60

Provincie Oost-Vlaanderen

Arrondissement Aalst

Aalst	1.024
Denderleeuw	121
Erpe-Mere	248
Geraardsbergen	643
Haaltert	207
Herzele	190
Lede	205
Ninove	706
Sint-Lievens-Houtem	64
Zottegem	131

Arrondissement Dendermonde

Berlare	170
Buggenhout	109
Dendermonde	786
Hamme	381
Laarne	124
Lebbeke	331
Waasmunster	129
Wetteren	425
Wichelen	179
Zele	177

Arrondissement Eeklo

Assenede	229
Eeklo	375
Kaprijke	55
Maldegem	237
Sint-Laureins	146
Zelzate	267

Arrondissement Gent

Aalter	140
Deinze	331
De Pinte	74
Destelbergen	151
Evergem	242
Gavere	106
Gent	8.689
Knesselare	54
Lochristi	148
Lovendegem	75
Melle	88
Merelbeke	267
Moerbeke	79
Nazareth	105
Nevele	119
Oosterzele	126
Sint-Martens-Latem	61
Waarschoot	128
Wachtebeke	60
Zomergem	105
Zulte	174

Arrondissement Oudenaarde

Brake l	164
Horebeke	32
Kluisbergen	90
Kruishoutem	106
Lierde	66
Maarkedal	94
Oudenaarde	239
Ronse	801
Wortegem-Petegem	138
Zingem	79
Zwalm	54

Arrondissement Sint-Niklaas

Beveren	510
Kruibeke	237
Lokeren	708
Sint-Gillis-Waas	256
Sint-Niklaas	847
Stekene	207
Temse	441

Provincie West-Vlaanderen

Arrondissement Brugge

Beernem	160
Blankenberge	577
Brugge	3.347
Damme	142
Jabbeke	
Knokke-Heist	5::
Oostkamp	176
Torhout	273
Zedelgem	185
Zuienkerke	25

Arrondissement Diksmuide

Diksmuide	221
Houthulst	167
Koekelare	103
Kortemark	126
Lo-Reninge	61

Arrondissement Ieper

Heuvelland	202
Ieper	403

Langemark-Poelkapelle	109
Mesen	15
Poperinge	179
Vleteren	41
Wervik	393
Zonnebeke	173
Arrondissement Kortrijk	
Anzegem	213
Avelgem	51
Deerlijk	88
Harelbeke	290
Kortrijk	1.731
Kuurne	146
Lendelede	49
Menen	639
Spierre-Helkijn	54
Waregem	397
Wevelgem	112
Zwevegem	304
Arrondissement Oostende	
Bredene	222
De Haan	294
Gistel	143
Ichtegem	165
Middelkerke	223
Oostende	1.335
Oudenburg	92
Provincie West-Vlaanderen	
Arrondissement Roeselare	
Hooglede	61
Ingelmunster	123
Izegem	481
Ledegem	111
Lichtervelde	69
Moorslede	108
Roeselare	823
Staden	103
Arrondissement Tielt	
Ardoois	73
Dentergem	232
Meulebeke	134
Oostrozebeke	108
Pittem	111
Ruiselede	73
Tielt	231
Wielsbeke	103
Wingene	218
Arrondissement Veurne	
Alveringen	132
De Panne	251
Koksijde	208
Nieuwpoort	84
Veurne	148

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKSGEZOND-
HEID
EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 58
van 17 december 1986
van de heer F. VANDENBROUCKE

Veevoederbedrijf te Groot-Leuven – Maatregelen tegen stankhinder en stand van zaken onderzoek

Door verschillende inwoners van Groot-Leuven werd ik op de hoogte gebracht van een stankhinder afkomstig van een veevoederbedrijf gelegen aan de Aarschotsesteenweg 64, te 3010 Leuven.

Het betreft hier een bedrijf van Klasse 1 zodoende dat

de controlebevoegdheid ligt bij het Bestuur voor Leefmilieu van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Volgens de informatie die ik heb bekomen is het Bestuur voor Leefmilieu reeds van deze problematiek op de hoogte gebracht en hebben zij op 16 juni 1986 gevraagd om deze reukhinder te doen uitschakelen of op een aanvaardbaar niveau voor de buurtbewoners terug te brengen.

Momenteel is de toestand nog onveranderd.

Zou de geachte Minister mij kunnen op de hoogte brengen van de huidige stand van zaken en van de resultaten van het onderzoek ?

Antwoord

Als antwoord op de vraag van het geachte lid, kan ik hem het volgende mededelen.

Ter plaatse, Aarschotsesteenweg 64 te 3010 Leuven, bevinden zich de oude gebouwen van de NV Stordeur, thans ingenomen door het kwestieuze bedrijf met name de NV Sagitta. Dit bedrijf is gelegen in een industriegebied langsheen de Vaart, waar nog gelijkaardige bedrijven gevestigd zijn. De activiteit van de firma Sagitta bestaat in het behandelen van maïs. Uit de door de bevoegde inspectie gedane eerste vaststellingen in het bedrijf, is gebleken dat de uitlaat van een droogoven voor enige geurhinder zou kunnen zorgen.

Deze vastgestelde uitwasemingen waren echter zo gering dat zij niet van aard zijn om buiten het relatief uitgestrekte industriegebied een abnormale geurhinder te veroorzaken. Gelet op de afstand en op de op het eerste zicht geringe emissie lijkt het hoogst onwaarschijnlijk dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de aangehaalde geurhinder en de exploitatie van de NV Sagitta.

Gezien de complexiteit van de aangehaalde geurhinder is een grondiger en langduriger onderzoek noodzakelijk waarbij alle gelijkaardige bedrijven uit de onmiddellijke buurt dienen betrokken te worden.

Het betrokken Bestuur voor Leefmilieu zal zijn onderzoek in die richting verder zetten.

Vraag nr. 61
van 29 december 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Verbrandingsoven voor huisvuil te Houthalen – Ingebruikname

Volgens onze gegevens heeft de verbrandingsoven voor huishoudelijk afval te Houthalen reeds meer dan 600 miljoen gekost, toch wordt er maar zeer weinig afval verwerkt. Na klachten begin november 1985 werd de verbrandingsoven wegens technische problemen gesloten. Thans, ruim 1 jaar later, is de oven nog steeds niet operationeel. Hierdoor wordt de investering nooit rendabel, anderzijds wordt het huisvuil van de regio Noord-West-Limburg nog steeds gestort op het probleemstort Remo te Houthalen.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer zal de oven opnieuw in gebruik genomen worden ?

2. Zal de gaswasinstallatie dan eveneens operationeel zijn, zo ja, wat zal met het waswater gebeuren ?

Antwoord

In antwoord op uw vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Onafgezien het feit dat de verbrandingsinstallatie niet voldoet aan alle eisen van het lastenboek, waardoor de verwerkingseenheid niet opgeleverd kan worden, is het niet in werking zijn van de installatie het gevolg van een juridisch geschil tussen de partijen, namelijk het opdrachtgevend bestuur IVNWL, de aannemer van de electromechanische uitrusting en zijn onderaannemer voor de vuurvaste bemetseling.

Van beide ovens is enige tijd na de twee opleveringsproeven, een gewelf uit vuurvaste bemetseling ingestort. Aangezien volgens het lastenboek op de vuurvaste bemetseling een garantie lag, heeft de IVNWL de herstelling gevraagd en geëist van de aannemer.

Deze heeft een kortgeding aangespannen. Er is een expert aangeduid. Deze expert heeft zijn vaststellingen gedaan. De oven is slechts voorwaardelijk vrijgegeven voor herstelling. Het terug in gebruik nemen zal afhangen van het verdere verloop van het gerechtelijke dossier, dat mede de aanvang van de herstellingswerken bepaalt.

Voor de rookgaswasinstallatie heeft de Intercommunale de belofte gekregen van de aannemer Stefens Electro NV dat deze tegen 1.4.1987 geleverd en geplaatst zal zijn. Wat betreft het waswater moet de IVNWL voldoen aan de lozingsvoorwaarde voor industrieel afvalwater.

Vraag nr. 63 van 29 december 1986 van de heer J. GABRIELS

Kustbekken — Lozingsvergunning van bedrijven

Graag vernam ik „welke” bedrijven er momenteel met of zonder lozingsvergunning zijn in het ambtsgebied van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken.

In dit verband stelde ik graag de volgende vragen.

1. Welke bedrijven lozen waar en wat ?
 - a. Welke bedrijven (met opgave van adres) uit Uw ambtsgebied zouden volgens U over een geldige lozingsvergunning moeten beschikken ?
 - b. Kunt U telkens opgeven hoeveel lozingspunten het betreffende bedrijf heeft ?
 - c. Met aanduiding of het om een lozingspunt gaat met huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf en/of ander dan koelwater en huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf.
 - d. Kunt U de belasting qua verontreiniging (in i.e.) opgeven ?
2. Waar en welke lozingspunten ?
 - a. Beschikt U over een gedetailleerde kaart met de

„diverse” lozingspunten en met eventuele aanduiding van de debieten en aard van het geloosde water (koel- huishoudelijk- of ander lozingswater) ?

- b. Welke stappen onderneemt U om deze gegevens eventueel te verzamelen of te publiceren ?
 - c. Beschikt U over deel-kaarten per sub-regio of gemeenten ? (N.B. Het betreft hier „andere” en „veel meer gedetailleerde” kaarten dan de AWP niveau 3-kaarten die immers hoofdzakelijk over huishoudelijk afvalwater handelen).
3. Beschikt U over gegevens omtrent het aantal bedrijven en welke :
- over een geldige lozingsvergunning beschikken en welke niet ?
 - Welke een aanvraag daartoe hebben ingediend en welke niet ?
- Telkens met opgave van datum van toekenning, aanvraag, antwoord overheid bij aanvraag, enz..
4. Voor elk van de genoemde bedrijven vernamen wij tevens graag of het over een geldige exploitatievergunning beschikt of niet (met datum van toekenning, . . .) ?
 5. Op welke manier kan men de onder punten 3 en 4 vermelde lozingsvergunningen, exploitatievergunningen en aanvragen tot — ter inzage of — in zijn bezit krijgen ?
 6. Kunt U een schematisch overzicht geven van het aantal bedrijven dat wettelijk over een geldige lozingsvergunning zou moeten beschikken met opdeling per specifieke criteria zoals :

- per lokatie :
 - per gemeente of deelgemeente ;
 - per stroomgebied riviertje, beek of kanaal ;
- per sector (zie indeling van de sectoriële lozingsnormen waaronder het betreffende bedrijf zou moeten vallen of volgens de indeling die bij het decreet op de milieuvergunning zal gebruikt worden) (indelingslijst van de als hinderlijk ingedeelde inrichting) ;
- per grootte van het bedrijf ;
- per debietgegevens ;
- per aard van afvalwater : koelwater, huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf, ander dan koelwater en huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf en met aanduiding hoeveel er telkens over een (aanvraag tot) (geldige) lozingsvergunning beschikken ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik hem mededelen dat in het ambtsgebied van de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken alle bedrijven die ander dan normaal huisafval lozen over een lozingsvergunning beschikken.

Voor 1986 bedroeg de totale industriële verontreiniging in het ambtsgebied van de WZK 960.000 i.e. (berekend op B.Z.V. basis) waarvan 730.000 i.e. geloosd werd in riool en 230.000 i.e. op oppervlaktewater.

In tegenstelling met wat het geachte lid beweert zijn op de AWP-kaarten de belangrijkste industriële lozingspunten wel degelijk vermeld. De AWP-kaarten voor niveau III zijn echter nog niet allemaal beschikbaar.

De bevoegde diensten is opdracht gegeven in de mate van het mogelijke bijkomende gegevens te verzamelen, die ik rechtstreeks aan het geachte lid zal mededelen.

Ik wil er het geachte lid wel op wijzen dat de wet inzake de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, de openbaarmaking van de lozingsvergunning niet voorziet.

De gevraagde gegevens ter zake worden door de waterzuiveringsmaatschappijen uitsluitend verstrekt aan de parketten.

Vraag nr. 64
van 29 december 1986
van de heer J. GABRIELS

Lozingsvergunningen van bedrijven — Buitendienst Mechelen van de VZW

Graag vernam ik „welke” bedrijven er momenteel met of zonder lozingsvergunning zijn in het ambtsgebied van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij wat betreft de buitendienst Mechelen.

In dit verband stelde ik graag de volgende vragen.

1. Welke bedrijven lozen waar en wat ?
 - a. Welke bedrijven (met opgave van adres) uit Uw ambtsgebied zouden volgens U over een geldige lozingsvergunning moeten beschikken ?
 - b. Kunt U telkens opgeven hoeveel lozingspunten het betreffende bedrijf heeft ?
 - c. Met aanduiding of het om een lozingspunt gaat met huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf en/of ander dan koelwater en huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf.
 - d. Kunt U de belasting qua verontreiniging (in i.e.) opgeven ?

2. Waar en welke lozingspunten ?

Beschikt U over een gedetailleerde kaart met de „diverse” lozingspunten en met eventuele aanduiding van de debieten en aard van het geloosde water (koel- huishoudelijk- of ander lozingswater) ?

Welke stappen onderneemt U om deze gegevens eventueel te verzamelen of te publiceren ?

Beschikt U over deel-kaarten per sub-regio of gemeenten ? (N.B. Het betreft hier „andere” en „veel meer gedetailleerde” kaarten dan de AWP niveau 3-kaarten die immers hoofdzakelijk over huishoudelijk afvalwater handelen).

3. Beschikt U over gegevens omtrent het aantal bedrijven en welke :

- over een geldige lozingsvergunning beschikken en welke niet ?
- Welke een aanvraag daartoe hebben ingediend en welke niet ?

Telkens met opgave van datum van toekenning, aanvraag, antwoord overheid bij aanvraag, enz..

4. Voor elk van de genoemde bedrijven vernamen wij tevens graag of het over een geldige exploitatievergunning beschikt of niet (met datum van toekenning, . . .) ?

5. Op welke manier kan men de onder punten 3 en 4 vermelde lozingsvergunningen, exploitatievergunningen en aanvragen tot — ter inzage of — in zijn bezit krijgen ?

6. Kunt U een schematisch overzicht geven van het aantal bedrijven dat wettelijk over een geldige lozingsvergunning zou moeten beschikken met opdeling per specifieke criteria zoals :

- per lokatie :
 - per gemeente of deelgemeente
 - per stroomgebied riviertje, beek of kanaal ;
- per sector (zie indeling van de sectoriële lozingsnormen waaronder het betreffende bedrijf zou moeten vallen of volgens de indeling die bij het decreet op de milieuvergunning zal gebruikt worden) (indelingslijst van de als hinderlijk ingedeelde inrichting)
- per grootte van het bedrijf ;
- per debietgegevens ;
- per aard van afvalwater : koelwater, huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf, ander dan koelwater en huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf en met aanduiding hoeveel er telkens over een (aanvraag tot) (geldige) lozingsvergunning beschikken ?

Antwoord

Gelet op het karakter van de vraag, is het mij niet mogelijk op korte termijn alle gevraagde informatie aan het geachte lid te bezorgen.

Ik heb de bevoegde diensten opdracht gegeven in de mate van het mogelijke de beschikbare informatie te verzamelen, die ik rechtstreeks aan het betrokken lid zal toesturen.

Ik wil er het geachte lid wel op wijzen dat de wet inzake de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, de openbaarmaking van de lozingsvergunning niet voorziet.

De gevraagde gegevens ter zake worden door de waterzuiveringsmaatschappijen uitsluitend verstrekt aan de parketten.

In tegenstelling met wat het geachte lid beweert

zijn op de AWP-kaarten de belangrijkste industriële lozingspunten wel degelijk vermeld. De AWP-kaarten voor niveau III zijn echter nog niet allemaal beschikbaar.

Vraag nr. 65
van 29 december 1986
van de heer J. GABRIELS

Lozingsvergunningen van bedrijven — Buitendienst Gent van de VWZ

Graag vernam ik „welke” bedrijven er momenteel met of zonder lozingsvergunning zijn in het ambtsgebied van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij wat betreft de buitendienst Gent.

In dit verband stelde ik graag de volgende vragen.

1. Welke bedrijven lozen waar en wat ?
 - a. Welke bedrijven (met opgave van adres) uit Uw ambtsgebied zouden volgens U over een geldige lozingsvergunning moeten beschikken ?
 - b. Kunt U telkens opgeven hoeveel lozingspunten het betreffende bedrijf heeft ?
 - c. Met aanduiding of het om een lozingspunt gaat met huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf en/of ander dan koelwater en huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf.
 - d. Kunt U de belasting qua verontreiniging (in i.e.) opgeven ?
2. Waar en welke lozingspunten ?
 - a. Beschikt U over een gedetailleerde kaart met de „diverse” lozingspunten en met eventuele aanduiding van de debieten en aard van het geloosde water (koel- huishoudelijk- of ander lozingswater) ?
 - b. Welke stappen onderneemt U om deze gegevens eventueel te verzamelen of te publiceren ?
 - c. Beschikt U over deel-kaarten per sub-regio of gemeenten ? (N.B. Het betreft hier „andere” en „veel meer gedetailleerde” kaarten dan de AWP niveau 3-kaarten die immers hoofdzakelijk over huishoudelijk afvalwater handelen).
3. Beschikt U over gegevens omtrent het aantal bedrijven en welke :
 - over een geldige lozingsvergunning beschikken en welke niet ?
 - Welke een aanvraag daartoe hebben ingediend en welke niet ?

Telkens met opgave van datum van toekenning, aanvraag, antwoord overheid bij aanvraag, enz..
4. Voor elk van de genoemde bedrijven vernamen wij tevens graag of het over een geldige exploitatievergunning beschikt of niet (met datum van toekenning, . . .) ?
5. Op welke manier kan men de onder punten 3 en 4 vermelde lozingsvergunningen, exploitatievergunningen en aanvragen tot — ter inzage of — in zijn bezit krijgen ?

6. Kunt U een schematisch overzicht geven van het aantal bedrijven dat wettelijk over een geldige lozingsvergunning zou moeten beschikken met opdeling per specifieke criteria zoals :

- per lokatie :
 - per gemeente of deelgemeente ;
 - per stroomgebied riviertje, beek of kanaal) ;
- per sector (zie indeling van de sectoriële lozingsnormen waaronder het betreffende bedrijf zou moeten vallen of volgens de indeling die bij het decreet op de milieuvergunning zal gebruikt worden) (indelingslijst van de als hinderlijk ingedeelde inrichting) ;
- per grootte van het bedrijf ;
- per debietgegevens ;
- per aard van afvalwater : koelwater, huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf, ander dan koelwater en huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf en met aanduiding hoeveel er telkens over een (aanvraag tot) (geldige) lozingsvergunning beschikken ?

Antwoord

Gelet op het karakter van de vraag, is het mij niet mogelijk op korte termijn alle gevraagde informatie aan het geachte lid te bezorgen.

Ik heb de bevoegde diensten opdracht gegeven in de mate van het mogelijke de beschikbare informatie te verzamelen, die ik rechtstreeks aan het betrokken lid zal toesturen.

Ik wil er het geachte lid wel op wijzen dat de wet inzake de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, de openbaarmaking van de lozingsvergunning niet voorziet.

De gevraagde gegevens ter zake worden door de waterzuiveringsmaatschappijen uitsluitend verstrekt aan de parketten.

In tegenstelling met wat het geachte lid beweert zijn op de AWP-kaarten de belangrijkste industriële lozingspunten wel degelijk vermeld. De AWP-kaarten voor niveau III zijn echter nog niet allemaal beschikbaar.

Vraag nr. 66
van 29 december 1986
van de heer J. GABRIELS

Lozingsvergunningen van bedrijven — Buitendienst Leuven van de VWZ

Graag vernam ik „welke” bedrijven er momenteel met of zonder lozingsvergunning zijn in het ambtsgebied van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij wat betreft de buitendienst Leuven.

In dit verband stelde ik graag de volgende vragen.

1. Welke bedrijven lozen waar en wat ?
 - a. Welke bedrijven (met opgave van adres) uit Uw ambtsgebied zouden volgens U over een geldige lozingsvergunning moeten beschikken ?
 - b. Kunt U telkens opgeven hoeveel lozingspunten het betreffende bedrijf heeft ?
 - c. Met aanduiding of het om een lozingspunt gaat met huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf en/of ander dan koelwater en huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf.
 - d. Kunt U de belasting qua verontreiniging (in i.e.) opgeven ?
2. Waar en welke lozingspunten ?
 - a. Beschikt U over een gedetailleerde kaart met de „diverse” lozingspunten en met eventuele aanduiding van de debieten en aard van het geloosde water (koel- huishoudelijk- of ander lozingswater) ?
 - b. Welke stappen onderneemt U om deze gegevens eventueel te verzamelen of te publiceren ?
 - c. Beschikt U over deel-kaarten per sub-regio of gemeenten ? (N.B. Het betreft hier „andere” en „veel meer gedetailleerde” kaarten dan de AWP niveau 3-kaarten die immers hoofdzakelijk over huishoudelijk afvalwater handelen).
3. Beschikt U over gegevens omtrent het aantal bedrijven en welke :
 - over een geldige lozingsvergunning beschikken en welke niet ?
 - Welke een aanvraag daartoe hebben ingediend en welke niet ?

Telkens met opgave van datum van toekenning, aanvraag, antwoord overheid bij aanvraag, enz..
4. Voor elk van de genoemde bedrijven vernamen wij tevens graag of het over een geldige exploitatievergunning beschikt of niet (met datum van toekenning, . . .) ?
5. Op welke manier kan men de onder punten 3 en 4 vermelde lozingsvergunningen, exploitatievergunningen en aanvragen tot — ter inzage of — in zijn bezit krijgen ?
6. Kunt U een schematisch overzicht geven van het aantal bedrijven dat wettelijk over een geldige lozingsvergunning zou moeten beschikken met opdeling per specifieke criteria zoals :
 - per lokatie :
 - per gemeente of deelgemeente ;
 - per stroomgebied riviertje, beek of kanaal) ;
 - per sector (zie indeling van de sectoriële lozingsnormen waaronder het betreffende bedrijf zou moeten vallen of volgens de indeling die bij het decreet op de milieuvergunning zal gebruikt worden) (indelingslijst van de als hinderlijk ingedeelde inrichting) ;

- per grootte van het bedrijf ;
- per debietgegevens ;
- per aard van afvalwater : koelwater, huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf, ander dan koelwater en huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf en met aanduiding hoeveel er telkens over een (aanvraag tot) (geldige) lozingsvergunning beschikken ?

Antwoord

Gelet op het karakter van de vraag, is het mij niet mogelijk op korte termijn alle gevraagde informatie aan het geachte lid te bezorgen.

Ik heb de bevoegde diensten opdracht gegeven in de mate van het mogelijke de beschikbare informatie te verzamelen, die ik rechtstreeks aan het betrokken lid zal toesturen.

Ik wil er het geachte lid wel op wijzen dat de wet inzake de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, de openbaarmaking van de lozingsvergunning niet voorziet.

De gevraagde gegevens ter zake worden door de waterzuiveringsmaatschappijen uitsluitend verstrekt aan de parketten.

In tegenstelling met wat het geachte lid beweert zijn op de AWP-kaarten de belangrijkste industriële lozingspunten wel degelijk vermeld. De AWP-kaarten voor niveau III zijn echter nog niet allemaal beschikbaar.

Vraag nr. 67 van 29 december 1986 van de heer J. GABRIELS

Lozingsvergunningen van bedrijven — Buitendienst Herentals van de VWZ

Graag vernam ik „welke” bedrijven er momenteel met of zonder lozingsvergunning zijn in het ambtsgebied van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij wat betreft de buitendienst Herentals

In dit verband stelde ik graag de volgende vragen.

1. Welke bedrijven lozen waar en wat ?
 - a. Welke bedrijven (met opgave van adres) uit Uw ambtsgebied zouden volgens U over een geldige lozingsvergunning moeten beschikken ?
 - b. Kunt U telkens opgeven hoeveel lozingspunten het betreffende bedrijf heeft ?
 - c. Met aanduiding of het om een lozingspunt gaat met huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf en/of ander dan koelwater en huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf.
 - d. Kunt U de belasting qua verontreiniging (in i.e.) opgeven ?
2. Waar en welke lozingspunten ?

- a. Beschikt U over een gedetailleerde kaart met de „diverse” lozingspunten en met eventuele aanduiding van de debieten en aard van het geloosde water (koel- huishoudelijk- of ander lozingswater) ?
- b. Welke stappen onderneemt U om deze gegevens eventueel te verzamelen of te publiceren ?
- c. Beschikt U over deel-kaarten per sub-regio of gemeenten ? (N.B. Het betreft hier „andere” en „veel meer gedetailleerde” kaarten dan de AWP niveau 3-kaarten die immers hoofdzakelijk over huishoudelijk afvalwater handelen).
3. Beschikt U over gegevens omtrent het aantal bedrijven en welke :
- over een geldige lozingsvergunning beschikken en welke niet ?
 - welke een aanvraag daartoe hebben ingediend en welke niet ?
- Telkens met opgave van datum van toekenning, aanvraag, antwoord overheid bij aanvraag, enz..
4. Voor elk van de genoemde bedrijven vernamen wij tevens graag of het over een geldige exploitatievergunning beschikt of niet (met datum van toekenning, . . .) ?
5. Op welke manier kan men de onder punten 3 en 4 vermelde lozingsvergunningen, exploitatievergunningen en aanvragen tot — ter inzage of — in zijn bezit krijgen ?
6. Kunt U een schematisch overzicht geven van het aantal bedrijven dat wettelijk over een geldige lozingsvergunning zou moeten beschikken met opdeling per specifieke criteria zoals :
- per lokatie :
 - per gemeente of deelgemeente ;
 - per stroomgebied riviertje, beek of kanaal) ;
 - per sector (zie indeling van de sectoriële lozingsnormen waaronder het betreffende bedrijf zou moeten vallen of volgens de indeling die bij het decreet op de milieuvergunning zal gebruikt worden) (indelingslijst van de als hinderlijk ingedeelde inrichting) ;
 - per grootte van het bedrijf ;
 - per debietgegevens ;
 - per aard van afvalwater : koelwater, huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf, ander dan koelwater en huishoudelijk afvalwater uit het bedrijf en met aanduiding hoeveel er telkens over een (aanvraag tot) (geldige) lozingsvergunning beschikken ?

Antwoord

Gelet op het karakter van de vraag, is het mij niet mogelijk op korte termijn alle gevraagde informatie aan het geachte lid te bezorgen.

Ik heb de bevoegde diensten opdracht gegeven in de

mate van het mogelijke de beschikbare informatie te verzamelen, die ik rechtstreeks aan het betrokken lid zal toesturen.

Ik wil er het geachte lid wel op wijzen dat de wet inzake de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, de openbaarmaking van de lozingsvergunning niet voorziet.

De gevraagde gegevens ter zake worden door de waterzuiveringsmaatschappijen uitsluitend verstrekt aan de parketten.

In tegenstelling met wat het geachte lid beweert zijn op de AWP-kaarten de belangrijkste industriële lozingspunten wel degelijk vermeld. De AWP-kaarten voor niveau III zijn echter nog niet allemaal beschikbaar.

Vraag nr. 68 van 8 januari 1987 van de heer M. DESUTTER

Waterzuiveringmaatschappijen van het kustbekken — Personeelsbezetting

Graag vernam ik hoeveel personeelsleden er tewerkgesteld worden respe tievelijk in de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken.

Tevens vernam ik graag waar deze personeelsleden tewerkgesteld worden en waar er waterzuiveringsstations bestaan.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik hem mededelen dat op 2 januari 1987 bij de Waterzuiveringsmaatschappijen volgende personeelsbezetting werd genoteerd.

VWZ : 280 waarvan 12 met een bijzondere opdracht
WZK : 182 waarvan 5 met een bijzondere opdracht.

De affectatie van deze personeelsleden is als volgt :

Hoofdbestuur Aalst	50
Hoofdbestuur Oostende	98
Buitendienst Gent	34
Buitendienst Herentals	28
Buitendienst Mechelen	32
Buitendienst leuven	30

RWZI : Het betreft hier enkel de reeds overgenomen zuiveringsinstallaties.

Hamme	1
Lokeren	1
Ninove	2
St.-Niklaas	2
Zele	2
Gent	
Zonhoven	1
Berlare	2
Dendermonde	2
Bree	1
Lommel	1
Hasselt	2
Heusden	1

Tongeren	2
Neeroeteren	2
Leuven	7
Tienen	1
Genk	3
Lanaken	1
Bocholt	1
Deurne	5
Wilrijk	4
Boechout	3
Hofstade	1
Hove	2
Brasschaat	1
Antwerpen	4
Schoten	2
Duffel	2
Burcht	1
Bornem	1
Mechelen	5
St.-Amands	1
Hoogstraten	3
Herentals	5
Kalmthout	4
Wiekevorst	3
Westerlo	1
Mol	1
Nijlen	1
Dessel	1
Lichtaart	1
Beerse	2
Turnhout	3
Ravels / Poppel	2
Kasterlee	1
Tessenderlo	2
Geel	1
Nieuwpoort	11
Harelbeke	4
Oostende	14
Knokke-Heist	20
Algemeen onderhoud / WZK	35

Vraag nr. 72
 van 13 januari 1987
 van de heer W. VAN DURME

Stofoverlast te Oostakker door stouwersbedrijf CBM — Maatregelen

In Oostakker (Gent) vroeg het bedrijf CBM een vergunning aan om een stouwersbedrijf uit te breiden met een volume van 230.000 kubieke meter opslag van kolen en ertsen. Tot nu toe klaagt de bevolking over erge stofoverlast, veroorzaakt door het betrokken bedrijf, zodat een uitbreiding de vrees oproept dat de huidige vervuiling zal toenemen.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. of er door AROL metingen werden uitgevoerd inzake de stofoverlast en welke hiervan de resultaten zijn ;
2. of er andere instanties dan AROL metingen uitvoerden en of hiervan de resultaten bekend zijn ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid

mededelen dat door AROL tot nu toe nog geen metingen werden uitgevoerd inzake de stofoverlast te Oostakker. Wel werd op mijn verzoek van 3 december 1985 tot 14 juli 1986 een meetcampagne doorgevoerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) en dit op 12 plaatsen te Oostakker.

Uit de resultaten van de gedane analyses kan besloten worden dat in de omgeving van de bedoelde kolenterminal een ernstige hinder van rondwaaiend stof bestaat. Overschrijdingen van de 650 mg/m²/dag-grens kwamen immers frequent voor.

Ter tussentijdse evaluatie van de reeds getroffen saneringsmaatregelen, heb ik begin januari 1987 het IHE verzocht een nieuwe meetcampagne door te voeren. De resultaten van deze nieuwe metingen zijn nog niet gekend.

Vraag nr. 75
 van 14 januari 1987
 van de heer L. VANVELTHOVEN

Schadevergoeding inzake milieuvervuiling — Toepassing principe „ De vervuiler betaalt ”

Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen :

1. welke concrete gevallen van betaling van schadevergoedingen wegens aantasting van het leefmilieu hem bekend zijn ;
2. hoeveelheid miljoenen frank aan allerhande heffingen jaarlijks worden betaald naar aanleiding van de toepassing van bovenvermeld principe.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Tot op heden is het Vlaamse Gewest, buiten enkele gevallen van kortgeding waarin een dwangsom werd gevorderd, noch als eiser noch als verweerder betrokken geweest in een procedure tot betaling van schadevergoeding wegens aantasting van het leefmilieu.

In de sector van de afvalstoffen, heeft de OVAM, tot terugvordering van de kosten die werden gemaakt bij de ambtshalve verwijdering zoals bedoeld in artikel 21, § 2, C van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, twee procedures bij de rechtbank ingeleid. Tot op heden is er in deze zaken nog geen definitieve uitspraak.

2. Op grond van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, werden voor het jaar 1986 per 31.12.1986 volgende bijdragen geïnd :
 - WZK : 389.849.994,- fr.
 - VWZ : 681.415.274,- fr.

In uitvoering van het decreet van 22 oktober 1986 zal in de loop van 1987 de eerste inning gebeuren van de opheffing op vaste afvalstoffen.

Vraag nr. 79
van 20 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Tijdelijk houden van pluimvee — Vergunningsplichtige activiteit

Het kweken, het mesten van pluimvee is vergunningsplichtig ; naargelang het aantal gehouden dieren is niet alleen een andere vergunning noodzakelijk maar zijn bepaalde afstandsregels voor deze bedrijven vereist.

In sommige gevallen wordt deze verplichting tot het bezitten van een vergunning en tot de vastgestelde afstandsregels omzeild, door het zogenaamd tijdelijk houden van dieren.

Zodoende kunnen in een willekeurig gebouw, in een willekeurige omgeving, tijdelijk, dieren worden gehouden. Dit leidt tot onaanvaardbare toestanden omdat het tijdelijk karakter een permanent circuit wordt.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Op grond van welke argumenten kan een tijdelijk houden van dieren als niet-vergunningsplichtig worden beschouwd ?
2. Het zogenaamd tijdelijk houden van pluimvee veroorzaakt — door het circuit : verkopen en herbevoorraden — evenveel hinder voor de omwonenden als het permanent verblijven van dieren. Meent u niet dat een éénduidige interpretatie moet gegeven worden over het vergunningsplichtig zijn van deze bedrijven ?
3. Eén bedrijf dat in een bepaalde klasse valt, kan via het systeem van het zogenaamd tijdelijk houden van pluimvee, voorkomen dat een vergunning voor een hogere klasse moet worden aangevraagd. Meent u niet dat een dergelijk bedrijf verplicht moet worden om een vergunning voor een hogere uitbatingssklasse aan te vragen ?
4. Een bedrijf dat tijdelijk dieren „in stock” heeft, om ze te verkopen ; dit aantal na verkoop steeds opnieuw aanvult, hoort ook vergunningsplichtig te zijn. Meent u niet dat de vergunning in dit geval moet betrekking hebben op het maximaal gehouden aantal dieren ?

Antwoord

In antwoord op zijn gestelde vragen kan ik het geachte lid mededelen dat ook het tijdelijk houden van dieren naargelang het aantal bepaald in lijst B van de als gevaarlijk ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen, die het voorwerp uitmaakt van Hoofdstuk 1 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, vergunningsplichtig is.

Immers, artikel 16 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming bepaalt in dit geval dat de exploitanten van vergunningsplichtige inrichtingen waarvoor de duur van de exploitatie beperkt wordt tot maximum drie maanden een vergunning dienen aan te vragen bij het College van Burgemeester en Schepenen waar de inrichting gelegen is.

Zowel voor de klassen 1 als 2 van de als gevaarlijk ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen, doet dit college hierover uitspraak.

In geval het een als klasse 1 van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichting betreft, dient vermeld College een advies te vragen aan mijn bevoegde diensten. Een onderzoek de commode et incommodo is niet vereist.

Een besluit houdende toekenning van de vergunning kan naast de voorschriften van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming en eventueel andere reglementaire voorschriften bovendien ook de naleving opleggen van bijzondere exploitatievoorwaarden die gericht zijn op de bescherming van het leefmilieu en de buurt.

Wanneer nu mocht blijken dat een tijdelijk vergunde inrichting een permanent karakter krijgt kunnen mijn ambtenaren overgaan tot het nemen van maatregelen, teneinde de exploitant ertoe aan te zetten een aanvraag in te dienen voor het bekomen van een vergunning met langdurige looptijd.

Volledigheidshalve wil ik hier nog aan toevoegen dat in het ontwerp van uitvoeringsbesluit aangaande het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 het aantal inrichtingen waarvoor een tijdelijke vergunning kan worden verleend sterk beperkt is.

Vraag nr. 92
van 4 februari 1987
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Wet op het natuurbehoud — Reservaten en parken

In toepassing van de wet op het natuurbehoud van 12 juli 1973 is het mogelijk natuurreservaten, bosreservaten en natuurparken op te richten. Tevens is het mogelijk dat ten behoeve van het wetenschappelijk onderzoek, het onderwijs en de volksopleiding beschermde maatregelen genomen worden in sommige natuurlijke milieus. In alle gevallen kunnen daartoe onroerende goederen door onteigening ten algemene nutte worden verkregen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

- een gedetailleerd overzicht van de natuurreservaten opgesplitst naar „staats”-en erkende reservaten, de bosreservaten en de „nationale” — en gewestelijke natuurparken in het Vlaamse landsgedeelte ;
- de grootte van elk dezer ;
- of en voor welke onder hen de verwerving gebeurde door onteigening ten algemene nutte ;
- welke behoren tot het openbaar domein van staat, gewest of enig ander openbaar bestuur ;
- welke gebruikt worden voor de openbare diensten of voor een dienst van algemene nutte ;
- welke reservaten en parken als dusdanig op de gewestplannen voorkomen en niet voorkomen ;
- voor welke natuurlijke milieus buiten de parken en

de reservaten beschermde maatregelen genomen werden in de zin zoals hiervoor aangehaald ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens zal het geachte lid deze informatie rechtstreeks ontvangen.

Vraag nr. 93
van 4 februari 1987
van de heer G. CARDOEN

Sportvisserijwetgeving — Harmonisering en overleg met het Waalse Gewest en Brussel

De visserijwetgeving die geldt voor onze Vlaamse Sportvissers vertoont enige afwijking met deze van toepassing in het Waalse Gewest en Brussel. Het is onder meer zo dat een visverlof voor gebruik van maximum twee hengels vanaf de oever 350 frank kost, terwijl deze prijs in het Waalse Gewest op 250 frank bepaald is. Ook is dat het geval nog voor een paar andere wettelijke bepalingen.

Deze enigszins onderscheiden wetgeving, waarvoor alle begrip, stelt wel dikwijls problemen voor onze Vlaamse sportvissers, wanneer zij over de taalgrens van hun geliefde sport wensen te genieten.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft de heer Gemeenschapsminister bij het tot stand komen van de Vlaamse wetgeving enig overleg gehad met zijn collega verantwoordelijk voor het Waalse Gewest en Brussel ? Zo neen, zou het niet wenselijk zijn tot een samenspraak te komen, met de bedoeling sportvisserijwetgeving in ons land zo eenvoudig en eensluidend mogelijk te houden ?
2. Kan ook niet gestreefd worden naar één algemeen visverlof geldend voor Vlaanderen het Waalse Gewest en Brussel ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat, overeenkomstig artikel 6, § 2, 20 van de bijzondere wet van 8 februari 1980, tot hervorming der instellingen, reeds meerdere malen overleg werd gepleegd tussen afgevaardigden van de Executieven van de drie gewesten over de openings- en sluitingsdata van de riviervisserij.

Daarbij bleek dat de toestanden inzake hengelsport in Vlaanderen en Wallonië grondig verschillen zowel geografisch als wat het beleid betreft. Er is derhalve grond voor gedifferentieerde reglementering.

Dit is onder meer het geval voor de visverloven waarvan de prijs onlangs, bij besluit van de Vlaamse Executieve van 10 december 1986, werd aangepast, na gunstig advies van de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij.

Deze aanpassing was nodig geworden om het Visserijfonds, dat in Vlaanderen gespijsd wordt door een afnemning van 99 % op de prijs der visverloven, de rol die het is toebedeeld door de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij zou kunnen blijven vervullen.

Ten slotte wil ik het geachte lid ook wijzen op het feit dat voormeld besluit een vereenvoudiging van de sluitingsperioden heeft doorgevoerd, wat de doorsnee hengelaar zeker ten goede zal komen.

Het visverlof is een vorm van niet-fiscale inkomsten voor elk gewest. Dergelijke inkomsten kunnen door de gewesten afzonderlijk en verschillend worden geregeld.

De huidige evolutie naar verschillen tussen de gewesten met betrekking tot de visverloven, is een gevolg van de gewestvorming. Deze evolutie in het Vlaamse beleid beantwoordt overigens aan de duidelijke wens van de meerderheid der Vlaamse hengelaars.

J. PEDE **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-** **LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTE-** **LIJKE ORDENING**

Vraag nr. 42
van 15 december 1986
van de heer W. VAN DURME

Baggerwerken aan Roeselaerekreek te Sint-Laureins — Bescherming kreekgebied

Door de Administratie Ruimtelijke Ordening werd op 6 juni 1986 voor de baggerwerken en de stortplaats aan de Roeselaerekreek (Sint-Laureins) een vergunning afgegeven.

Deze vergunning vermeldt onder andere bepalingen in verband met het behoud van rietkragen.

Eind oktober 1986 werden de werken uitgevoerd met als gevolg dat de oevers van de kreek volledig vernield zijn.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. of er na de werken controle werd verricht door AROL ;
2. of de werken werden uitgevoerd analoog met de vergunning ;
3. welke maatregelen AROL kan treffen tegen polderbesturen, die zich weinig gelegen laten aan natuurbehoud of/en de wet overtreden ;
4. welke maatregelen de Minister neemt om de kreekgebieden in Vlaanderen te beschermen ;
5. of het niet aangewezen is voor alle kreekgebieden in Vlaanderen een procedure tot bescherming in te leiden ?

Aanvullend antwoord

Als aanvullend antwoord op zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid voor wat de punten 1 en 2 betreft het volgende meedelen.

Door het Bestuur voor Monumenten en Landschappen van AROL werd vastgesteld :

1. dat er meer riet verwijderd is dan er beschreven werd in het bestek en in de plannen ;

2. dat er gestort werd in het N. gebied op plaatsen die een natuurwetenschappelijke waarden hebben ;
3. dat enkel in de zone waar de baggerwerken uitgevoerd werden er een onherstelbare schade aangericht werd.

Tenslotte blijft gesteld dat ik fundamenteel niet bevoegd ben voor het Bestuur voor Monumenten en Landschappen.

Vraag nr. 46
van 17 december 1986
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Gebied „Rosteyne” te Zelzate — Inplanting KMO's en stand van zaken

Bij besluit dd. 16 februari 1983 van de Vlaamse Executieve werd de betoelaging van 65 procent voor de infrastructuurwerken der gronden gelegen in de omschrijving „Rosteyne” (gebied voor ambachtelijke bedrijven of gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen — Gewestplan „Gentse en Kanaalzone” — KB 14.09.1977) te Zelzate goedgekeurd.

Op dit ogenblik zijn door Veneco Gent-Eeklo reeds een reeks percelen verkocht. Op twee loten werden reeds bedrijven opgericht namelijk Garage Verniers en Mosselhandel W. Van Dixhoorn. Gelet op de bijzondere en persoonlijke situatie van beide aanvragers werd indertijd door het Bestuur der Wegen en het Bestuur van de Stedebouw gunstig advies gegeven en werd door het college van Burgemeester en Schepenen van Zelzate vergunning afgegeven tot het oprichten van beide constructies. Deze beide arbeidsintensieve bedrijven zouden ongetwijfeld navolging krijgen in de Kanaalzone Gent-Zelzate, des te meer door het gebrek aan gelijkaardige gronden en de uitstekende ligging aan de rijkswegen Antwerpen-Zee kust en Gent-Terneuzen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister de huidige stand van zaken.

Heeft de geachte Gemeenschapsminister het inzicht enig initiatief te nemen, om alle betrokken partijen samen te brengen in een werkgroep teneinde uit de impasse te raken, die zich mijn inziens situeert op financieel en technisch vlak ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 17 december 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat bedoeld gebied volgens de bepalingen van het gewestplan Gentse en Kanaalzone (KB dd. 14.9.1977) gelegen is in een zone voor ambachtelijke bedrijven en KMO's en tevens deel uitmaakt van het KB dd. 10.11.1968 — onteigeningsplan — Economische Expansie.

In bedoeld gebied zijn reeds twee bouwvergunningen afgegeven waarbij de toegang voorlopig genomen wordt via de bedieningsweg van de rijksweg en dit bij gebrek aan infrastructuur binnen het gebied.

Vanwege de Administratie voor Ruimtelijke Ordening bestaat geen bezwaar tegen de ontwikkeling van het gebied.

Daarenboven heb ik reeds eind 1986 besloten de wegen- en rioleringswerken, zo mogelijk na fasering, op mijn prioriteitenprogramma 1987 te voorzien. De Al-

gemene Technische Diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kregen reeds de opdracht om het ontwerp bundel van de infrastructuurwerken in kwestie technisch na te kijken en de principiële belofte van toelage af te geven.

De Intercommunale Veneco zal derhalve binnenkort kunnen overgaan tot de aanbesteding van de werken.

Vraag nr. 72
van 20 januari 1987
van de heer G. CARDOEN

NMH — Statuut erkende bouwmaatschappijen

In zijn artikel 1 bepaalt het besluit van de Vlaamse Executieve tot wijziging voor het Vlaamse Gewest van het KB van 22 juni 1971 het volgende :

„Art. 1. Voor het Vlaamse Gewest zijn de publiekrechtelijke rechtspersonen, voor wie het lid van de Vlaamse Executieve dat voor de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw bevoegd is of diens gemachtigde de door de artikelen 44 en 56 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening voorgeschreven vergunningen afgeeft, alle rechtspersonen met een publiekrechtelijk statuut”.

Mag ik vernemen of ook de bouwmaatschappijen erkend door de Nationale Maatschappij voor Huisvesting moeten of mogen aanzien worden als rechtspersonen met een publiekrechtelijk statuut.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de bouwmaatschappijen, erkend door de Nationale Maatschappij voor Huisvesting, moeten aanzien worden als rechtspersonen met een publiekrechtelijk statuut. Dit blijkt uit de rechtspraak van de Raad van State (Arrest Cuvelier en Smets — nr. 4378 van 17 juni 1955) en van het Hof van Cassatie (Arrest inzake Sorelabo van 5 april 1973).

Vraag nr. 73
van 20 januari 1987
van de heer J. VALKENIERS

Bouwdossier, verkavelings- en exploitatievergunningen — Inzagerecht

Wie heeft het recht om bouwdossiers, verkavelings- en exploitatievergunningen in te kijken in de gemeente ?

Is het gemeentebestuur gehouden om niet alleen de vergunningen, doch ook het integrale dossier ter beschikking te stellen van iedereen die er om vraagt, met andere woorden is het inzagerecht nu onbepaald geworden, of nog gebonden aan bepaalde regels ?

Antwoord

Als antwoord op zijn parlementaire vraag nr. 73 van 20 januari 1987 kan ik het geachte lid mededelen dat wat de bouw- en verkavelingsvergunningen betreft het inzagerecht, het ter beschikking stellen van dossiers of

het geven van inlichtingen nog steeds aan regels is gebonden.

1. De basis voor de algemene regels ligt vervat in artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw :

- punt 2 geeft een inzage-recht aan derde belanghebbenden over afgegeven bouw- en verkavelingsvergunningen ;
- punt 3 handelt over inlichtingen te verstrekken aan aanpalende eigenaars over een aanvraag om bouw- en verkavelingsvergunning.

De voorwaarden voor beide liggen vast in het uitvoeringsbesluit KB van 22 oktober 1971 (BS 14 december 1971) art. 2 en art. 3 :

- artikel 2 beperkt het inzage-recht aan derde belanghebbenden tot de inhoud van de afgegeven vergunning ;
 - bij artikel 3 hoort een gestandaardiseerde fiche waarop de kenmerken van de aanvraag worden ingeschreven ten behoeve van inlichtingen aan aanpalende eigenaars.
2. Bepaalde bouw- en verkavelingsaanvragen zijn wettelijk onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De uitvoeringsmodaliteiten worden geregeld bij :

- koninklijk Besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen (BS 13 februari 1971), gewijzigd — voor het Vlaamse Gewest — bij Koninklijk Besluit van 16 december 1981 (BS 4 februari 1982) en bij besluy van de Vlaamse Executieve dd. 16 maart 1983 (BS 11 juni 1983) en ten slotte bij besluit van de Vlaamse Executieve dd. 3 oktober 1984 (BS 30.11.1984) ;
- koninklijk Besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van verkavelingsaanvragen (BS 13 februari 1971) ;
- koninklijk Besluit van 22 juni 1971 tot bepaling van de publiekrechtelijke personen voor wie de bouw- en verkavelingsvergunningen worden afgegeven door de gemachtigde ambtenaar, de vorm waarin deze zijn beslissingen neemt, en de behandeling van de aanvragen tot verkavelingsvergunning, (BS 13 augustus 1971) zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve dd. 5 november 1986 (BS 24 december 1986).

Het openbaar onderzoek gebeurt via bericht tot algemene kennisgeving volgens gestandaardiseerde formulieren.

Nadere inlichtingen zijn dan te verkrijgen bij het gemeentebestuur overeenkomstig artikel 63 van de wet (cf. punt 1 hiervoor vermeld).

Bij verkavelingen met nieuwe wegen ligt het plan van het stratentracé ter inzage op het gemeentehuis. Elke belanghebbende kan bezwaren indienen.

3. Het definiëren van de begrippen „belanghebbende” en „derde belanghebbende” ten opzichte van het door u gehanteerde begrip is een juridische aangelegenheid.

4. Wat de exploitatievergunningen betreft verwijs ik het geachte lid naar de bevoegdheid van mijn collega J. Lenssens.

Tenslotte dient in het algemeen gesteld dat het gemeentebestuur niet verplicht is interne stukken uit een dossier ter inzage te leggen.

Vraag nr. 74

van 20 januari 1987

van de heer A. DE BEUL

Instandhoudings- en onderhoudswerken — Naleving vergunningsplicht en bescherming esthetische, culturele en historische waarde

Ten aanzien van werken in het gezichtsveld van of vlak naast beschermde gebouwen, bestaat duidelijk geen éénduidige interpretatie. In vele gevallen adviseert het Bestuur van de beschermde monumenten wordt geschaad. Deze interpretatie wordt meestal overgenomen door de dienst Stedebouw.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. De Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen beschouwt het afkappen van pleisterwerk, zandstralen en heropvoegen van een dergelijke gevel, als instandhoudings- en onderhoudswerken waarvoor geen vergunning noodzakelijk is. Nochtans wordt in het koninklijk besluit van 16 december 1971, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 16 december 1981 en bij besluit van de Vlaamse Executieve van 16 maart 1983 en 13 juli 1983, nergens een vermelding gemaakt van deze werken. Deze werken zijn dan ook vergunningsplichtig. Bent u ook deze mening toegeedaan ? Lijkt het u niet aangewezen om de Bestendige Deputatie attent te maken op het vergunningsplichtig zijn van deze werken ?
2. Wanneer een gebouw gelegen is naast beschermde monumenten en in een woongebied met esthetisch, culturele en historische waarde en men de gevelbepleistering wil wegnemen met het doel de onderliggende rode baksteen zichtbaar te maken, dan moeten deze werken met bijkomende aandacht worden benaderd. De gemachtigde ambtenaar is in een woongebied met esthetische, culturele en historische waarde, trouwens gehouden om projecten die ernstig het cultureel, historisch of esthetisch belang schaden, te schorsen. Meent u niet dat bij het wegnemen zonder vergunning, van de gevelbepleistering van een gebouw gelegen in een dergelijke zone, een optreden van de gemachtigde ambtenaar noodzakelijk is ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken :

1. de door u genoemde werken zijn inderdaad niet vermeld in het KB van 16 december 1971 en zijn latere wijzigingen. De conclusie daaruit dat ze daardoor dan juist bouwvergunningsplichtig zouden zijn gaat niet op. Artikel 44 van de stedebouwwet bepaalt de aan bouwvergunning onderworpen werken. Het afkappen van pleisterwerk, het zandstralen en

het heropvoegen van een dergelijke gevel horen daar niet bij, zodat ze tot de instandhoudings- en onderhoudswerken, waarvoor geen bouwvergunning vereist is, kunnen gerekend worden. Er wordt immers aan de constructieve elementen geen verandering gebracht.

Deze hierbovengenoemde werken kunnen echter wel bouwvergunningsplichtig gemaakt worden door het opmaken van een gemeentelijke bouwverordening met betrekking tot de fraaiheid van de bouwwerken en hun omgeving.

2. Indien deze werken zouden uitgevoerd worden binnen het gezichtsveld van een beschermd monument, dan moet logischerwijze slechts het advies van het Bestuur van Monumenten en Landschappen gevraagd worden wanneer het bouwvergunningsplichtige werken betreft.

Dit geldt ook voor werken die gelegen zijn in een woongebied met esthetische, culturele en historische waarde. De gemachtigde ambtenaar dient in deze gebieden slechts te schorsen, respectievelijk een advies uit te brengen, wanneer er een bouwdoossier vereist is.

Vraag nr. 75
van 23 januari 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE

Gemeentelijke Commissies van Advies voor Ruimtelijke Ordening — Aantal en activiteiten

Ingevolge artikel 19 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedebouw, kunnen de gemeenteraden overgaan tot het oprichten van een gemeentelijke Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. In welke gemeenten van het Vlaamse Gewest in het verleden dergelijke Commissies van Advies werden opgericht ?
2. Welke de meest voorkomende activiteiten zijn waarmee deze gemeentelijke Adviserende Commissies zich bezig houden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 23 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat wat het eerste punt betreft, in de volgende gemeenten van het Vlaamse Gewest Commissies van Advies (artikel 19) werden opgericht :

Vlaams Brabant

Lubbeek	Instelling + benoeming leden
Leuven	Instelling + benoeming leden
Aarschot	Instelling + benoeming leden
Overijse	Instelling + benoeming leden
Londerzeel	Instelling + benoeming leden
Kapelle o/d Bos	Instelling
Kortenberg	Instelling
Tienen	Instelling
Kraainem	Instelling
Zaventem	Instelling

Meise	Instelling
Wommel	Instelling
Affligem	Instelling
Antwerpen	
Bornem	Instelling + benoeming leden
Wuustwezel	Instelling + benoeming leden
Antwerpen	Instelling + benoeming leden
Heist o/d Berg	Instelling
Ranst	Instelling
Oud-Turnhout	Instelling
Zoersel	Instelling
Geel	Instelling
West-Vlaanderen	
Poperinge	Instelling + benoeming leden
Anzegem	Instelling + benoeming leden
Blankenberge	Instelling + benoeming leden
Brugge	Instelling + benoeming leden
Ieper	Instelling + benoeming leden
Oostkamp	Instelling + benoeming leden
Oostende	Instelling + benoeming leden
Roeselare	Instelling + benoeming leden
Tielt	Instelling + benoeming leden
Knokke-Heist	Instelling
Menen	Instelling
Torhout	Instelling
Staden	Instelling
Oost-Vlaanderen	
Deinze	Instelling + benoeming leden
Dendermonde	Instelling + benoeming leden
Geraardsbergen	Instelling + benoeming leden
Lokeren	Instelling + benoeming leden
Lochristi	Instelling + benoeming leden
Oosterzele	Instelling + benoeming leden
Oudenaarde	Instelling + benoeming leden
Wetteren	Instelling + benoeming leden
Zele	Instelling + benoeming leden
Eeklo	Instelling
Limburg	
Bilzen	Instelling + benoeming leden
Borgloon	Instelling + benoeming leden
Bree	Instelling + benoeming leden
Diepenbeek	Instelling + benoeming leden
Dilsen	Instelling + benoeming leden
Genk	Instelling + benoeming leden
Hamont-Achel	Instelling + benoeming leden
Houthalen-Helchteren	Instelling + benoeming leden
Lommel	Instelling + benoeming leden
Meeuwen-Gruitrode	Instelling + benoeming leden
Neerpelt	Instelling + benoeming leden
Overpelt	Instelling + benoeming leden
Sint-Truiden	Instelling + benoeming leden
Tessenderlo	Instelling + benoeming leden
Tongeren	Instelling + benoeming leden
Zonhoven	Instelling + benoeming leden
Riemst	Instelling + benoeming leden
Peer	Instelling

Wat het tweede punt van zijn vraag betreft zijn de taken van deze Commissies zoals voorzien in de wet de volgende :

- de personen die zijn aangewezen voor het opmaken van de plannen van aanleg, houden door bemiddeling van het College van Burgemeester en Schepenen de Commissie van advies op de hoogte van de voorstudie en delen haar alle voorontwerp- of ontwerp-plannen mede (artikel 20) ;
- officieel advies tijdens de goedkeuringsprocedures van de gemeentelijke plannen van aanleg (artikel 21) : „Het ontwerp-plan wordt samen met de bezwaren, de opmerkingen en het proces-verbaal van sluiting van het onderzoek voorgelegd aan de be-

voegde Commissie van advies : deze geeft haar advies binnen zestig dagen na ontvangst van het dossier, bij gebreke waarvan haar advies geacht wordt gunstig te zijn” : dit betekent dat na de oprichting van de gemeentelijke adviescommissie het niet meer nodig zal zijn de regionale commissie van advies in te schakelen in de goedkeuringsprocedure van de gemeentelijke aanlegplannen.

- Het College van Burgemeester en Schepenen kan aan de commissie alle om het even welke problemen van esthetische aard onderwerpen (artikel 20), onder meer deze in verband met een bouwaanvraag (artikel 49).
- Het College van Burgemeester en Schepenen kan een verkavelingsaanvraag voor advies voorleggen aan de commissie van advies (artikel 57).

Uit een enquête gehouden bij de vertegenwoordigers van mijn bestuur in deze commissies, blijkt evenwel dat in de praktijk het meeste tijd besteed wordt aan adviezen inzake de goedkeuringsprocedures van de gemeentelijke plannen van aanleg. In mindere mate wordt tijd besteed aan adviezen inzake bouw- of verkavelingsaanvragen. Sommige Colleges van Burgemeester en Schepenen leggen ook, in het kader van een ruimere participatie in het gemeentelijk beleid, aangelegenheden voor ter advies zoals :

- het structuurplan ;
- het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden ;
- de dorpsherwaardering ;
- de vergunningsaanvragen inzake belastende of hinderlijke inrichtingen.

Vraag nr. 76
van 23 januari 1987
van mevrouw N. MAES

Onrechtmatig opgerichte uitbatingen — Beteugeling

Regelmatig worden inbreuken gepleegd op de wetgeving inzake ruimtelijke ordening.

Zo zijn ons gevallen bekend van gebouwen die opgericht werden met een bouwvergunning voor landbouwbergplaatsen waarvan werd vastgesteld dat zij ten onrechte gebruikt worden als varkensvetmesterij, zonder dat een exploitatievergunning bestaat. Ook nadat de betrokkene veroordeeld is gaat de varkenshouderij gewoon door. Onder het voorwendsel dat de betrokken landbouwer in beroep gaat bij de Raad van State wordt de zaak ongemoeid gelaten.

Welke middelen staan ter beschikking om dergelijke onwettige uitbatingen daadwerkelijk te sluiten ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Artikel 78 van het decreet van 28 juni 1984 houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stede-

bouw vult artikel 44 § 1 aan met een punt 7 : „Het gebruik van vergunde gebouwen wijzigen, voor deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse Executieve vast te leggen lijst.”

In het besluit van 17 juli 1984 van de Vlaamse Executieve houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen, is echter volgens artikel 3 de gebruikswijziging van „landbouwbergplaats” naar „varkensmesterij” niet vergunningsplichtig, omdat beide vormen van gebruik in de agrarische sfeer te situeren zijn. Indien dus de door het geachte lid vermelde gebruikswijziging geen aanleiding heeft gegeven tot werken of handelingen die krachtens artikel 44 van de wet op de stedebouw aan een voorafgaande vergunning zijn onderworpen, dan ligt het niet in de bevoegdheid van het Bestuur Ruimtelijke Ordening om op basis van deze wetgeving enige actie ten opzichte van de vermelde gebruikswijziging te ondernemen.

Verder kan ik het geachte lid ook nog mededelen dat artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen gewijzigd voor het Vlaamse Gewest bij koninklijk besluit van 13 december 1978, duidelijk stelt dat gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt slechts mogen opgericht worden op tenminste 300 meter van een woongebied of op tenminste 100 meter van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft.

Het geachte lid begrijpt dat het hier handelt om het oprichten van een „nieuw” gebouw voor intensieve veehouderij. Vermits de plaatselijke stedebouwkundige omstandigheden en het desbetreffende dossier me onbekend zijn, is het mij onmogelijk om te antwoorden, of in de door u gekende gevallen al of niet aan de hoger vermelde voorwaarden met betrekking tot de gebruikswijziging is voldaan en/of de vergunningsaanvraag voor het oprichten van een „landbouwbergplaats” geen misleiding inhield om de hierboven in artikel 11 vermelde stedebouwkundige normen te omzeilen.

Tot slot wil ik duidelijk stellen dat het het niet totmijn bevoegdheid behoort om te oordelen over het al of niet bestaan van een exploitatievergunning, noch over inbreuken over deze ARAB-wetgeving. Daarenboven schorst een beroep bij de Raad van State de bouwvergunning, noch de exploitatievergunning op.

Vraag nr. 78
van 28 januari 1987
van mevrouw N. MAES

Doel — Dorpsherwaardering

De dorpskern van Doel (gemeente Beveren) werd erkend als herwaarderingsgebied.

Wegens de nabijheid van de kerncentrale is een druk spitsurenverkeer in de dorpskom ontstaan. De hoofdstraat heeft het statuut van rijksweg.

Om het dorpsmilieu te herwaarderen moet deze verkeersstroom omgeleid worden. De plannen daartoe worden echter niet uitgevoerd.

Welke maatregelen kan de Vlaamse Gemeenschap treffen om de dorpsherwaardering van Doel effectief te bevorderen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het al dan niet uitvoeren van bedoelde plannen afhankelijk is van de initiatieven en opties die worden genomen door het departement van Openbare Werken.

Mijn bevoegde administratie kan bijgevolg geen initiatief nemen.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 8
van 26 januari 1987
van de heer P. TANT

Onderwijs voor sociale en socio-culturele promotie — Afwezigheidscontrole leerkrachten

Evenals ambtenaren mogen leerkrachten één dag afwezig zijn wegens ziekte, mits door het inrichtingshoofd een formulier AGD 1C wordt toegezonden aan het geneeskundig centrum waarvan het betrokken personeelslid afhangt. Het bevoegde afdelingshoofd kan, wanneer: hij fraude vermoedt, verzoeken over te gaan tot controle.

Voor het onderwijs met volledig leerplan stellen zich hierbij geen praktische problemen, daar het personeelslid zich telefonisch ziek moet melden vóór het eerste lesuur.

Anders ligt het in het onderwijs voor sociale en socio-culturele promotie, waar de inrichtingshoofden over geen controlemogelijkheid beschikken. De betrokken scholen zijn meestal open 's avonds en op zaterdag, terwijl de bevoegde geneeskundige centra op die momenten gesloten zijn.

Graag hadden wij van de Gemeenschapsminister vernomen of het de directie van de betrokken scholen toegestaan is om op die momenten zelf een controlearts aan te duiden ?

Over welke andere controle-middelen beschikt de directie ?

Overweegt de Gemeenschapsminister bijzondere maatregelen ter zake ?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna het antwoord te vinden op de door hem gestelde vraag.

Artikel 28, 4° van de wet van 29 mei (Schoolpact) heeft de op het Rijkspersoneel toepasselijke regeling inzake controle door de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD) uitgebreid tot het in de toelageregeling opgenomen personeel van het gesubsidieerd onderwijs. De organisatie van de controle en de inschakeling van con-

trole-artsen behoren tot de uitsluitende bevoegdheid van de AGD. De directie van een school kan niet in de plaats treden van de AGD. Wanneer de directie van een school (dag- of avondschoon) op de hoogte zou zijn van een misbruik inzake afwezigheid wegens ziekte kan zij dit bij dringende nota of langs telefonische of telegrafische weg aan het geneeskundig centrum ter kennis brengen en, eventueel, verzoeken het personeelslid onder „spontane controle” te plaatsen. Indien de AGD dit verzoek opvolgt dan dient het personeelslid iedere afwezigheid te dekken door een getuigschrift van zijn geneesheer.

Het niet-naleven van deze verplichting heeft tot gevolg dat de afwezigheid niet als ziekteverlof maar als verlof zonder bezoldiging zal aangerekend worden.

Ik meen dat deze regeling voldoende waarborgen inhoudt om misbruiken te verhinderen en dat bijzondere maatregelen niet dienen overwogen te worden.

P. DEPREEZ GEMEENSCHAPSMINISTER VAN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 15
van 12 februari 1987
van de heer G. CARDOEN

Drogenbos — Herstellingswerken aan Zennebrug

De brug over de Zenne, waterloop van eerste categorie, gelegen Bruckerweg te Drogenbos bevindt zich in gevaarlijke staat.

De zware schadaverschijnselen zijn te wijten aan de forse stroming van het water en waterbouwkundige werken die echt in verval gekomen zijn. De sectie is blijkbaar te klein, waardoor er opstuwing van het water ontstaat.

Dringende herstellingswerken dringen zich op als men bovendien weet dat de overgang langs deze brug de enige mogelijke toegang is tot het UCB bedrijf en de achtergelegen woningen.

De Zennestreek is de jongste tijd al in voldoende mate getroffen, zonder dat hindernissen van dat soort de groeiende bedrijven nog komen bedreigen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of hij bereid is in deze belangrijke aangelegenheid spoedig te bemiddelen en de werken in eigen beheer uit te voeren. Zo neen, kan het gemeentebestuur hier optreden met maximale betoelaging van 100 % zodat deze werken op relatief korte termijn onder spoedprocedurevorm kunnen gerealiseerd worden.

Op welke wijze kan de procedure ingeleid worden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de brug over de Zenne aan de Bruckerweg te Drogenbos geen eigendom is van het Vlaamse Gewest. Derhalve dienen, krachtens artikel 9 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, brug-

gen en andere private werken onderhouden en hersteld te worden door diegene aan wie ze toebehoren.

Ingevolge het koninklijk besluit van 23 juli 1981, betreffende de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van ondergeschikte besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd, kan voor dergelijke werken een toelage ten laste van de door mij beheerde kredieten van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap worden verleend.

Het voorontwerp der voorgestelde werken dient ingediend te worden bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, Dienst Landbouw, Belliardstraat 12 te 1040 Brussel.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 297
van 15 oktober 1986
van de heer W. VAN DURME

Subsidiëring Nederlandstalige auteurs in 1985/1986 — Criteria en toegekende bedragen

Kan de geachte Minister mij mededelen hoeveel subsidies er in 1985 en 1986 werden toegekend aan Nederlandstalige auteurs en volgens welke criteria.

Welke was de laagste en de hoogste toegekende subsidie ?

Aanvullend antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende aangepaste gegevens mede te delen.

In 1986 werden	
als toelagen en werkbeurzen	6.000.000 fr.
als creatiepremies voor toneelauteurs	330.000 fr.
als vertaalpremies voor toneelauteurs	170.000 fr.
als literaire lezingen	2.962.000 fr.
bestede, hetgeen een totaal van 9.462.000 fr. oplevert.	

Dit ter correctie van de rekenfout die in mijn vorig antwoord sloop.

Vraag nr. 70
van 19 januari 1987
van de heer M. DESUTTER

VCGT — Uitbetaling subsidies

Deze parastatale haalt haar inkomsten uit een subsidie van uw ministerie. Er zijn eveneens inkomsten uit sponsoring en bijdragen van provinciale en andere federaties, doch een normale werking van het VCGT is niet mogelijk zonder tussenkomst van de overheid.

Het is mij bekend dat sommige uitgaven van het VCGT werden voorgeschoten door het OPT. Dit is geen gezonde toestand.

Graag vernam ik op welke datum welk bedrag van de voorziene toelage werd betaald in 1986.

Wanneer kan de uitbetaling van de eerste schijf voor 1987 voorzien worden, ten einde een normale werking van het VCGT mogelijk te maken ?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer hem voor het eerste gedeelte te verwijzen naar mijn antwoord op vraag nr. 50 van 27 december 1986.

Het ministerieel besluit tot uitbetaling van de eerste schijf 1987 van de werkingsdotatie aan het VCGT werd door de Administratie voor Financiën en Begroting opgemaakt en op 14 januari 1987 voor advies overgemaakt aan de Inspectie van Financiën. De Inspecteur van Financiën ging akkoord op 19 januari 1987.

Dit akkoord bereikte mij op 27 januari 1987. Bij brief van 29 januari 1987 vroeg ik het akkoord van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting. Dit akkoord bereikte mij op 4 februari 1987. Ik ondertekende het ministerieel besluit op 6 februari 1987 en maakte het besluit onmiddellijk over aan de administratie met de vraag dringend tot de uitbetaling van deze eerste schijf over te gaan.

Ik gaf de Administratie voor Financiën en Begroting tevens opdracht reeds het besluit voor de volgende schijf op te maken en voor advies door te sturen naar de Inspectie opdat ik conform de betalingskalender dit besluit begin maart zou kunnen ondertekenen.

Vraag nr. 72
van 20 januari 1987
van de heer J. VALKENIERS

RTBF — Objectiviteit berichtgeving en statuut

Toen de controverse over **Happart** tussen Vlamingen en Walen hoog oplaaide heeft de RTBF zich herhaaldelijk in het debat gemengd, niet alleen als berichtgever, maar ook als geïnteresseerde partij.'

Klaarblijkelijk is de RTBF, hoewel ze een gemeenschapszender van de Franstaligen is, ingevolge haar statuut gemachtigd zich met Vlaamse zaken te bemoeien.

Waarom werd dat statuut niet door de Vlaamse Executieve betwist ? Kan aan de mensen van de RTBF, zoals in andere landen gebeurt, als onruststokers het verslaggeven vanuit Voeren niet verboden worden ?

Antwoord

In de vraagstelling geeft het geachte lid geen concrete feiten waar de RTBF de berichtgeving zou verward hebben met het innemen van standpunten.

Zelfs indien dat gebeurd zou zijn is het mij niet mogelijk tussen te komen. Het is het geachte lid zeker niet onbekend dat wij sedert de wet van 23 juli 1971 de culturele autonomie kennen in ons land die aan elke Gemeenschap de volledige bevoegdheid geeft over de openbare omroep. Ik kan mij niet indenken dat het geachte lid zou willen terugkeren naar de toestand van voor de genoemde wet.

Het statuut van de RTBF kwam tot stand in 1977. Dat

het niet betwist werd door de Vlaamse Gemeenschap ligt waarschijnlijk in het feit dat er geen reden toe was, zeker indien men vertrok vanuit een eerbied voor de culturele autonomie.

Vraag nr. 75

van 23 januari 1987

van de heer Y. OTTENBOURGH

Inventaris Vlaams cultuurbezit „Bouwen door de Eeuwen heen” — Aanvulling en herziening

In de Inventaris van het Cultuurbezit in Vlaanderen „Bouwen door de Eeuwen heen”, deel 1, handelend over het arrondissement Leuven, ontbreken een aantal gegevens. Het valt op dat bijvoorbeeld de gemeente Boortmeerbeek niet (op één tekstregel na) is behandeld. Toch zijn ook in die gemeente intussen méér gebouwen beschermd of ter bescherming in onderzoek.

Hetzelfde geldt bijvoorbeeld voor Neerlanden dat niet eens wordt vermeld (ook niet onder Attenhoven of Landen).

Van sommige gemeenten is de kern erg goed verzorgd maar gehuchten dan weer niet. Zeer waarschijnlijk zijn een aantal gegevens, sedert de publikatie in 1971 reeds gewijzigd. „Leuven” was de eerste gids in de reeks. Bestaat het voornemen om, geleidelijk een aanvulling of herziening uit te geven van deze inventaris ? Hoe kan aan de duidelijke hiaten worden verholpen ? Welke arrondissementen zijn reeds beschikbaar in de serie en welk is eventueel de verdere planning der publikaties ? Zijn er reeds delen uitverkocht ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 23 januari 1987 aangaande de inventarisatie van het bouwkundig erfgoed, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het is inderdaad de bedoeling de tot op heden gepubliceerde inventarissen met regelmaat te herzien en, indien nodig, bij te werken. Daarmee kan echter slechts worden begonnen na afronding van de inventarisatie in haar totaliteit. Het is immers weinig logisch bepaalde delen in herziening te stellen, wanneer andere nog dienen te worden gepubliceerd.

Tot op heden verschenen volgende delen :

Deel 1	— Leuven (1971)
Deel 2	— Halle-Vilvoorde (1975)
Deel 3 na	— Antwerpen (1976)
Deel 3 nb	— Antwerpen (1979)
Deel 4 na	— Gent (1976)
Delen 4 na	— Gent N/O en Z/W (1979)
Deel 4 nc	— Gent 19de eeuwse uitbreidingen (1983)
Deel 4 nd	— Gent Fusiegemeenten (1983) en bijlagen 4n
Delen 5 n1 & 5 n2	— Aalst (1978)
Delen 7 n1 & 7 n2	— Sint-Niklaas (1981)
Delen 6 n1 en 6 n2	— Hasselt/Sint-Truiden (1981)
Deel 8 n	— Veurne (1982)
Deel 9 n	— Mechelen (1984)
Delen 10 n1 & 10 n2 & 10 n3	— Antwerpen, Arrondissement Antwerpen (1985)

Brussel-Hoofdstad, urgentie-inventaris (verzorgd door het Sint-Lukasarchief) (1979)

Momenteel zijn in voorbereiding :

Provincie Antwerpen	Arrondissement Mechelen
Provincie Brabant	Brussel-Hoofdstad
Provincie Limburg	Arrondissement Tongeren
Provincie Oost-Vlaanderen	Arrondissement Gent
Provincie West-Vlaanderen	Arrondissement Ieper

Deel 1 — Leuven ; Deel 2 Halle-Vilvoorde en Deel 5 n1 & 5 n2 — Aalst zijn uitverkocht.

Vraag nr. 77

van 23 januari 1987

van de heer J. CAUDRON

Opname BRT in ledenlijst European Broadcasting Union (EBU) — Taalgebruik

Blijkens de ledenlijst van de European Broadcasting Union (EBU)/Union européenne de radiodiffusion (EUR), gepubliceerd in stuk 70 (1985-1986) — Nr. 2 is de BRT gevestigd in de A. Reyerslaan te B-1040 Bruxelles, TELEX 22486 (Rel. Int.) , Telefoonadres Brt. Bruxelles 7373111.

Het valt op dat Duitse zenders vermeld in deze lijst, niet vermeld worden als gevestigd zijnde te „Munich, Francfort, Hambourg, Sarrebruck, de Portugese niet te Lisbonne” en de Joegoslavische niet te “Belgrade”, maar te München, Frankfurt, Hamburg, Saarbrücken, Lisboa en Beograd” wijst er op dat er vanwege de Europese Unie voor de aangesloten leden geen enkele verplichting bestaat om hun adres in een bepaalde taal te publiceren.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mij mede te delen :

1. of er, behalve de bekende allergie van de BRT voor uitingen van Vlaams zelfbewustzijn, redenen van technische aard zijn om in haar adres „Bruxelles” te schrijven en niet “Brussel” ;

of hij, met verwijzing naar de decreten waarbij het Nederlands wordt vastgesteld als de taal van onze gemeenschap en Brussel als hoofdstad van deze gemeenschap, ter zake uitleg heeft gevraagd aan de BRT ;

3. binnen welke termijn aan de bovengenoemde Europese Radio Unie een rechtzetting zal worden gestuurd ;

4. wanneer de officiële lijst van aangesloten radio- en televisie-instellingen worden herdrukt ;

5. of hij bereid is aan de Vlaamse Raad kennis te geven van deze herdrukte lijst ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem het volgende mededelen. Het document waarvan gewag wordt gemaakt in voornoemde parlementaire vraag is opgesteld door de Europese Radio Unie, die in Genève is gevestigd. De voertalen binnen die organisatie zijn Frans en Engels. Het valt te betwijfelen of er enige reden is waarom in de adreslijst van de ERU niet „Brussel” maar „Bruxelles” is vermeld.

Gelet op de vraag heeft de BRT onmiddellijk stappen gezet bij de ERU om de ledenlijst in de gewenste zin aan te passen. Deze lijst wordt geregeld bijgewerkt en normaal zal de aangepaste versie in de komende weken ter beschikking zijn.

Vraag nr. 92
van 30 januari 1987
van de heer J. VALKENIERS

NCC — Openbaarheid van bestuur en toegang informatie

De NCC treft haar beslissingen hoofdzakelijk achter gesloten deuren zoals door de wet voorgeschreven. Om evenwel de democratische spelregels van openbaarheid van bestuur en van informatieplicht tegenover de burger te eerbiedigen, voorzag de wetgever in de formele verplichting inzage toe te staan van de getroffen beslissingen aan alle belanghebbenden.

Dit inzagerecht wordt uitgeoefend door raadpleging van het notulenboek waarin alle beslissingen geboekt worden. Dit notulenboek bevindt zich in de zetel van de NCC.

Ik verneem dat van de democratische rechtsregel tot toegang tot de zetel en dus tot uitoefening van het inzagerecht hoofdelijk door de Commissie formeel werd afgeweken sedert enige tijd.

1. Welk reglement of wettelijke bepaling geeft de Commissie de bevoegdheid om de toegang tot de zetel en tot het recht op informatie te ontzeggen ?
2. Welke maatregel trof de Minister om deze beslissing te vernietigen en aldus het inzagerecht opnieuw toe te staan ?
3. Welk initiatief nam de Minister om dergelijke geheimdoenerij in de toekomst onmogelijk te maken ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord dienaangaande van Gemeenschapsminister T. Kelchtermans.

Vraag nr. 96
van 3 februari 1987
van de heer A. DE BEUL

Internationale culturele betrekkingen — Opmaken van een jaarverslag

Bij de Franse Gemeenschapsraad wordt regelmatig door de Commissie voor de Internationale Betrekkingen verslag uitgebracht over het afgelopen werkingsjaar.

Het jongste verslag dateert van 17 juni 1986 en heeft betrekking op de dienstjaren 1984 en 1985. Uit dit verslag blijkt zeer duidelijk dat de Franse Gemeenschap op cultureel vlak bijzonder actief is in het buitenland.

Meent de Minister niet dat door ons Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Betrekkingen of zijn rechtsopvolger ook een dergelijk jaarverslag bij de Vlaamse Raad zou moeten worden uitgebracht.

Gaat de Minister aan de betrokken instanties eventueel richtlijnen in die zin verstrekken ?

Antwoord

Op voormelde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het is het geachte lid ongetwijfeld bekend dat per 1 april 1986, er, wat de internationale culturele activiteiten betreft, een overheveling heeft plaats gehad, op het vlak van het beheer en op het vlak van het budget, naar de centrale administratie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Deze overheveling heeft vanzelfsprekend tot gevolg gehad dat één en ander op het administratieve vlak diende gereorganiseerd te worden.

De suggestie van het geachte lid, jaarlijks verslag uit te brengen nopens de concrete internationale culturele activiteiten en manifestaties van de Vlaamse Gemeenschap, kan ik bijtreden. Ik zal, met mijn administratie, onderzoeken onder welke vorm dit het beste zou kunnen geschieden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5)

Vraag nr. 52
van 10 december 1986
van de heer P. MATTHYS

Waterkwaliteit van de Zuidlede — Resultaten analyse oppervlaktewater, oorzaken vervuiling en maatregelen

Door de Dienst Leefmilieu van de provincie Oost-Vlaanderen werd in 1979 het oppervlaktewater van de Zuidlede geanalyseerd. Vervuiling werd vastgesteld die seizoengebonden was. 's Zomers heeft de rivier te lijden van overdreven algengroei t.g.v. huishoudelijk afval. Dit leidt tot zuurstofgebrek.

Hoofdoorzaak van de vervuiling is echter de Moervaart. Immers, aan de monding dringt op regelmatige tijdstippen — vooral bij lage waterstand — erg vervuild Moervaartwater de Zuidlede binnen.

Ik mocht vernemen dat, in het kader van een BTK-project, onlangs onder meer het oppervlaktewater van de Zuidlede opnieuw werd geanalyseerd. Uit de resultaten zou blijken dat er aan de situatie van 1979 nog steeds niets in gunstige zin gewijzigd is. Tevens werd regelmatig vissterfte vastgesteld.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de Minister mij de resultaten van het recente onderzoek mededelen ?
2. Wat zijn de redenen dat de vervuiling van de Zuidlede sedert 1979 niet verbeterd is ?

3. Welke overheidsmaatregelen werden sedert 1979 genomen om de vervuiling tegen te gaan ?
4. Wat is de inbreng tot de vervuiling van de suikerfabriek te Moerbeke ?
5. Welke maatregelen zal de Minister in de toekomst nemen om de vervuiling van de Moervaart en de Zuidlede tegen te gaan ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik mededelen dat het BTK-project, waarnaar het geachte lid verwijst, werd uitgevoerd door de Provincie Oost-Vlaanderen. De resultaten hiervan zijn me echter niet bekend.

Van haar kant worden door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij op 100 welbepaalde plaatsen maandelijks monsters genomen van de oppervlaktewateren, waaronder ook de Zuidlede. Het monsterpunt is gelegen net voor de monding in de Moervaart.

De analyseresultaten voor de maanden juni, juli, augustus en september 1986 zijn typisch voor sterk eutroof water :

- in juni-juli wijst de oververzadiging aan zuurstof op algenbloei ;
- in augustus-september sterven de algen af ; dit geeft zuurstofgebrek en er komt fosfor en stikstof vrij door de afbraak van deze algen. Tegelijkertijd stijgt het biochemisch zuurstofverbruik (BOD) aangezien de zuurstof nodig is voor deze afbraak.

De verontreiniging van de Zuidlede wordt veroorzaakt door sterk verspreide lozingen van huishoudelijk afvalwater en landbouwafvalwater, die via zijbeekjes in de Zuidlede terechtkomen en afkomstig zijn van een zestal deelgemeenten in het stroomgebied.

Voorlopig werden nog geen collectoren aangelegd in het gebied. Bij lage waterstand dringt verontreinigd water van de Moervaart in de Zuidlede.

De inbreng van de suikerfabriek te Moerbeke is beperkt : enerzijds is er nog een beperkte lozing van waswater in de Moervaart, die echter geen directe invloed zal hebben op de waterkwaliteit van de Zuidlede. Anderzijds wordt het afvalwater in een gesloten circuit rondgepompt via grote bezinkingsbekkens. Vanuit deze bekkens is een zekere doorsijpeling vast te stellen naar de Bosgracht, een beek die via een pompgemaal te Eksaarde in de Zuidlede terechtkomt.

Tijdens de campagne van 1985 (vanaf oktober tot januari) werd de waterkwaliteit van deze beek gevolgd. Ter hoogte van de bezinkingsbekkens werd een duidelijke achteruitgang van de waterkwaliteit vastgesteld ; dit werd echter op vrij korte afstand door de beek verwerkt en ter hoogte van het pompgemaal is de kwaliteit vergelijkbaar met het monsternamepunt stroomopwaarts van de bezinkingsbekkens.

Twee reeksen maatregelen zijn voorzien :

1. directe lozingen in de Zuidlede : in het AWP niveau 3 van de zuiveringsector wordt geopteerd voor een kleine landelijke RWZI van ongeveer 1.200 IE. Hiervoor gelden volgende redenen :

- a. het bouwen van de geplande zuiveringsinstallatie te Moerbeke is nog niet voor de nabije toekomst ;
- b. de collector die nog vanaf Eksaarde naar de toekomstige zuiveringsinstallatie van Moerbeke moet worden aangelegd om op deze laatste aan te sluiten, heeft een lengte van ongeveer 2,5 km ;
- c. de bevuilding van de Zuidlede, door het huidige overpompen van het ruwe rioolwater van de dorpskern, zou een einde nemen.

Door het feit van de afdamming van de Zuidlede aan de grens Eksaarde — Moerbeke en van de Durme te Lokeren, heeft men quasi stagnerend water. De dorpskern van Eksaarde heeft vooral in de zomermaanden hinder van deze toestand.

De kleinschalige zuiveringsinstallatie te Eksaarde van 1.200 IE. is thans reeds ter studie ; de aanbesteding is voorzien voor 1988.

Vooraf dient echter nog een toevoercollector aangelegd, geraamd op circa 12 miljoen frank. Dit ontwerp werd reeds goedgekeurd door de Raad van Bestuur van de VWZ in 1986 ; deze werken zijn vermeld op het investeringsprogramma voor 1987.

2. Invloed Moervaart : optimaliseren van de werking van de RWZI te Sint-Niklaas, zodat de verontreiniging van het kanaal van Stekene sterk zal worden verminderd. Een kleine landelijke RWZI van 2.500 IE is reeds gebouwd te Sinaai en zal binnenkort in werking treden.

Verder is een RWZI gepland voor de woonkern Belsele. Deze werken zijn voorzien op het investeringsprogramma voor 1988.

Door de latere inplanting van een RWZI te Stekene, zullen eveneens de afvalwaters van het noordelijk gebied worden gezuiverd, meer bepaald van Stekene, deel Kemzeke en St.-Pauwels.

De verontreiniging van de Moervaart zal hierdoor grotendeels voorkomen worden.

J. PEDE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTE- LIJKE ORDENING

Vraag nr. 25
van 26 november 1986
van de heer M. DIDDEN

Openbare werken uitgevoerd door openbare besturen in Limburg — Princiële of vaste belofte van toelage

Mag ik van u vernemen voor welke openbare werken, die door openbare besturen in de provincie Limburg worden uitgevoerd, er door uw departement in 1985 en 1986 een principiële of vaste belofte van toelage werd verleend ?

Is het mogelijk dit met opgave per gemeente, alsmede met vermelding van de aard van de werkzaamheden

en het vastgestelde of beloofde bedrag te bekomen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

In het kader van het besluit van de Vlaamse Executieve tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van stads- en dorps herwaarderingsoveroperaties werden volgende beloften van toelage gegeven in de periode van 1985-1986.

1. Stadsvernieuwing

a. Werken.

In 1986 werden in Limburg voor stads- en dorpskernvernieuwing in het totaal voor 63.864.140,- frank werken dossiers ingeschreven voor vastlegging.

Dit komt neer op een betoelaging van 36.293.497,- frank.

Per gemeente is de stand van zaken als volgt :

Limburg

Beringen :

„Botermijn” : riolering + betonstraatstenen
Brugstraat, O.L.V.-straat
Stad
Bedrag : 11.728.449
Subsidie : 2.734.571

NLM „Vooruitzien en Sparen”
Hoek O.L.V.-straat, Burgemeester Geysken
straat : nieuwbouw
Bedrag : 26.525.849
Subsidie : 17.029.596

Stad : Verplaatsen + uitbreiding hoogspanningsnet
Bedrag : 706.107
Subsidie : 453.320

NLM : oud gemeentehuis — Brouwerstraat 2 :
nieuwbouw
Bedrag : 15.521.387
Subsidie : 9.964.730

Dilsen :

„Stokkem-Zuid” : renovatie pastorie. Stad
Bedrag : 4.164.843
Subsidie : 2.498.905

Genk :

„Tuinwijk”
Vlaams Woningfonds
Renovatie : Distelvinkstraat 1,3,5,7,10 en 12
Bedrag : 11.477.083
Subsidie : 7.349.027

Genk :

„Tuinwijk” : renovatie Binnenlaan 44, Lente-
laan 45, e.a.
Vlaams Woningfonds

Bedrag : 9.506.118
Subsidie : 6.102.927

Maaseik :

„Tussen Bleumer- en Hepperpoort”
Stad
Heraanleg van de Markstraat
Bedrag : 1.331.509
Subsidie : 854.828

Heraanleg van de Schillingstraat
Bedrag : 4.613.367
Subsidie : 2.961.781

BM „Ons dak” : nieuwbouw 3 woningen
Schillingstraat
Bedrag : 5.815.277
Subsidie : 3.733.408

Totaal :		
Infrastructuur :	18.379.432	Subs. : 7.004.500
Renovatie :	25.148.044	15.950.859
Nieuwbouw :	21.336.644	13.698.138
	64.864.140	36.293.497

b. Verwervingen 1986

Wat de verwervingen voor het Limburgse betreft is de lijst per gemeente als volgt samengesteld :

Limburg	1985	1986	Dossiers ingeleid voor 1987
Beringen	777.000 660.000 420.000 3.265.000 600.000	1.248.780 1.944.900	607.500
Bilzen	570.000		
Borgloon		420.000 4.245.600	
Genk	555.000 7.020.000 8.079.592 672.000 607.139	3.396.000 2.754.000 570.000 961.260	
Hamont-Achel	900.000 1.260.000		
Hasselt	10.110.000 960.000		844.200
Herk-De-Stad	765.450		
Kortesseem	1.230.000		
Maaseik	9.989.700 354.000 225.000		
Peer	2.004.750(*) 90.000	1.436.400 581.976	
Riemst			1.650.000
Sint-Truiden			517.500 953.850
Tongeren			360.000 2.340.000
Totaal :	51.114.831	17.558.916	7.273.050

Alle dossiers van 1985 en 1986 werden vastgelegd behalve * gezien onduidelijkheid van de aan te kopen oppervlakte.

Al deze cijfers hebben betrekking op de verleende toelage, zijnde 60 % van de totale kostprijs, exclusief wederleggings- of andere vergoedingen.

c. Erkenningen

In 1986 werden volgende erkenningen van herwaarderingsgebieden door de Vlaamse Executieve goedgekeurd :

1. Tongeren : uitbreiding herwaardingsgebied „De Leure”.
Kostenraming : ongeveer 1.500.000,- frank.
2. Herk-De-Stad : uitbreiding van het herwaardingsgebied „Centrum”.
Kostenraming : 20.752.000,- frank.
3. Hasselt Noord-Oosthoek : uitbreiding „Demerstraat” + Info-Centrum.
Betoelaging : 2.570.000,- frank.

* In het kader van het koninklijk besluit van 23 juli 1981 betreffende de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van ondergeschikte besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen van slachthuizen daarin begrepen de technische installaties volgende beloften van toelagen gegeven in de periode 1985-1986.

— vaste beloften van toelage :

Sint-Truiden : modernisering runderslactlijn
v.b. dd. 17.6.85.

Kostprijs werken 6.102.230,- frank

- toelage 3.917.632,- frank.

Sint-Truiden : modernisering runderslactlijn.

Bijkomende werken — minwerken.

v.b. 18.11.86 Kostprijs werken 1.431.660,- frank

- toelage 919.125,- frank.

— principiële belofte van toelage :

Hasselt : bouw van een voorzuiveringsinstallatie
p.b. dd. 3.6.85 — raming 4.356.815,- frank.

Om onbegrijpelijke redenen werd door de Algemene Technische Diensten nagelaten een antwoord te verstrekken omtrent de overige openbare werken zoals bijvoorbeeld over infrastructuurwerken voor lokale besturen in het kader van het KB van 23 juli 1981 of over de uitrusting van industriezones.

Derhalve werd mijn administratie verzocht de ontbrekende elementaire gegevens over te maken binnen de kortst mogelijke tijd.

Vraag nr. 50

van 29 december 1986

van de heer L. VANVELTHOVEN

Onrechtmatig toegekende premies — Stand van zaken

Het 143e Boek van Opmerkingen, deel Ibis, van het Rekenhof wijst erop dat door de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud onrechtmatige premies werden toegekend aan particulieren voor het uitvoeren van renovatiewerken en voor de aankoop van een door invulbouw tot stand gekomen woning of van een gerenoveerde woning .

In totaal zou het gaan om een bedrag van 5.063.085 frank. Door de ondertekening van het ministerieel besluit houdende de toekenning van de renovatiepremies

zou het Vlaamse Gewest zich ertoe verplicht voelen deze premies toch uit te betalen.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. inzake premies voor het uitvoeren van renovatiewerken aan bestaande woningen. In hoeveel gevallen de premies onrechtmatig werden toegekend omdat :
 - a. de oorspronkelijke toestand, wegens de gevorderde staat van de werken, niet meer kon nagegaan worden ;
 - b. de Minister een ongunstig advies van de onderzoeker had genegeerd ;
 - c. de aanvrager geweigerd of nagelaten had de noodzakelijk geachte werken uit te voeren ;
 - d. de woning niet werkelijk werd gerenoveerd door de uitgevoerde werken ;
 - e. een hogere premie werd toegekend dan het toegezegde bedrag.
2. Inzake premies voor de aankoop van een door invulbouw tot stand gekomen woning, in hoeveel gevallen de premies onrechtmatig werden toegekend omdat :
 - a. de aanvragers de werken hadden aangevat voor de aanvraag en/of erkenning van het gebied als herwaarderingsgebied ;
 - b. de aanvragers hadden nagelaten een bestek of prijsofferte bij de aanvraag te voegen.
3. Hoe een dergelijke gang van zaken verklaard kan worden ?
4. Welke de aanleiding was tot deze willekeur inde toekenning van premies ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken.

In een geschilberaadslaging voor de Vlaamse Executieve op 20 november 1985 werden 25 renovatiepremie-dossiers voorgelegd. De Vlaamse Executieve besliste dat deze premies dienden te worden uitbetaald.

Op de deelvragen 1 en 2 kan ik het volgende melden.

Daar de gevraagde dossiers sinds december 1985 op het Rekenhof zijn, en de termijn van antwoord beperkt, geef ik hierna een overzicht van de opmerkingen door het Hof volgens de indeling van bovengenoemde geschilberaadslaging.

Het Rekenhof weigerde zijn visum te geven om volgende redenen :

1. de renovatiewerken mogen niet aangevat worden vooraleer uit een onderzoek ter plaatse gebleken is dat de te renoveren woning vatbaar is voor renovatie en dat de renovatiewerken van die aard zijn dat ze de woning kunnen renoveren. Deze opmerking werd geformuleerd voor 10 dossiers.

II. Bij het oprichten van een invulbouw dient :

1. de aanvraag van de premie de aanvang der werken vooraf te gaan ;
 2. de aanvang der werken zich te situeren na de datum van erkenning van het herwaarderingsgebied.
- Deze opmerking werd geformuleerd voor 9 dossiers.

III. Bezwaren in verband met de renovatiewerken.

- a. Bepaalde werken kunnen niet beschouwd worden als renovatiewerken omdat ze volgens het verslag van de onderzoeker, de renovatie niet bevorderen. Deze opmerking werd geformuleerd voor 3 dossiers.
- b. Facturen van werken waarvan de prijs niet voorkomt in de kostenraming komen niet in aanmerking voor de berekening van de definitieve premie omdat niet kan worden uitgemakkt of ze betrekking hebben op werken die volgens de desbetreffende ministeriële onderrichtingen aanleiding kunnen geven tot een renovatiepremie. Deze opmerking werd geformuleerd voor 2 dossiers.
- c. De renovatiepremie kan niet betaalbaar gesteld worden wanneer niet alle voorgenomen en verplicht gestelde renovatiewerken werden uitgevoerd. Deze opmerking werd geformuleerd voor 3 dossiers.
- d. In de verantwoordingsdossiers kan niet nagegaan worden of de betaalbaarstellingen van de dossiers met inachtneming van de ministeriële beslissing over de aanvraag zijn gebeurd, daar de kostprijs van de werkelijk uitgevoerde renovatiewerken afwijkt van de voorlopig geraamde kostprijs. Deze opmerking werd geformuleerd voor 3 dossiers.

VI. Aankoop van een woning in staat van verbouwing.

Een renovatiepremie kan luidens artikel 3, 2°, b van bovenvermeld besluit, slechts worden verleend voor het aankopen van een gerenoveerde woning en niet voor de aankoop in staat van verbouwing. Deze opmerking werd geformuleerd voor 1 dossier.

Voor enkele dossiers werden meerdere van bovenstaande opmerkingen geformuleerd.

Op de derde deelvraag deel ik het volgende mede.

Deze dossiers werden door de Vlaamse Executieve goedgekeurd tot uitbetaling krachtens de procedure voorzien bij artikel 14 van de wet van 29 oktober 1846, gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 20 juli 1921, op basis van volgende argumentering.

1. Artikel 15.4 van het besluit inzake renovatiepremies aan particulieren houdt in dat wanneer het onderzoek wordt uitgevoerd binnen dertig dagen te rekenen van de aanvraag de onderzoeker de oorspronkelijke toestand van de woning moet kunnen vaststellen, ongeacht het feit of de werken al dan niet aangevat zijn. Wanneer het onderzoek

wordt uitgevoerd buiten voormelde termijn kan ter zake geen eis meer worden gesteld.

Ter uitvoering van het besluit werd bovendien bij omzendbrief van 20 maart 1985 vastgesteld dat buiten het advies van de aangestelde onderzoeker, bijkomende adviezen kunnen ingewonnen worden, ondermeer van de burgemeester en van de stuurgroep, opgericht per herwaarderingsgebied overeenkomstig de bepaling van artikel 2 van het besluit, hetgeen in voorliggende gevallen gebeurd is.

Betreffende het aspect gedeeltelijke renovatie bepaalt het besluit niet hoever de renovatie moet gaan binnen de termijn van vijftien jaar. Het begrip „renovatie” is in de reglementering niet verder omschreven omdat het afhankelijk is van de noden van de betrokkenen. Het besluit bepaalt enkel dat binnen een termijn van vijftien jaar, voor éénzelfde te renoveren woning, drie aanvragen voor gedeeltelijke renovatie kunnen ingediend worden en dat het bedrag van de gedeeltelijke premies beperkt worden.

- II. Krachtens artikel 11.2b van voormeld besluit kan een premieaanvraag voor het oprichten van een invulbouw uiterlijk zes maanden na het betrekken van de woning, geldig ingediend worden.
- III. a. Ter uitvoering van bovengenoemd besluit werd bij omzendbrief van 20 maart 1985 in 6d vastgesteld dat de geplande herwaarderingswerken naar het advies van de bevoegde burgemeester noodzakelijk moeten zijn in het raam van een stads- of dorps herwaarderingsoperatie en van die aard zijn dat zij volledig kaderen in het geheel van deze operatie.

In voorliggend geval antwoordt de bevoegde burgemeester positief op de vraag of de werken noodzakelijk zijn en kaderen in de geplande stadsoperatie van het herwaarderingsgebied.

- b. Op grond van het principe van de gehele of gedeeltelijke renovatie kunnen ook bij de definitieve vaststelling van de premie, werken in aanmerking worden genomen die bij de aanvraag niet werden gepland.

In voorliggende dossiers werden bij het tweede onderzoek in functie van de definitieve vaststelling van de premie en de ministeriële beslissing ter zake, de door het Hof betwiste werken in aanmerking genomen als renovatiewerken, zodat ze terecht in de berekening van de globale kostprijs der werkelijk uitgevoerde renovatiewerken werden opgenomen.

- c. De reeds eerder geciteerde omzendbrief van 20 maart 1985 ter uitvoering van het besluit inzake renovatiepremies stelt dat alleen de werken betreffende het waterdicht maken van het dak en de muren verplicht kunnen opgelegd worden.

Andere werken zijn facultatief en de aanvrager is dus vrij ze al dan niet uit te voeren.

De definitieve berekening van de premie gebeurt dan ook op basis van de kostprijs van de werkelijk uitgevoerde renovatiewerken. Enkel de verplicht gestelde werken moeten daarin noodzakelijkerwijze begrepen zijn. Ook de door de aanvrager geplande maar facultatieve werken kunnen zoals in voorliggend geval eventueel in een latere fase uitgevoerd worden.

- d Overeenkomstig artikel 15.3 van bovenvermeld besluit wordt de voorlopige kostprijs van de herwaarderingswerken geraamd op basis van een door de aanvrager ingediend bestek met prijsofferte en het advies van de onderzoeker. Het definitieve bedrag van de renovatiepremie daarentegen wordt vastgesteld op grond van de kostprijs der werkelijk uitgevoerde herwaarderingswerken, zoals die blijkt uit de voorgelegde rekeningen, belasting over de toegevoegde waarde inbegrepen (art. 19.1).

Op grond van het principe van de gehele of gedeeltelijke renovatie kunnen zowel meer als minder werken dat in het bestek vermeld uitgevoerd worden.

In voorliggende dossiers wordt het verschil tussen voorlopig geraamde kostprijs en definitieve kostprijs aangegrepen om de schuldvorderingen te schrappen.

- IV. In het voorliggend geval geschiedde de aankoop van de twee woningen op 11 mei 1984. Op 1 juni 1984 betrok de aanvrager reeds de woning en op 13 juni 1984 attesteerde de onderzoeker dat de woning „te rangschikken is als een gezonde en eigentijdse woning”.

De aanvrager heeft nadien zelf nog enkele werken aan de binneninrichting uitgevoerd.

De gevolgde procedure is dus volledig conform aan de uitvoeringsmodaliteiten, bepaald in de omzendbrief van 20 maart 1985.

Wat tenslotte de vierde deelvraag betreft.

Aangezien het Rekenhof zijn geciteerde interpretaties van het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983, gewijzigd bij dat van 17 juli 1984, tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van stads- en dorpsherwaarderingsoperaties, bleef bevestigen, was de bevoegde Minister van oordeel dat om de boven aangehaalde redenen diende te worden overgegaan tot de procedure voorzien bij artikel 14 van de wet van 29 oktober 1846, gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 20 juli 1921, door het Hof te verzoeken in de betwiste gevallen onder voorbehoud zijn visum te verlenen.

Temeer daar de door het Rekenhof ingenomen standpunten sommige betrokkenen dan ook in een hachelijke financiële toestand brachten vermits zij gerekend hadden op het bekomen van de wettelijke bepaalde toelagen, aangezien zij voldeden aan de in het besluit ter zake gestelde voorwaarden.

Vraag nr. 53
van 7 januari 1987
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Lokale besturen — Taalgebruik drukwerk

Algemeen mag gesteld worden dat de lokale besturen (provinciebesturen en gemeentebesturen) van het Vlaamse Gewest de wet op het gebruik der talen in bestuurszaken eerbiedigen en correct toepassen.

De teksten die op hun voorstel en verantwoordelijkheid op hun drukwerk worden aangebracht, zijn omzeggens altijd ééntalig Nederlands. Niettemin wordt vastgesteld dat vele van deze lokale besturen omslagen gebruiken, die op hun omslagklep de tweetalige tekst „Envoi non clos — Ouvrir ici” en „Open omslag — Hier openen” vermelden. Deze tweetalige tekst is door de producent, de verkoper of de drukker aangebracht op al zijn omslagen en dit uit louter commerciële motieven, vreemd aan de lokale besturen.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij een antwoord te willen verstrekken op volgende vragen.

1. Is dergelijke tweetalige tekst toegelaten op drukwerken uitgaande van de lokale besturen ?
2. Zo neen, welke maatregelen of onderrichtingen worden aan de lokale besturen verstrekt om hun drukwerk in overeenstemming te brengen met de wet op het gebruik der talen in bestuurszaken ?

Antwoord

In haar vergadering van 8 december 1981 had de Vaste Commissie voor Taaltoezicht zich uit te spreken over een klacht wegens het gebruik, door een bepaalde gemeente, van omslagen met de tweetalige vermelding „open omslag — hier openen”.

Zij oordeelde dat het gemeentebestuur als plaatselijke dienst uit het Nederlandse taalgebied, overeenkomstig artikel 12 van de bij KB van 18 juli 1966 samengeschaakte wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken, in zijn betrekkingen met particulieren de taal van zijn gebied moet gebruiken.

In casu : uitsluitend het Nederlands.

Mocht ik ervaren dat de miskennis van dit voorschrift ruime uitbreiding neemt, dan zal ik daartegenover, de houding aannemen die ik mij binnen de perken van mijn bevoegdheid kan veroorloven.

P. DEPPEZ
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN EXTERNE
BETREKKINGEN

Vraag nr. 9
van 29 december 1986
van de heer W. DESAEYERE

Promotiecampagne Vlaanderen in „Times” — Kostprijs en reactie in het buitenland

In het Times nummer van 1 december 1986 verscheen

er een reclamebericht „Flanders it's great when you find it”.

1. Kan u mij de kostprijs geven van deze advertentie ?
2. Welk reclamebureau verzorgde deze advertentie ?
3. Welke bedoeling heeft deze foto en tekst „When you're in search of an excellent place to invest, counting smiles gets you further than counting miles” ? Zou een tekst die beter aansluit met de kleine tekst die een duidelijke inhoud had, niet beter zijn geweest ?
4. Waarop baseert de Minister zich met de volgende zinsneden :
 - a. „In most ways very modern in their respect for the work ethic they are still quite old-fashioned” .
 - b. Flanders is an amalgam of the continent's two fundamental cultures : the solid reliability of the north and the „joie de vivre” of the South ?”
5. Werd deze advertentie geplaatst in andere buitenlandse publikaties ? Wanneer ? Worden deze herhaald ?
6. Welk is de buitenlandse reactie op deze actie ?

Antwoord

Met betrekking tot de vragen gesteld door het geachte lid, kan ik het volgende antwoorden.

1. Deze advertentie kost 44.804 US dollar, d.i. 1.792.200 BF (1 dollar is 40 BF).
2. De advertentie werd ontworpen door het bureau LVH en partners te Brussel.
3. Als Vlaming moeten we abstractie maken van ons eigen hic et nunc en in de huid van de doelgroep kruipen : overzeese kaderleden uit middelgrote en grote bedrijven, verantwoordelijk voor selectie van vestigingsgebieden in het buitenland.

Deze mensen zijn nauwelijks op de hoogte van het bestaan van ons volk, laat staan van de kwaliteiten ervan.

Deze mensen worden voortdurend overstelpt door business-to-business communicatie, met andere woorden, men moet raak uit de hoek komen om op te vallen. Zeker met een beperkt budget. De voorgestelde tekst-beeldeenheid is een zeer creatieve, dit wil zeggen anders dan andere aanpak, waardoor deze vliegen in één klap geslagen worden : de advertentie zegt iets over „het produkt” en zij doet dat op een manier die de aandacht op een verrassende wijze inpalmt. Aldus slaat de advertentie in. De potentiële buitenlandse investeerder wordt via een sympathieke advertentie aangesproken met een oproep die hij niet verwacht. Waarom zeggen die Vlamingen dat zij graag lachen ? Als hij dan, geïntegreerd door de slogan, de kleine tekst leest, weet hij wat we bedoelen.

Bovendien werd rekening gehouden met wat voor een buitenlander relevant is. Wat ons vanzelfspre-

kend lijkt en het vermelden niet waard, is voor onze doelgroep essentieel en dus belangrijke informatie.

4. a. „In most ways very modern . . . in the respect for the work ethic, they are still quite old-fashioned.”
- b. „Flanders is an amalgam of the continent's two fundamental cultures : the solid reliability of the north and the „joie de vivre” of the South.”

De bedoeling is mede te delen dat de Vlaming enerzijds, geen middeleeuwer is gebleven wat betreft zijn culturele, sociale, economische en wetenschappelijke dimensie, maar dat hij anderzijds, zin voor hard werken en doorzetting niet heeft geruild met de vooruitgang die hij gerealiseerd heeft in de opgesomde domeinen. Hij is met andere woorden lichtjes conservatief in zijn overtuiging dat hard werken gezond is voor de mens.

Verder wordt er verwezen naar de historische achtergronden van Vlaanderen. Zowat elke ons omringende cultuur heeft ons wel eens bezet. Eeuwenlang is Vlaanderen bovendien de economische en culturele draaischijf geweest van Europa. Dit laat sporen na. De Vlaming is bevrucht door zowel de zuiderse spontaneïteit als de „noordse” nuchterheid. Ook deze aard maakt van hem de goede gastheer die hij is.

5. De advertentie werd herhaald in Time Top Magazine, editie USA (wordt in Europa niet verdeeld) op 1 december 1986. Dezelfde advertentie verscheen, vertaald, in de Japanse editie van Newsweek op 12 november 1986.

Voor het jaar 1987 wordt een herhaling van deze advertentie gepland op 1 bladzijde in plaats van een dubbele pagina en dit 2 maal in het eerste kwartaal.

6. Het is ongetwijfeld te vroeg om het resultaat van deze campagne te evalueren. Elke advertentie vraagt om een zekere frequentie indien een memorisatie-effect wil bereikt worden.

Niettemin ontving het Kabinet Externe Betrekkingen ongeveer een 200-tal buitenlandse reacties op deze eerste verschijning en dit niettegenstaande er geen antwoordcoupon voorzien was. Door beroepsmensen wordt dit als een zeer goede respons beschouwd.

P. DEWAELE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 2
van 22 oktober 1986
van de heer G. MOMMERENCY

„Boeketje Vlaanderen” — Promotie Frans- Vlaanderen, Zeeuws-Vlaanderen, Noord-Brabant en Nederland

Het op BRT 1 (TV) uitgezonden zaterdagavondprogramma „Boeketje Vlaanderen” toont ons ongetwijfeld een reeds steden, streken, ambachten en dergelijke die voor velen nog niet ontdekt werden.

Als kustbewoner en uit ondervinding weten wij dat er ook interesse bestaat voor gebieden als Frans-Vlaanderen, Zeeuws-Vlaanderen, Noord-Brabant en Nederlands-Limburg .

Wij zouden u er dankbaar voor zijn mocht eerlang even de grens van deze programma's verlegd worden om de vele Vlaamse kijkers, deze interessante en nabijgelegen streken ook eens in beeld te brengen. Kan ons gezegd worden, wanneer dit werkelijkheid wordt ?

Zou er in deze departementen of provincies niet eens een telling (peiling) kunnen georganiseerd worden om te weten hoe groot de kijkdichtheid aldaar is van „Boeketje Vlaanderen”.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem het volgende meedelen.

1. Het lijkt ons niet zo'n goed idee om „Boeketje Vlaanderen” te doen afwijken van de intentie waarmee de reeks in januari 1984 van start ging : de promotie van het toerisme in de vijf Vlaamse provincies, met inbegrip van Brussel. Daartoe werd met het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme en de vijf Vlaamse Toeristische Federaties (provinciale) een akkoord bereikt. Niettemin is er in de rand van ons gezamenlijk streefdoel ruimte voor aandacht voor Wallonië (eens in de vier weken overname van een deel-reportage uit RTBF-Luik-„Télétourisme”, terwijl onze Franstalige landgenoten een reportage uit Boeketje overnemen) en ook voor het buitenland, wanneer het gaat om een grensoverschrijdend evenement, bijvoorbeeld het Groot-Limburgs Schuttersfeest , waaraan zowel België als Nederlands-Limburg deelneemt.

Naast „Boeketje Vlaanderen” (wekelijks) is er overigens ook nog het vierwekelijks „algemeen” informatieve toeristische programma „Iemandland”, waarin stelselmatig kleine of grote reportages worden gebracht over aangrenzende streken of nabije steden. In 1986 onder andere Nederlands-Limburg en Rijsel. In de kalender van hetzelfde programma komen onze burens nog méér aan hun trekken. Zo was er in 1986 sprake over manifestaties in onder meer Zundert (NL — N.B.), Maastricht (NL — Limburg), Veere en Vlissingen (NL — Zeeland), Rotterdam (NL — Z.H.) . . . enzovoort.

2. De kijkdichtheid voor „Boeketje Vlaanderen” in Nederland bedraagt ongeveer 1 % of 120.000 kijkers van 12 jaar en ouder. Van Franse kant konden geen precieze gegevens worden bekomen. Het automatisch meetsysteem in Frankrijk geeft maar een cijfer voor alle Belgische zenders samen.

Vraag nr. 8
van 30 oktober 1986
van de heer K. DILLEN

Generale Repetitie van „Night of the Proms” — Presentatie programma

Op bovenvermelde repetitie waren ettelijke scholen aanwezig. Talrijke leerkrachten en leerlingen hebben nadien hun verontwaardiging geuit over de wijze waarop

BRT-journalist Carl Huybrechts daar als animator tekeering.

Kan de Minister me medelen of het verantwoord is dat een BRT-journalist al dan niet in functie, ten overstaan van leerlingen hun leerkrachten belachelijk maakt en aldus de reeds zo moeilijke taak van de leerkrachten en het reeds kwalitatief zo zwaar bedreigde onderwijs verder ondermijnt ?

Is de Minister het niet met me eens dat op die generale repetitie met het alibiwoord „humor” — wat men daarvoor ook verstaan moge — niet alles verontschuldigd mag of kan worden.

Graag vernam ik dan ook van de Gemeenschapsminister of hij de nodige maatregelen genomen heeft om dergelijke pedagogische ontsporingen vanwege de BRT-journalist te beletten en wat er voorgevallen is op een gepaste wijze geregist heeft.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem de hierna volgende gegevens van antwoord verschaffen.

Ook buiten dienstverband behoren de betrokkenen er zorg voor te dragen dat de BRT niet in opspraak gebracht wordt. In onderhavig geval is zulks gebeurd via een kranteverslag waarvan de conclusies evenwel van gezaghebbende zijde werden tegengesproken namelijk door de artistieke directeur van het promenadeorkest voor Vlaanderen, de gedelegeerd bestuurder van de NV Delta-S, belast met het dagelijks beheer van het Antwerpse sportpaleis en de adjunct-commissaris-inspecteur van politie — zone Noord (Merksem). Volgens hun getuigenis dient de verantwoordelijkheid voor het gebeurde hoofdzakelijk elders gezocht te worden en heeft de heer Huybrechts, jammer genoeg zonder succes en met middelen waarover men achteraf van mening kan verschillen, de schade pogen te beperken.

Vraag nr. 9
van 4 november 1986
van de heer J. CAUDRON

Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap — BRT-berichtgeving

Ik verneem dat op 11 juli geleden de redactie van het BRT-radionieuws aan een luisteraar, die ter zake telefonisch zijn ongenoegen had blijken, mededeelde dat zij het niet nuttig oordeelde in het ochtendnieuws gewag te maken van het feit dat die dag de Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap werd gevierd.

In nogal wat gemeenten wordt op die dag vanwege parkeerders geen parkeergeld gevraagd. Het viel echter op dat heel wat burgers die dag niet goed wisten of zij al dan niet parkeergeld moesten betalen en voor alle veiligheid dan maar op de werkdagen gevorderde munten in de parkeerautomaten stopten.

De allergie van de BRT voor uitingen van Vlaams zelfbewustzijn is een helaas algemeen bekende toestand. Is de Gemeenschapsminister het met mij eens dat de BRT tekort schoot in haar informatietaak ?

Antwoord

In antwoord op genoemde vragen van het geacht lid kan ik hem het volgende meedelen.

Uit bijliggende lijst van berichten die in het radionieuws van 11 juli 1986 werden uitgezonden (bijlage 1), moge blijken dat de Radionieuwsdienst zijn informatietaak naar behoren heeft vervuld. Daarbij moet worden aangemerkt dat geen enkele feestdag in het nieuws zonder meer wordt aangekondigd, ook niet van de Franse Gemeenschap.

Op de dag van dit laatste feest (27.09) is wel verslag gegeven van markante uitspraken van de Voorzitter van de Franse Gemeenschapsraad, de heer Grafé en van de Voorzitter van de Franse Gemeenschapsregering, de heer Monfils.

Aan de luisteraar die op 11 juli naar de Radionieuwsdienst telefoneerde, werd meegedeeld dat feestdagen niet worden aangekondigd. In andere BRT-uitzendingen van die ochtend, en ook verder in de loop van die dag, is omstandig over 11 juli gesproken. Een overzicht daarvan gaat als bijlage 2.

Bijlage 1

11 juli 1986 in nieuws en Aktueel

Nieuws

3.7.86	18/19	11 juli-boodschap Davidsfonds
6.7.86	13/14	11 juli-vieringen politieke partijen (met reacties op oproep van Voorzitter Geens voor gesprek over voltooiing van staats hervorming)
8.7.86	13	11 juli-boodschap Vermeylenfonds
10.7.86	22/23/24	11 juli-toespraak voor radio en tv van Voorzitter Geens
11.7.86	13	Verklaring Volksvertegenwoordiger Anciaux + toespraak Voorzitter Geens
	14	incident in Voeren met leeuwenvlag
	17	11 juli-vieringen in Antwerpen, Gent en Tongeren (incident)
	18/19	11 juli-vieringen in Brussel, Antwerpen, Gent en Tongeren
	22/23	11 juli-vieringen in Brussel (Grootjans), Leuven (Geens), Tongeren (De-wael), Antwerpen (Cools) en Gent (Monsaert)

Aktueel

11.7.86	13/10	volledig (15') debat over verdere staats hervorming met voorzitters van CVP, PW, SP en VU
---------	-------	---

Bijlage 2

BRT - Radio Programmaplaning

BRT-radioprogramma's in het kader van 11 juli 1986

BRT 1

10.7.86	21.03 - 22.00 uur :	Rechtstreekse uitzending van een 11 juli-concert vanuit Knokke m.m.v. het BRT-koor o.l.v. J. Maertens.
11.7.86	5.30 - 11.30 uur :	In de ochtendprogramma's werden vooral Vlaamse artiesten geprogrammeerd (Van Uytsel, Verminden, Vermandere, Devalck, Lepomme, enz.)

12.7.86 11.03 - 12.00 uur :
Klankbeeld van de Gulden Sporenviering op de Brusselse Grote Markt.

BRT2

10.7.86 20.00 - 22.00 uur :
Vlaamse Artiestengala vanuit Middelkerke

BRT3

11.7.86 De hele dag door aangepaste programma's :
9.10 Vlaamse muziek (Carron, Van Dessel, Tinel)
10.00 Gesprek met Chris Vandembroucke, historicus over zijn boek „De toekomst van het Vlaamse Volk”
11.00 Liedrecital Zeger Vandersteene
15.00 Jonker Lichtaart
Tragi-komedie van Jef van Hoof
18.30 Vlaamse Orgelmuziek
19.00 Antwerps Kamermuziekensemble
19.23 Vertelsels en Ballades van Peter Benoit
22.13 Blanchefloor
Oratorium van Emiel Wambach

**Vraag nr. 10
van 4 november 1986
van de heer J. CAUDRON**

Feestdag Franse Gemeenschap — BRT-berichtgeving

Op de ochtend van de feestdag van de Franse Gemeenschap werd in het radionieuws melding gemaakt van deze feestdag. Op de ochtend van de elfde juli 1986 mochten de Vlaamse luisteraars niet vernemen dat die dag het feest van de Vlaamse Gemeenschap werd gevierd.

Mag ik vernemen waarom de BRT-nieuwsredactie de feestdag van de Franse Gemeenschap belangrijker vindt dan die van de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

In antwoord op genoemde vragen van het geachte lid kan ik hem het volgende meedelen.

Uit bijliggende lijst van berichten die in het radionieuws van 11 juli 1986 werden uitgezonden (bijlage 1), moge blijken dat de Radionieuwsdienst zijn informatietaak naar behoren heeft vervuld. Daarbij moet worden aangemerkt dat geen enkele feestdag in het nieuws zonder meer wordt aangekondigd, ook niet van de Franse Gemeenschap.

Op de dag van dit laatste feest (27.09) is wel verslag gegeven van markante uitspraken van de Voorzitter van de Franse Gemeenschapsraad, de heer Grafé en van de Voorzitter van de Franse Gemeenschapsregering, de heer Monfils.

Aan de luisteraar die op 11 juli naar de Radionieuwsdienst telefoneerde, werd meegedeeld dat feestdagen niet worden aangekondigd. In andere BRT-uitzendingen van die ochtend, en ook verder in de loop van die dag, is omstandig over 11 juli gesproken. Een overzicht daarvan gaat als bijlage 2.

Bijlage 1

11 juli 1986 in nieuws en Aktueel

Nieuws

3.7.86	18/19	11 juli-boodschap Davidsfonds
6.7.86	13/14	11 juli-vieringen politieke partijen (met reacties op oproep van Voorzitter Geens voor gesprek over voltooiing van staats Hervorming)
8.7.86	13	11 juli-boodschap Vermeylenfonds
10.7.86	22/23/24	11 juli-toespraak voor radio en tv van Voorzitter Geens
11.7.86	13	Verklaring Volksvertegenwoordiger Anciaux + toespraak Voorzitter Geens
	14	incident in Voeren met leeuwenvlag
	17	11 juli-vieringen in Antwerpen, Gent en Tongeren (incident)
	18/19	11 juli-vieringen in Brussel, Antwerpen, Gent en Tongeren
	22/23	11 juli-vieringen in Brussel (Grootjans), Leuven (Geens), Tongeren (De-wael), Antwerpen (Cools) en Gent (Monsaert)

Aktueel

11.7.86	13/10	volledig (15') debat over verdere staats hervorming met voorzitters van CVP, PW, SP en VU
---------	-------	---

Bijlage 2

BRT - Radio Programmaplaning

BRT-radioprogramma's in het kader van 11 juli 1986

BRT 1

10.7.86	21.03 - 22.00 uur :	Rechtstreekse uitzending van een 11 juli-concert vanuit Knokke m.m.v. het BRT-koor o.l.v. J. Maertens.
11.7.86	5.30 - 11.30 uur :	In de ochtendprogramma's werden vooral Vlaamse artiesten geprogrammeerd (Van Uytsel, Verminden, Vermandere, Devalck, Lepomme, enz.)
12.7.86	11.03 - 12.00 uur :	Klankbeeld van de Gulden Sporenviering op de Brusselse Grote Markt.

BRT2

10.7.86	20.00 - 22.00 uur :	Vlaamse Artiestengala vanuit Middelkerke
---------	---------------------	--

BRT3

11.7.86	De hele dag door aangepaste programma's :	
	9.10	Vlaamse muziek (Carron, Van Dessel, Tinel)
	10.00	Gesprek met Chris Vandenbroucke, historicus over zijn boek „De toekomst van het Vlaamse Volk”
	11.00	Liedrecital Zeger Vandersteene
	15.00	Jonker Lichtaart Tragi-komedie van Jef van Hoof
	18.30	Vlaamse Orgelmuziek
	19.00	Antwerps Kamermuziekensemble
	19.23	Vertelsels en Ballades van Peter Benoit
	22.13	Blanchefloor Oratorium van Emiel Wambach

Vraag nr. 16
van 12 november 1986
van de heer M. DIDDEN

Doorlichting BRT – Kostprijs en resultaten

Met zeer veel belangstelling en niet zonder vreugde heb ik vernomen dat de raad van Beheer van de Belgische Radio en Televisie eindelijk beslist heeft een doorlichting van haar instelling te laten gebeuren. Ik heb hierop reeds aangedrongen in één van mijn vorige schriftelijke vragen in de Vlaamse Raad.

Het zou me dan ook zeer benieuwen een antwoord te mogen ontvangen op volgende vragen.

1. Aan welke firma werd door de Raad van Beheer van de BRT opgedragen deze doorlichting te doen ?
2. Welke zullen hiervan de kosten zijn ?
3. Welke diensten zullen onderzocht worden ?
4. Zal hierbij de objectiviteit bij de verslaggeving en bij de duidingsprogramma's onderzocht worden ?
5. Over welke termijn is deze doorlichting voorzien ?
6. Zullen er tussentijdse rapporten beschikbaar komen ?
7. Op welke wijze zal de Vlaamse Raad en haar leden kennis kunnen nemen van de doorlichting die door de BRT is opgedragen ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem het volgende meedelen.

1. De doorlichting is toevertrouwd aan de firma Peat Marwick die een ruime ervaring heeft als bedrijfsadviseur en doorlichter van omroepen.
2. De totale kostprijs van de studie bedraagt 12.138.000 BF, BTW inbegrepen.
3. Het is de bedoeling dat alle diensten van de BRT worden onderzocht, al zal het onderzoek voor bepaalde facetten van het omroepwerk grondiger zijn dan voor andere ;
4. Het doorlichtingsonderzoek heeft in de eerste plaats betrekking op de interne organisatie en activiteiten van de BRT, meer bepaald wordt de vraag gesteld of mensen en middelen efficiënt worden gebruikt, in het licht van de opdracht die aan de openbare omroep is gegeven.
5. en 6. Het onderzoek loopt af eind februari 1987, en onmiddellijk daarna zal het eindrapport beschikbaar zijn.
7. De resultaten van de doorlichting zullen zo spoedig mogelijk ter kennis worden gebracht van de beheersorganen en dus ook van de Afgevaardigde van de Vlaamse Regering bij de BRT.

Indien gewenst zal de Vlaamse Raad de gegevens van de doorlichting onmiddellijk ter beschikking krijgen.

Vraag nr. 24
van 26 november 1986
van de heer A. DE BEUL

Stichting Azymuth, instelling van Openbaar Nut — Subsidiëring

Graag vernam ik van de Minister waarom reeds vier jaar lang alle nominatieve subsidies voor deze verdienstelijke stichting uit de begroting werden geschrapt.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag wens ik het geachte lid er vooreerst op te wijzen dat de informatie waarover hij beschikt niet geheel juist is. Het strookt immers niet met de werkelijkheid dat reeds vier jaar lang alle nominatieve subsidies voor de Stichting Azymuth in de begroting werden geschrapt. In het aanpassingsblad van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985 komt immers een nominatief krediet van 1.400.000 frank voor ten gunste van Azymuth onder Titel 1, Sectie 47, artikel 33.21.02. Dit krediet werd vorig jaar integraal aan Azymuth uitgekeerd. De reden waarom in 1983, 1984 en 1986 geen nominatief krediet ten gunste van Azymuth werd ingeschreven, ligt in het feit dat zowel de overheid, als de meeste musici en concertorganisatoren er niet geheel van overtuigd zijn dat Azymuth zo verdienstelijk is als het geachte lid wil doen uitschijnen. Ik verwijs hierbij naar de verklaring afgelegd op 16 november 1982 in de Vlaamse Raad door mijn geachte voorganger de heer K. Poma naar aanleiding van een interpellatie van de heer P. Peeters (cfr. Handelingen nrs. 2-3-4 van de Vlaamse raad, zitting 1982-1983, vergaderingen van november 1982). Tevens vestig ik er de aandacht op dat Azymuth in feite een impresariaat is dat ensembles en solisten plaatst bij concertorganisatoren in binnen- en buitenland. Tot voor enkele jaren kon deze Stichting tournees organiseren met befaamde ensembles. Na onaangename ervaringen hebben de meeste ensembles evenwel afgezien van verdere samenwerking met Azymuth, zodat deze Stichting momenteel nog slechts enkele ensembles onder contract heeft. Gelet op het voorgaande, acht ik het niet wenselijk een nominatief krediet ten bate van Azymuth in de begroting in te schrijven.

Om de instelling niet voor onoverkomelijke problemen te plaatsen door het stopzetten van de nominatim-betoelaging van 1985 werd op mijn advies door de Nationale Loterij een toelage voorzien van 1,2 miljoen frank in 1986.

Vraag nr. 30
van 1 december 1986
van de heer M. DIDDEN

Vlaamse Filmproductie — Beleid, subsidiëring en controle

De filmproductie in Vlaanderen vormt één van uw belangrijkste bekommernissen. Ook in het verleden werd door uw voorganger een subsidiepolitiek gevoerd met betrekking tot de filmproductie.

Gaarne had ik van u een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Over welk budget beschikt u met betrekking tot de betoelaging aan filmproducenten en filmproducties ?
2. Welk bedrag werd er per jaar uitbetaald aan de verschillende filmproducenten ?
3. Welke zijn ter zake uw beleidsobjectieven voor de toekomst ?
4. Welke zijn de criteria die aangewend worden bij de betoelaging van films ? Welke instanties geven u desbetreffend advies ?
5. Welke kwalitatieve aspecten spelen bij de betoelaging een rol ?
6. Hoeveel films werden er jaarlijks betoelaagd sedert 1981 ?
7. Is er enige controle op de aanwending van de middelen die met de filmproductie gepaard gaat ?

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. In 1986 beschikte ik over een krediet van 55.500.000 frank voor de productie van films. Volgens het verantwoordingsprogramma van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap was nog 68.461.616 frank beschikbaar op het filmfonds. Samen met bovenvermeld spijzingsartikel van 55.500.000 frank en een raming van de inkomsten uit de terugbetaling van toelagen van 1.000.000 frank was er in 1986 zowat 124,9 miljoen frank ter beschikking voor de stimulering van de filmproductie.
2. U gelieve bijgaand de lijst te willen vinden van de subsidiebedragen toegekend aan diverse filmproducenten sinds 1981.
3. Ik wens de drang naar creativiteit in de filmsector te steunen om aldus de kwaliteit van onze films, de vorming van filmmakers en de continuïteit te verbeteren. Ik heb dan ook algehele aandacht voor de opleiding van filmscenaristen, in casu het „FEMI-project” dat professionele scripts in Vlaanderen moet tot stand brengen. Een dergelijke opleiding van een scenarist is van primordiaal belang. Verder steun ik het voorstel tot invoering van een uitgebreid „Tax-Shelter”-systeem hetgeen het financieren van films door de privé-sector veel aantrekkelijker zal maken.
4. De „Selectiecommissie voor de Culturele Film” brengt mij over ieder ingediend ontwerp, met het oog op de toekenning van subsidies, een met redenen omkleed advies uit. Het koninklijk besluit van 10 november 1964 tot bevordering van de Nederlandstalige Filmcultuur legt een aantal minimumvoorwaarden op : ontwerp en draaiboek moeten in het Nederlands gesteld zijn, de film moet voorafgegaan worden door een Nederlandstalig generiek, de oorspronkelijke versie wordt in de Nederlandse taal gerealiseerd, de producent of het productiehuis moet de Belgische nationaliteit bezitten enz. . . . Co-producties met buitenlandse firma's kunnen door

de Gemeenschapsminister van Cultuur als Belgisch beschouwd worden.

Op basis van bovenvermelde algemene regels brengt de selectiecommissie voor de culturele film haar advies uit.

5. Bij het onderzoek van ieder filmproject houdt de commissie ook rekening met :
 - a. De naar internationale normen gemeten kwaliteiten van het scenario.
 - b. De aanspreekbaarheid van de thematiek
 - c. De zeggingskracht van de regisseur.

d. De financiële en artistieke betrokkenheid van het productiehuis.

6. Bijgaande lijst geeft u volledig beeld van de films die sinds 1981 werden gesubsidieerd.
7. Jazeker, de laatste toelageschijf (10 % bij een langspeelfilm en 20 % bij een kortfilm) wordt maar pas uitbetaald na verrechtvaardiging van de uiteindelijke kostprijs van de film, dit bij middel van een gedetailleerde afrekening gestaafd door verantwoordingsstukken. Tevens is voor de vereffening van de laatste toelageschijf het advies van de Inspectie van Financiën vereist.

	Producent of scenarist	Begroting	Subsidie	%
Film — begrotingsjaar 1981				
Menuet	Pvba Iblis films	10.161.850	6.774.000	66,66 %
Ik heet Luc	Expo-Team Antwerpen	715.806	644.225	90 %
Tilt	A.M.T.	2.350.147	1.566.127	66,66 %
De Vlaschaard	Kunst & Kino	sten. uitwerk.	240.000	
Prima Service	Randfilms	1.638.585	1.474.727	90 %
Begin van het einde	Bac v.z.w.	2.136.420	1.922.778	90 %
Kosmogonie	Bac v.z.w.	1.926.405	1.733.764	90 %
De eerste clown	Bac v.z.w.	1.788.345	1.609.510	90 %
Same player	Bac v.z.w.	3.182.985	2.864.686	90 %
Tijl Uilenspiegel	Bac v.z.w.	2.798.347	2.798.347	90 %
Aardwolf	Flemish Filmproductions	preprod. voorber	190.000	—
Ooggetuige	Deltacite pvba	scen. uitwerking	240.000	
Ziekenhuis	Cinete pvba	866.830	600.000	69%
Trompo	Promofilm	2.212.050	1.990.845	90 %
Escorial	Henderickx, Declair, Van Luchene	scen. uitwerking	240.000	—
Zaman	Visie pvba	21.147.352	14.803.146	70 %
1982				
De Vlaschaard	Nv Kunst en Kino	23.933.000 (°)	15.500.000	65 %
Na de Liefde	F3	20.425.015	13.796.251	67,5 %
De Aardwolf	Flemish Filmproductions	14.456.197	9.396.528	65 %
Pas op of ik neem je mee	Eta-Audiovisuals	646.425	581.782	90 %
Vodka orange	Nv Multimedia	2.054.985	1.869.619	91 %
F.F.F.	Devotion Pictures	353.802	82.000	
De Leeuw van Vlaanderen	Nv Kunst en Kino		19.000.000	
Voor een Glimlach van een kind	Vzw Glimlach v/e Kind	5.478.234	1.975.000	36 %
De Kist	Devotion Pictures	2.054.985	600.000	
Puin	Luna Films sv	751.206	675.206	90 %
Stomatitis	Luna Films sv	705.802	635.221	90 %
Wurgtechnieken	Paul Celis	scen. uitwerking	400.000	—
Flandriens	Multimedia	scen. uitwerking	240.000	—
Pol Mara	Nv Befima	2.491.436	1.000.000	
Priester Daens	R. De Hert	scen. uitwerking	480.000	
Fernand Knopff	Nv Resobel	3.742.245 (°)	1.500.000	Ëö%
Brussels by Night	Real Ree1 Films	6.499.522	4.354.522	66 %
De Terugkeer van Marianne Winters	Man's Films	13.131.970 (°)	2.251.108	66,66 %
1983				
Lena, cirkus v/d dood	De Kempeneer Hugo	uitw. scenario	835.000	
Glaswerken Leibovitz	Eric Convents	1.437.802	479.268	33 %
Een Griekse Tragedie	Cinete pvba	988.000	800.000	80 %
Zaman	Pvba Visie		1.395.433	
Torenrace	Devotion Pictures	690.954	552.763	80 %
Bultaco 250 cc	Visie pvba	1.643.246	1.314.593	80 %
Geld	Visie pvba	1.291.640	1.033.312	80 %
Villa mon rêve	Chris Van Den Broecke	uitw. scenario	240.000	
Brussels by Night	Multimedia nv	opblazen	1.212.559	
Vodka orange	Multimedia nv	opblazen	201.019	

	Producent of scenarist	Begroting	Subsidie	%
Toekomst van '36	Cinete pvba	opblazen	1.000.000	
Zware jongens	Emp. & rv Filmprod. nv	21.002.615	6.500.000	31 %
Nord pol secret	Roland Lommé	uitw. scenario	400.000	
Schoppenvrouw	Freddy Coppens	uitw. scenario	240.000	
Vashtar's wraak	Walter Ertvelt	uitw. scenario	240.000	
De prijs	Kunst & Kino nv	uitw. scenario	200.000	
Hotel Nautilus	Visie pvba	1.294.325	1.035.456	80 %
De 40 dagen van Minister Daels	P. Koeck & P. Lebon	uitw. scenario	300.000	
1984				
Veranneman	Resobel nv	5.362.059	2.681.000	50%
The best man	Multimedia nv	7.349.257	5.879.405	80 %
Diamant	Cineta pvba	uitw. scenario	240.000	
De ultieme tragedie	Multimedia nv	878.207	702.566	80 %
Abstinentie	Explo-team	1.043640	800.000	77 %
Ooggetuige	Deltacite pvba	preprod. toelage	450.000	
Piet Bekaert	Kriteria films nv	1.964.274	1.571.419	80 %
Manhattan	Int. telepress agency	2.607.833	2.086.266	80 %
The aftermath	Flemish Filmproduction	uitw. scenario	240.000	
Jobs	Ilias productions pvba	1.498.230	800.000	53 %
Lieve opa	Jonge kineasten vzw	999.688	800.000	80 %
Innocent and Goodlooking	Frozen frames vzw	1.006.087	800.000	80 %
Exaltatie	Randfilms vzw	999.531	800.000	80 %
Istanbul	Multimedia nv	25.724.331	15.000.000	58 %
Uit het raam springen	Visie pvba	19.996.615	13.329.744	66,66 %
A strange love affair	Cineta pvba	12.532.800	4.000.000	66,66 %
Escal vigor	Harry Kuumel	uitw. scenario	240.000	
Eenzame keizerin	Marc Ghens	uitw. scenario	240.000	
Appelation controlée	Cinete pvba	uitw. scenario	240.000	
Alles blijft, niets verandert	A. De Hessele & L. Gubbels	Preproductie	480.000	
Wildschut	Kunst & Kino nv	38.650.000	12.368.000	30 % (Belg)
Stereo Gnosis	Pvba Workshop 2000 + 1	1.199.422	959.538	80 %
De Loper	Randfilms vzw	1.004.796	800.000	80 %
Dust	Daska films pvba	39.652.765	5.000.000	53 %
Permeke	Iblis films pvba	17.417.200	12.200.000	70 %
Vanriet	Kriteria films nv	1.825.022	1.460.018	80 %
Licht als metafoor	Andrea Heirman	uitw. scenario	45.000	
Taxandria	Raoul Servais	Preprod. toelage	1.000.000	
De zege van de slang	Donut productions	812.000	500.000	77 %
De boot	Daska films pvba	6.307.732	4.205.155	66,66 %
1985				
De gewaarwording	A.M. Van De Putte	uitw. scenario	240.000	
Het gevoel Cox	Pierre De Clercq	uitw. scenario	240.000	
Kohra	Skyline films	preprod. toelage	2.500.000	
Life saver	Lynx coop-ven.	1.012.882	800.000	80 %
Drive inn	Randfilms vzw	1.000.407	800.000	80 %
Exit exil	Cinete pvba		17.000.000	
Het ongeluk	C.I.A.M. vzw	1.105.464	800.000	80 %
Rokkenjagers	R.v. filmproductions	32.586.500	9.000.000	28 %
Imitations	Rik Roesems	uitw. scenario	240.000	
Graffiti (Congo Express)	Cinete pvba	15.600.000	12.000.000	20 %
De tocht	Michel Hendryckx	250.000	200.000	80 %
Brussel	Niloc productions pvba	4.058.928	2.000.000	
Capitali culturali	Iblis films pvba	6.440.817	2.000.000	
Caught	Visie pvba	2.435.121	1.948.096	80 %
Rails	Jaak Boon	uitw. scenario	240.000	
Vol van gratie	Cinete pvba	4.472.500	3.472.000	77 %
Gezin van Paemel	Kunst & Kino	40.000.000	19.000.000	48 %
Mascara	Iblis films pvba		16.200.000	
Rechtvaardige rechters	Kriteria films nv	uitw. scenario	300.000	
1986				
Onheilsbode	Fugitive cinema vzw	27.635.142 (16.581.782 BA) (°)	9.200.000	55 %
Skin	Lamp productions pvba	24.335.579	16.200.000	66,66 %
Het reservaat	Electra vzw	uitw. scenario	240.000	
Het janken	Emotion pictures	1.201.604	800.000	67 %
Zeeziek of de dood van Ieper	G. Terry	uitw. scenario	300.000	
A cry for love	Multimedia nv	17.382.413	11.400.000	65,58 %
Unif	E. Van Looy	uitw. scenario	300.000	

	Producent of scenarist	Begroting	Subsidie	%
Dagboek v/e oude dwaas	Iblis films pvba	40.611.048 (20.305.524 BA) ^(*)	13.401.646	66 %
Betlehem	Visie pvba	1.063.709	800.000	80 %
Sailors don't cry	M. Didden	uitw. scenario	300.000	
Jan de Lichte	Prima Materiae	1.805.952	1.414.297	80 %
Femi-project	Vlaamse beeldindustrie nv		1.717.260	
The boran case	Alain Keytsman productions	35.551.610 (10.665.484 BA) ^(**)	8.532.387	80 %
Het gevoel Cox	Cinete pvba	8.990.000 (6.750.000 BA) ^(**)	4.500.000	74 %
Henri Storck	Fugitive cinema vzw	3.866.710	1.639.675	42 %

Vraag nr. 33
van 3 december 1986
van de heer A. VANHAVERBEKE

Uitgaven voor oprichting, instandhouding en activiteit van bibliotheken - Overzicht per departement en parastalen

A. Eensdeels voor dienst- of beroepsliteratuur anderdeels voor algemene literatuur.

1. Hoeveel uitgaven gebeurden (het laatst bekende jaar) — voor aanschaffen van boeken, tijdschriften, documentatie.
2. Hoeveel uitleningen waren er (het laatst bekende jaar) ?

B. Voor dienst of beroepsliteratuur en algemene lectuur samen

1. Hoeveel bedragen de uitgaven aan personeel ;
2. hoeveel bedragen de kosten van huisvesting en uitrusting (— gedurende het laatst bekende jaar) ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

De bibliotheek van de Nederlandse Culturele Diensten van het vroegere Ministerie van Nederlandse Cultuur, gehuisvest in de Koloniënstraat 29-31 te 1000 Brussel, werd bij de oprichting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap overgeheveld naar dit departement en valt sindsdien onder de bevoegdheid van de Algemene Administratieve Diensten.

Voor de Administratie Onderwijs en Permanente Vorming dient nog medegedeeld te worden dat de departementele dienst DACEB, bij ministeriële beslissing thans opgeheven, over een eigen bibliotheek beschikte.

De laatste jaren zijn er geen uitgaven voor aankopen meer geboekt en zijn er ook geen uitleningen meer geweest.

De Administratie OPV heeft de optie genomen deze bibliotheek te integreren in deze van de Algemene Administratieve Diensten. Waarschijnlijk zal dit een

feit zijn van zodra de nieuwe lokalen van het Markiezencomplex zullen voltooid zijn.

Vraag nr. 39
van 12 december 1986
van de heer K. DILLEN

BR T-reclamespot „Diamonds Awards” — Overschrijding begrip „onbetaalde publiciteit”

Onder de rubriek niet betaalde publiciteit verscheen kortelings op de BRT-televisie voor „Diamonds Awards”, weliswaar gepatroneerd door de BRT maar in samenwerking met een privé-organisme dat dan toch dank zij deze publiciteit in staat gesteld wordt grotere opbrengsten te boeken.

Graag vernam ik derhalve van de Gemeenschapsminister of hij het niet met mij eens is dat in onderhavig geval de grenzen van het begrip „onbetaalde publiciteit” verregaand en ongeoorloofd overschreden werd ?

Zo ja, wie is hiervoor verantwoordelijk en welke maatregelen werden of worden genomen tegen de verantwoordelijke ? Welke maatregelen werden of worden getroffen om herhaling van dergelijke procédés te voorkomen ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem het volgende meedelen. Bij de BRT bestaat er geen rubriek „niet betaalde publiciteit”. Wel behoort het tot de geplogenheden dat de BRT manifestaties die zij organiseert of medeorganiseert aan het publiek aankondigt (al was het maar om voldoende publiek te krijgen, nodig voor goede en sfeervolle opnamen). Dit was het geval met het Diamond Awards Festival, waar de BRT is opgetreden als co-organisator. Dat de partner een privé-maatschappij is, vormt geen wettelijk beletsel. Artikel 4 § 2 van het decreet van 28 december 1979, houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen voorziet duidelijk in de mogelijkheid tot samenwerking met privé-instanties, — instellingen of — personen.

Vraag nr. 40
van 12 december 1986
van de heer K. DILLEN

BRT-publiciteit voor „Amnesty International” — Criteria voor verenigingen

Onder de rubriek „niet betaalde publiciteit” verscheen kortelings op de BRT-televisie publiciteit voor „Amnesty International”. Gezien het hier gaat om een vereniging welke niet onverdeeld onbetwist is wat haar werking en haar onpartijdigheid betreft vernam ik graag van de Gemeenschapsminister wat de maatstaven zijn voor verenigingen om in aanmerking te komen voor dergelijke publiciteit en of in onderhavig geval hieraan de hand gehouden werd ?

Antwoord

De beslissing om aan een bepaalde organisatie toegang te verlenen tot het scherm voor het vermelden van hun naam, activiteiten en gironummer wordt geval per geval door de Raad van Beheer genomen. Amnesty International kreeg in april 1982 de gevraagde toestemming op grond van de overweging dat het gaat om een onpartijdige, humanitaire organisatie die zich overal ter wereld inzet voor de vrijlating van gewetensgevangenen, opkomt voor een snel en eerlijk proces voor politiek gevangenen en acties voert tegen marteling en doodstraf.

Op het ogenblik wordt binnen de BRT gewerkt aan het samenstellen van een lijst met criteria waaraan de aanvragen van humanitaire organisaties getoetst kunnen worden. Verwacht wordt dat de lijst in het voorjaar zal klaarkomen.

Vraag nr. 54
van 22 december 1986
van de heer A. DE BEUL

Golfsportverheerlijking — Verantwoording en verhouding golfsport — andere sporttakken

Na de zogenaamde golfrage, meent de Vlaamse Executieve dat de golf tot het Vlaamse cultuurbeleid behoort of moet behoren. In „A day in Flanders” doet de zoon één van de meest in Vlaanderen beoefende sporten : golf.

1. Kan u meedelen hoeveel jongeren beneden 25 jaar, golf beoefenen ?
2. Hoeveel jongeren beneden 25 jaar daarentegen voetballen, fietsen, volleyballen, zwemmen of tennissen ?
3. Meent u ook niet dat deze verheerlijking van de golfsport — die aan geen enkele realiteit beantwoordt — zeker niet tot het huidige Vlaams sport- en cultuurbeeld behoort ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. Op de eerste vraag kan het BLOSO geen concreet

antwoord verschaffen, omdat in Vlaanderen géén erkende golffederatie bestaat. Wat de Koninklijke Golffederatie betreft, telt deze ongeveer 7.000 leden, gespreid over gans België. Deelcijfers voor Vlaanderen of voor de diverse leeftijdscategorieën zijn evenwel niet bekend. Uit een sportparticipatie-onderzoek dat uitgevoerd werd door het Sociologisch onderzoeksinstituut ‘van de K.U. Leuven bleek dat 0,8 % van de Vlaamse bevolking tussen 14 en 65 jaar oud minstens éénmaal had deelgenomen aan een vorm van golfsport in 1980. Het is duidelijk dat op basis van dergelijke lage percentages geen relevante conclusies kunnen getrokken worden inzake andere kenmerken van de Vlaamse golfsportbeoefenaars. Enkel via een sociologische enquête zou het geachte lid aan de nodige gegevens kunnen geraken.

2. Vergelijkbare cijfers van andere sporttakken (afkomstig uit dezelfde studie)
 - voetbal : 16,7 %
 - fietsport : 12,7 %
 - volleybal : 15,8 %
 - zwemmen : 42,2 %
 - tennis : 18,8 %
3. Als beleidsverantwoordelijke tracht ik, binnen de mij toegewezen bevoegdheden al de materies en disciplines gelijkwaardig te benaderen wars van elke positieve of negatieve discriminatie.

Vraag nr. 55
van 29 december 1986
van de heer J. VAN ELEWYCK

Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken — Nieuwe Samenstelling

Krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit van 23 juni 1980 worden de leden van de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken benoemd voor een termijn van vijf jaar.

Op 1 januari 1981 vatte het mandaat aan van de eerste leden van bedoelde Hoge Raad. De vijfjaarstermijn eindigde dus op 31 december 1985.

Wanneer werden de leden van de „nieuwe” Hoge Raad aangesteld ?

Kan de Minister de nieuwe samenstelling opgeven ?

Welke problemen werden hen reeds voorgelegd ?

Antwoord

In aansluiting op zijn vraag kan ik het geachte lid bevestigen dat het mandaat van de Hoge Raad voor de openbare bibliotheken verstreken is sedert 24 december 1985. De kandidaturen voor de nieuwe samenstelling, welke reeds medio 1986 werden opgevraagd, zijn nog niet allemaal in mijn bezit.

Ik kan het geachte lid wel bevestigen dat ik dit dossier dringend heb opgevraagd zodat ik de samenstelling van de nieuwe Hoge Raad eerstdaags hoop voor te leggen aan de Vlaamse Executieve.

Om de continuïteit te verzekeren heeft de oude Raad intussentijd verder de opdrachten uitgevoerd

zoals voorzien in artikel 1 van het koninklijk besluit van 23 juni 1980 betreffende de organisatie van de Hoge Raad voor de openbare bibliotheken.

Vraag nr. 57
van 30 december 1986
van de heer R. VAN STEENKISTE

Contractuele consultants bij BLOSO — Toekennen anciënniteit

De contractuele consultants bij het BLOSO worden momenteel betaald door het Nationaal Sportfonds. Gezien hun „statuut” waaronder zij tewerkgesteld zijn blijken er geen kansen te bestaan op benoeming en bevordering.

Gaarne vernamen wij van de heer Gemeenschapsminister of er binnen deze begroting geen wijzigingen kunnen doorgevoerd worden waarbij financiële middelen worden vrijgemaakt om zodoende mogelijkheden te scheppen om aan deze mensen anciënniteitsvergoeding uit te betalen.

Zo ja, waarom gebeurde dit tot op heden niet en zijn er vooruitzichten om deze anciënniteitsvergoeding binnen zeer afzienbare tijd uit te betalen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Door de uitbreiding van de sport in Vlaanderen sinds de jaren '70 en het uitblijven van een aangepast personeelskader voor het BLOSO, werd lastens het Nationaal Sportfonds beroep gedaan op contractuele medewerkers zoals ook de zogenaamde consultants. Voor al deze contractuelen beliep de personeelslast voor het begrotingsjaar 1986 de som van 116 miljoen frank. Het is duidelijk dat deze belasting voor het Sportfonds onhoudbaar is en als dusdanig voldoende bekend.

Financiële en statutaire regularisaties kunnen — hoe wenselijk deze ook mogen zijn — niet via het Sportfonds worden doorgevoerd.

Zoals ik reeds duidelijk stelde in mijn beleidsnota die ik in de commissie „Sport” van 23 april 1986 heb toegelicht horen dergelijke uitgaven immers in principe niet lastens dit fonds te gebeuren.

Besprekingen zijn echter aan de gang om een oplossing uit te werken voor deze in tijdelijk dienstverband tewerkgestelde personeelsleden. Exacte vooruitzichten ter zake zijn wat mij betreft momenteel onmogelijk.

Ik wil het geachte lid er tenslotte nog op wijzen dat in toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 11 december 1985 het personeelsbeleid in de Vlaamse Gemeenschap valt onder de bevoegdheid van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 60
van 12 januari 1987
van de heer A. LARIDON

Ontwerp van decreet op de campings — Stand van zaken

In verband met de wettelijke eisen gesteld aan de infra-

structuur van campings heerst er vandaag een sfeer van onzekerheid en verwarring en dit omdat heel vaak door de betrokken milieus verwezen wordt naar een ontwerp van decreet met betrekking tot de campings.

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoever het staat met dit ontwerp van decreet ?

Antwoord

Het ontwerp van decreet betreffende het statuut van de openlucht recreatieve verblijven werd op 23 december 1986 voor advies overgemaakt aan de Vlaamse Adviesraad voor Toerisme. Ik vroeg de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening of hij bereid is om gelijktijdig met dit ontwerp van decreet een aantal begeleidende maatregelen te treffen op het vlak van de ruimtelijke ordening.

Vraag nr. 61
van 12 januari 1987
van de heer A. LARIDON

BRT — Verdeling van het budget voor uitzendingen in de Nederlandse taal en in vreemde talen

Mag ik van de geachte Minister vernemen welk budget er werd toegekend :

1. aan radio-uitzendingen in het Nederlands bestemd voor Belgen in het buitenland en aan Nederlandstalige luisteraars in de wereld ;
2. aan televisie- en radio-uitzendingen in vreemde talen en in het Nederlands bestemd voor etnische minderheden die in België verblijven ;
3. aan uitzendingen in vreemde talen bestemd voor buitenlandse luisteraars die in het buitenland verblijven ?

Antwoord

Hierna gaan de begrotingscijfers van 1986 voor de programma's waarop hogervermelde vraag terugslaat.

1. Kredieten voor radio-uitzendingen in het Nederlands, bestemd voor Belgen in het buitenland en voor Nederlandstalige luisteraars in de wereld (dienst Landgenoten van de Wereldomroep) : 19.023.000 frank.
2. a. Kredieten voor radio-uitzendingen in vreemde talen en in het Nederlands, bestemd voor etnische minderheden die in België verblijven (programma's „Voel je thuis” van de dienst Volwassenenvorming) : 3.557.000 frank.
- b. Kredieten voor televisie-uitzendingen in vreemde talen en in het Nederlands, bestemd voor etnische minderheden die in België verblijven (programma „Babel” van de dienst Volwassenenvorming) : 2.310.000 frank.
3. Kredieten voor radio-uitzendingen in vreemde talen, bestemd voor buitenlandse luisteraars die in

het buitenland verblijven (dienst Niet-Landgenoten van de Wereldomroep) : 13.013.000 frank.

Vraag nr. 63
van 12 januari 1987
van de heer A. LARIDON

Jachthavens — Beheersvorm

Reeds een hele tijd is het probleem gesteld van het beheer van de jachthavens. Dit probleem stelt zich op een dubbel plan :

1. transfert van de jachthavens door de Staat aan de Gemeenschappen ;
2. het op punt stellen van een beheersvorm voor deze installaties.

Mag ik van de geachte Minister vernemen wat in verband met de 2 voornoemde aspecten van het probleem de huidige stand van zaken is ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. De overdracht van de jachthavens door de Staat aan de Vlaamse Gemeenschap gebeurde bij koninklijk besluit van 12 augustus 1981.
2. De beheersvorm voor deze installaties is vastgelegd in artikel 1C en artikel 2 § 1, 2 en 3 van hogervernoemd koninklijk besluit, namelijk :

„C) het beheer en de exploitatie van de kustjachthavens, met uitzondering van de natte infrastructuur, zoals is beschreven in artikel 2 § 1 van dit besluit.

Artikel 2

§ 1. De staat behoudt de eigendom over de natte infrastructuur van de kustjachthavens, op de hierbijhorende tekeningen in onderbroken enkele arcering aangeduid, meer bepaald over het wateroppervlak, de sluizen, de kaaimuren, steigers en toegangshellingen, de bodem, de oevers en de glooiingen, deze laatste tot voorbij de kruin van het talud landinwaarts over een afstand die, voor elke jachthaven afzonderlijk, moet vastgelegd worden in gemeen overleg tussen de Minister die de Openbare Werken tot zijn bevoegdheid heeft en de Minister van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 2. De Staat behoudt het onbeperkt recht tot het uitvoeren in de verschillende kustjachthavens van alle werken in het kader van zijn normale opdracht tot de voorkoming van overstromingen.

§ 3. De Staat behoudt op het stuk van de verordenings- en politiemacht zijn bevoegdheid in de kustjachthavens, waaronder begrepen de toewijzing van de individuele lig-, meer- en ankerplaatsen met het oog

op de veiligheid van de scheepsvaart.

De bevoegdheid voor het opstellen van de globale verdeling van de lig-, meer- en ankerplaatsen onder toeristische sport- en ontspanningsverenigingen, wordt aan de Vlaamse Gemeenschap overgedragen ; de Staat houdt bij de uitoefening van zijn in deze paragraaf vermelde machten rekening met deze globale verdeling.

De bestaande toestand werd zoveel mogelijk behouden en geofficialiseerd. De verenigingen die zijn aangesloten bij de bij decreet van 2 maart 1977 erkende federaties hebben een deel van de ligplaatsen behouden en dragen een deel van de verantwoordelijkheid inzake klein onderhoud, stormwacht, herstellingen en toezicht. In de jachthavens Nieuwpoort en Blankenberge bestaan er tevens overkoepelende adviesorganen, zoals de jachthavencommissie en Havokom. Deze beheersvorm heeft tot op heden zijn deugdelijkheid bewezen waar voor de overdracht in 1981 een onoverzichtelijke toestand bestond met geruzie tussen de verenigingen en de sportvissers, is sinds de overdracht de situatie genormaliseerd en liggen de onderlinge verhoudingen vast in gerespecteerde afspraken.

Wegens het gebrek aan personeel van de Vlaamse Gemeenschap — BLOSO — ter plaatse stelt de Dienst de Kust nog steeds zijn technische know-how ter beschikking .

Vraag nr. 66
van 13 januari 1987
van de heer H. VAN WAMBEKE

Vredesbewegingen — Subsidiëring

Ik zou het op prijs stellen vanwege de Minister te vernemen welke subsidies er voor de jaren 1984, 1985 en 1986 werden toegekend aan de hiernavolgende vredesbewegingen :

1. IKOVE (Initiatiefkomitee voor de Verdediging van de Vrede in Europa) ;
2. IOT (Internationale van Oorlogstegenstanders) ;
3. PCV (Pax Christi Vlaanderen).

Worden VAKA (Vlaams Aktiekomitee tegen Atoomwapens) en OCV (Overlegcentrum voor de Vrede) gesubsidieerd door de dienst Volksontwikkeling en, zo ja, welke zijn dan de bedragen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Volgende bedragen werden uitgekeerd, respectievelijk voor de werking van 1984, '85 op basis van het koninklijk besluit van 1967 :

IKOVE : 292.591, 307.220.
 IOT : 149.643, 157.125.
 PCV : 1.040.085, 1.092.089.

Wat de subsidie betreft voor de werking van 1986 kan nu nog geen bedrag worden megedeeld, gelet op het feit dat de financiële afrekeningen nog moeten worden ingediend.

IOT en PCV werden vanaf 1986 erkend op het zogenaamde vijfde decreet.

Vaka heeft een aanvraag ingediend op het decreet 1975 (verenigingen). Tot dusver is hierover nog geen beslissing genomen.

Wel werd in 1984 en 1985 een starttoelage toegekend van respectievelijk 100.000 frank en 400.000 frank.

Aan het OCV wordt geen subsidie uitgekeerd.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65,6)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 28
van 9 februari 1987
van de heer M. DIDDEN

Vestiging nieuwe buitenlandse firma's — Steunverlening

Zeer onlangs besliste de firma Cetus (een Californische farmaceutische groep) zich in Nederland te vestigen, zulks ondanks de substantiële beloften vanwege de Vlaamse Executieve op het terrein van expansiesteun, researchfaciliteiten enzovoort.

Ik neem aan dat u verder onderzoekt welke de reële redenen zijn waarom ons land niet als vestigingsplaats werd gekozen.

Ik ben er persoonlijk van overtuigd dat de richtlijnen van de Europese Gemeenschap inzake maximale steun permanent overtreden worden en zou desbetreffend gaarne vernemen hoeveel buitenlandse bedrijven in 1985 en 1986 de intentie koesterden zich in Vlaanderen te vestigen en dit uiteindelijk niet hebben gedaan ?

Waar hebben deze firma's zich dan wel gevestigd in de EG ? Kunt u mij ter zake een overzicht maken ?

Tevens is het mijn overtuiging dat de verschillende EG-landen opbod plegen bij het toekennen van toelagen en faciliteiten aan buitenlandse investeerders.

Welke controle wordt door de EG ter zake verricht ? Maakt de Vlaamse Executieve dergelijke afwijkende maatregelen aanhangig bij de EG en welk is tot op

heden het gevolg dat hieraan gegeven wordt door de Europese instanties ?

Is het mogelijk mij mee te delen hoeveel nieuwe buitenlandse firma's in 1985 en 1986 beslisten in Vlaanderen te investeren ? Kan dit cijfer opgesplitst worden per provincie ? Onder „nieuwe buitenlandse firma's" versta ik de bedrijven die geen enkele productieactiviteit in dit land aanwezig hadden.

Ten slotte zou het mij benieuwen te vernemen welke de concrete Europese richtlijnen zijn die van toepassing zijn met betrekking tot de concurrentievervalsing in de economische expansie.

Voorlopig antwoord

Omwille van de aard van de vraag en de noodzaak om de preciese gegevens op te vragen aan de Administratie Economie en Werkgelegenheid zal het antwoord later verstrekt worden.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 12
van 12 februari 1987
van de heer L. KELCHTERMANS

Verkoop van grondoverschotten in woonkernen — Procedure

Diverse gemeenten verkrijgen bij toepassing van het KB van 30.3.1981 betreffende de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest in de kosten van de infrastructuurwerken, bedoeld bij art. 80, § 1 van de Huisvestingscode de zaten der wegen alsook een aantal gronden die mogelijk in aanmerking komen voor groenvoorziening.

Heel vaak zitten hier een aantal grondoverschotten in die op geen enkele wijze nog dienstig kunnen zijn voor de verkopende vennootschap voor sociale woningbouw, en die dan maar overgegeven worden aan de gemeenten als groene ruimten. Ze lenen zich ook niet voor de aanleg van gemeenschappelijke voorzieningen in de omtrek der woningen.

Deze grondoverschotten zijn vaak voorwerp van diverse betwistingen voor kopers van sociale kavels en/of sociale woningen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Mag een gemeentebestuur deze kleine, losse stukken grond verkopen aan de aanpalende eigenaars, die voorheen een sociale woning of sociale bouwplaats kochten ?
2. Zijn hierbij eventueel bepaalde voorwaarden, omtrent het bodemgebruik (bv. groenvoorziening), op te leggen of ten zeerste wenselijk ?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij verzocht heb mij enkele ontbrekende inlichtingen te verstrekken.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik hem definitief een antwoord verstrekken.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKSGE-
ZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 85
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Informatie- en inzageprocedure — Meetresultaten luchtvervuiling

Op onze vraag nr. 334 van 24 september 1986 antwoordde u dat de resultaten van de regionale meetnetten en -opdrachten in de bibliotheek van AROL kunnen geraadpleegd worden.

Tot onze grote verwondering maakt u deze raadpleging van uw voorafgaande, schriftelijke toestemming, afhankelijk. Deze opstelling komt als erg ouderwets over en doorkruist duidelijk de verschillende voorstellen van wetten en decreten, tot het vergemakkelijken voor de burger van de toegang tot de informatie.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom wordt deze raadpleging afhankelijk gesteld van uw voorafgaandelijk ke, schriftelijke toestemming ?
2. Meent u niet dat deze procedure een zware rem en drempel vormt voor elke „wakkere” burger ?
3. Het feit dat de Minister zelf deze schriftelijke toestemming moet geven, is daarenboven nog ongebruikelijker. Wat is de motivatie om de raadpleging van uw schriftelijke toestemming te laten afhangen ?
4. Meent u niet dat dit juist een beoordeling is — indien men deze beoordeling wil inbouwen — die moet gebeuren door de administratie. Deze bevoogding van de administratie lijkt ons om geen enkele reden noodzakelijk. Welke argumentatie voert u voor deze bevoogding aan ?
5. Welke criteria hanteert u om een aanvraag tot raadpleging van deze gegevens al dan niet toe te staan ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 86
van 29 januari 1987
van de heer L. KELCHTERMANS

Hoogspanningslijnen — Maatregelen tegen overlast

Volgens de informatie die mij ter kennis gebracht werd, zijn het aantal klachten ingevolge hinder van de hoogspanningslijnen toegenomen. De een klaagt over dierensterfte, de andere over zenuwzinkingen bij mensen ingevolge het leven in een magnetisch veld, en een volgende over de vermindering van opbrengst bij weidedieren, enzovoort.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel gevallen zijn er bij uw diensten gekend in verband met de mogelijke hinder van hoogspanningslijnen op het leven van mens en dier ?
2. Zijn er onderzoeken ter zake ingesteld ? Door wie en met welk resultaat ? Is er enig verband vastgesteld tussen de klachten en de aanwezigheid van de hoogspanningslijnen ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 87
van 30 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Luchtvervuiling — Preventief beleid

In onze vraag nr. 334 van 24 december 1986 stelden we vast dat het beleid sterk de nadruk legt op het meetnet. Dat het meetnet echter op zichzelf geen echt beleidsinstrument is maar enkel een post factumreactie mogelijk maakt, lijkt wel duidelijk uit de geciteerde „preventieve” maatregelen.

In twee gevallen betrof het een specifiek bedrijf, terwijl in één geval het betrekking had op een specifieke verontreiniging (zware metalen). Twee andere gevallen slaan op meer algemene maatregelen die echter via saneringsplannen, naar de exploitatievergunningen toe, moeten gerealiseerd worden.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn deze vijf voorbeelden de enige beleidsgevolgen die aan de meetresultaten werden gehecht ?
2. Gelieve alle gevallen te vermelden, vanaf 1982, waar op basis van de exploitatievergunning of saneringsplannen werden uitgevoerd ? Deze gegevens worden opgesplitst per bedrijf : de vroegere en nieuwe emissienormen, soort van luchtverontreiniging en de specifieke maatregelen.
3. Het aanpassen per bedrijf op basis van de exploitatievergunning of per emissiesoort, lijkt geen voldoende antwoord te bieden om de luchtverontreini-

ging te verminderen. De gecumuleerde emissies vormen een luchtverontreiniging die niet meer aanvaardbaar is. Hoe zal preventief deze cumulatieve uitstoot worden voorkomen? Welke globale beleidsaanpak zal, in samenwerking met de Staatssecretaris van Leefmilieu worden voorgesteld?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 88
van 30 januari 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Luchtvervuiling in het arrondissement Gent-Eeklo — Aantal meetpunten, meetresultaten en maatregelen

De omgeving van Gent en de Kanaalzone worden vaak zwaar belast door de luchtverontreiniging.

Opvallend daarbij is, dat de industrie dikwijls op zaterdag en zondag voor een grotere emissie zorgt dan tijdens de andere dagen van de week.

Mag ik daarom de geachte Minister verzoeken volgende vragen te willen beantwoorden.

1. Hoeveel meetpunten bestaan er in het arrondissement Gent-Eeklo?
2. Op welke plaatsen werden de maximumnormen van luchtverontreiniging het dichtst benaderd of overschreden?
3. Is het juist dat tijdens het weekeinde de lozing van schadelijke rook en gassen soms groter is dan tijdens de week?
4. Hoe dikwijls werden er maatregelen getroffen tegen de grootste vervuilers?
5. Wat is hiervan het resultaat?
6. Kan de geachte Minister mij, als bijlage, een opgave bezorgen van de meetpunten in het arrondissement Gent-Eeklo met hun situering?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 89
van 30 januari 1987
van mevrouw M. VOGELS

Industriële stortplaats Tessenderlo Chemie — Sanering

Gedurende jaren heeft het bedrijf Tessenderlo Chemie illegaal een industrieel vuilnisstort uitgebaat in de gemeente Tessenderlo.

Pas op 18 mei 1983 werd door de NV Tessenderlo Chemie een aanvraag ingediend tot het bekomen van een exploitatievergunning voor industriële, huishoudelijke en inerte afvalstoffen. De Bestendige Deputatie verleende op 12 september 1985 vergunning voor de exploitatie van een stortplaats voor inerte afvalstoffen — klasse III.

Uit de adviezen, uitgebracht naar aanleiding van bovenvermelde aanvraag, blijkt dat het bedrijf jarenlang in overtreding is geweest met al de toepasbare wetgevingen (stedenbouw, afval, waterverontreiniging.. .) en dat het stort een wezenlijk gevaar oplevert voor het milieu.

Door de bevoegde Minister werd op 10 maart 1986 (aangevuld door een beslissing van 23 juni 1986) de beslissing van de Bestendige Deputatie vernietigd.

De OVAM besliste dienaangaande een onderzoek in te stellen om na te gaan op welke wijze het betrokken gebied kon gesaneerd worden. Op 24 maart 1986 vernamen we dat OVAM vóór de verlofperiode van juli 1986 zou starten met een studieopdracht (door een erkend bedrijf of instelling).

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Gezien de ligging van de stortsite en de mogelijkheid van zware verontreiniging weten we dat saneringsmaatregelen nodig zijn, zelfs voordat een volledig onderzoek dienaangaande is uitgevoerd. Heeft de geachte Minister saneringsmaatregelen voorgesteld? Zo ja, worden deze maatregelen uitgevoerd?
2. Het onderzoek voor de sanering van het stort zou een aanvang genomen hebben vóór juli 1986. Wanneer is dit onderzoek gestart? Hoe lang zal dit onderzoek duren? Zijn er reeds voorlopige resultaten bekend? Zo ja, welke zijn deze?
3. Hoe zal de geachte Minister het gebied saneren en de bestemming volgens het gewestplan (natuurgebied) verwezenlijken?
4. Zijn er reeds voldoende gegevens bekend om het gevaar voor het grondwater en de bodem in het algemeen te kunnen bepalen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 90
van 30 januari 1987
van de heer E. GRYP

Milieuvriendelijke kleurstoffen — Bevordering

In verven, lakken, houtbewaarmiddelen, middelen voor de roestbehandeling en andere relatief veelvuldige gebruikte middelen zowel in het huishouden, door de hobbyist als in de industrie komen nogal wat schadelijke stoffen voor, zo ondermeer een hele reeks van zware metalen (lood, zink, chroom, cadmium om er maar enkele te noemen).

Beschikt de geachte Minister over gegevens over het gebruik van deze middelen en de gevolgen daarvan op mens en milieu ?

Worden er maatregelen overwogen om de industrie ertoe aan te zetten om minder-milieuonvriendelijke (kleur)stoffen aan te wenden voor hun produkten ?

Verfpotten en andere worden door de particulier meestal met het huisvuil meegegeven hoewel dit gemakkelijk zou kunnen beschouwd worden als afval dat niet onder de categorie huisvuil thuis te brengen is. Op deze wijze vormen zij een relatief gevaar door de giftige bestanddelen die vrijkomen bij eventuele verbranding of voor de vergiftiging van het grondwater bij gewoon storten.

Plant de Minister maatregelen om hieraan te verhelpen zonder het de individuele burger al te lastig te maken, zo ja, welke plannen worden er voorbereid en op welke termijn ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 91
van 30 januari 1987
van de heer E. Gryp

Gebruik en/of voorkoming van oplosmiddelen — Maatregelen

Volgens recente gegevens verdampen er in Duitsland alleen al jaarlijks zo'n 400.000 ton oplosmiddelen die voorkomen in lakken, verven en dergelijke aangewend in de industrie, in het huishouden en door de hobbyist.

Deze produkten worden voor een groot deel „fotochemisch agressief” genoemd en tasten de omgeving op den duur aan.

Beschikt de geachte Minister over gegevens over het gebruik of het voorkomen van oplosmiddelen in België? Zijn er gegevens gekend aangaande de invloed van dergelijke middelen op mens en omgeving ? Zijn er plannen om deze op korte termijn te bestuderen en maatregelen te treffen ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte

lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 94
van 6 februari 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

Tessenderlo-Chemie en Limburg-Chemie — Wetenschappelijk onderzoek naar „black-points”

In een krantenartikel van vrijdag 26 december 1986 vernemen wij dat er opdracht zou gegeven zijn om de milieuvervuilende activiteit van Tessenderlo-Chemie en Limburg-Chemie te laten onderzoeken in het kader van het onderzoek naar de „black points” in Vlaanderen.

Gaarne vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Aan wie werd deze onderzoeksopdracht toevertrouwd ?
2. Welke is de precieze onderzoeksopdracht die werd gegeven ?
3. Binnen welke termijn moet dit onderzoek voltooid zijn ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 95
van 11 februari 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

Verontreiniging van de Grote Laak — Maatregelen

Op de jongste vergadering van de Gemeenteraad in de Antwerpse Gemeente Laakdal, heeft de Burgemeester uitvoerig relaas gegeven over de jongste ontwikkelingen in verband met de verontreiniging van de Grote Laak.

Volgens de Burgemeester zullen voor het einde van dit jaar de afvalwaters van Tessenderlo-Chemie, buiten de zouten, geen giftige stoffen meer mogen bevatten.

Hierover zouden gesprekken gevoerd zijn met de kabinetten van de Ministers Lenssens, Deprez en Olivier en met de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij. Het resultaat van deze gesprekken zou zijn dat Tessenderlo-Chemie binnenkort nog alleen de afvalwaters in de Grote Laak mag lozen. Tot op heden gebeurde dat ook in de Winterbeek die uitmondt in de Demer. Bovendien zou een beperking van het aantal lozingspunten in de Laak worden opgelegd.

Door middel van die maatregelen kan de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij een nauwkeurige controle uitoefenen op de lozingen van Tessenderlo-Chemie. Vanaf eind januari werden er reeds monsters genomen.

Het bedrijf zal verplicht worden alle schadelijke stoffen uit de afvalstroom te halen, behalve de zouten omdat dit niet mogelijk blijkt. Eind 1987 zou er dan nog alleen zout water in de afvalwaters overblijven dat van een dergelijk gehalte is dat het naar de collector langs het Albertkanaal kan afgevoerd worden.

Volgens de Burgemeester zou de hogere overheid ondertussen ook al een bundel klaargemaakt hebben over de ruiming van de Laak en het aanleggen van een folie op de bodem tussen Veerle en Westerlo. Het probleem zou vooralsnog zijn dat het slib dat opgestapeld zou worden langs de boorden giftig afval zou bevatten.

Tot zover de berichten die meegedeeld werden op de Gemeenteraad in Laakdal.

Kan de Minister ons deze berichten bevestigen of ontkennen ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 96
van 13 februari 1987
van mevrouw M. VOGELS

Metallurgie Hoboken — Resultaten bodemonderzoek

Kan de geachte Minister mij mededelen of er een onderzoek gebeurd is naar de aanwezigheid van zware metalen op de terreinen van de Metallurgie Hoboken, vestiging Olen ?

In bevestigend geval, kan de geachte Minister mij hiervan de resultaten bekend maken ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 97
van 13 februari 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Bescherming van het reewild — Afschotplan

Vlaanderen is voorzeker geen aards paradijs voor reewild. Ten bewijze daarvan zijn reebestand.

Rechtschapen jagers maken zich hieromtrent zorgen en verzetten zich daarom terecht tegen een ongecontroleerde jacht, zoals die alleen bij ons bestaat.

Wanneer mag men in Vlaanderen een deugdelijk afschotplan voor reewild verwachten, gelijk dit in de ons omringende landen reeds jaren bestaat ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

T. KELCHTERMANS **GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS** **EN VORMING**

Vraag nr. 12
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Eerbiediging van het recht op verdediging

Ik verneem dat een personeelslid van de NCC titularis van de graad van adjunct-secretaris, einde maart 1986, na ambtsopheffing in disponibiliteit werd gesteld. Dit gebeurde in een sfeer van beslotenheid en geheimhouding volledig in strijd met het democratisch beginsel dat de gouden regel vormt in ons staatsbestel, te weten, het recht van verdediging :

- alle voorbereidende besprekingen werden buiten zijn medeweten gevoerd ;
- bepaalde beraadslagingen werden „onder embargo” geplaatst ;
- iedere informatie werd hem ontzegd ;
- hij werd geweerd uit een reeks vergaderingen van de commissie waarin vermoedelijk buiten de agendapunten over zijn lot werd beslist ;
- hij werd niet gehoord in verband met deze beslissing en kreeg dan ook geen enkel recht van antwoord en verdediging op het bestuurlijk vlak ;
- zelfs toegang tot de lokalen werd hem op een gegeven ogenblik ontzegd zodat zijn recht van inzage in de besluiten van de commissie — die reglementair voor iedere burger is voorzien (KB 1 juni 1972) op onaanvaardbare wijze werd beknot.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Vindt de geachte Gemeenschapsminister deze praktijken aanvaardbaar ?
2. Op welke rechtsgrond kan men het recht op informatie op inzage op mededeling en op verdediging op dusdanige wijze ontkennen ?
3. Welke maatregelen nam de geachte Minister om aan deze ondemocratische rechtsschennis een einde te stellen en om belanghebbende in zijn rechten te herstellen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht,

ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 13
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Gemengd statutair stelsel van de titularissen van wettelijke graden

De NCC telt in haar personeelsbestand drie titularissen van wettelijke graden : de secretaris, de adjunct-secretaris en de ontvanger.

Bepaalde arbeidsvoorwaarden worden voor deze personeelsleden geregeld in afzonderlijke koninklijke besluiten doch deze bestrijken slechts een beperkt deel van de statutaire materie.

Voor de overige administratieve personeelsleden die geen houder zijn van een wettelijke graad, werd een afzonderlijk administratief en geldelijk statuut vastgelegd. Hier ontbreekt eveneens de regeling van bepaalde materies die ik terugvind in het statuut van het rij kspersoneel.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hebben de bepalingen van het statuut sui generis van de titularissen van wettelijke graden voorrang op andere statutaire bepalingen ?
2. Is het statuut van het administratief personeel, mutatis mutandis, toepasselijk op de titularissen van wettelijke graden ?
3. Hoe worden de arbeidsvoorwaarden geregeld die, noch in het statuut sui generis, noch in het statuut van het administratief personeel voorzien werden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 14
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Opvulling van statutaire hiaten in de arbeidsvoorwaarden van het personeel

In het statuut van het administratief personeel van de NCC wordt door de toepassing van bepaalde statutaire regelingen (zoals indisponibiliteitsstelling en wedertewerkstelling) verwezen naar later te regelen uitvoeringsmodaliteiten. Deze reglementen werden nooit tot stand gebracht.

Gaarne vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kunnen deze maatregelen worden genomen ten aanzien van het personeel ? Zo ja, op welke regeling moet men zich steunen om deze beslissingen uit te voeren ?
2. Het uitblijven van deze reglementering leidt tot rechtsonzekerheid en houdt het gevaar in van willekeurige optreden van het bevoegde beleidsorgaan. Kan de voogdijoverheid de verdere regeling van deze materie niet verplichtend stellen ?
3. Schiet zij niet tekort aan haar plicht van voogdijoverheid wanneer zij deze hiaten verder laat doorbestaan ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoekingen ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 15
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Rechtsgeldigheid van de administratieve rechtshandelingen gesteld door een geschorste secretaris

Op 20 februari 1986 werd het benoemingsbesluit van de toenmalige secretaris van de NCC geschorst bij beslissing van de heer Gouverneur van Brabant.

Op 26 maart 1986 besliste de commissie de handhaving van de geschorste beslissing. Gedurende deze periode bleef betrokkene zijn ambt verder uitoefenen. Hij ondertekende briefwisseling, beslissingen van de commissie, oproepingsbrieven voor de vergaderingen enz.

Dit alles met miskenning van de prerogatieven van de adjunct-secretaris, toen regelmatig in dienst, die in zijn ambt een reglementaire bevoegdheidstoewijzing geniet (KB van 22 november 1972 art. 1 en 2 betreffende de betrekkingen tussen de ambten van secretaris en adjunct-secretaris) en derhalve moest optreden voor alle handelingen te stellen door de secretaris.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn de handelingen gesteld in deze periode geldig, gelet op de miskenning van deze reglementaire bevoegdheidsdelegatie ?
2. Geeft de voogdijoverheid de bevoegdheid om administratieve rechtshandelingen gesteld met miskenning van het KB dd. 22 november 1972 goed te keuren, wetende dat de adjunct-secretaris in actieve dienst was en zich ter beschikking hield van de commissie ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht. Een definitief antwoord zal later verstrekt worden

Vraag nr. 16**van 5 februari 1987****van de heer K. VAN MIERT****NCC — Inrichting van wervingsexamens door een privé-bureau**

Ik verneem dat de NCC op 11 september 1985 een privé-bureau (DIP-adviesbureau) aanstelde om een examen in te richten voor het begeven van het ambt van secretaris van de NCC. De oproep verscheen in het Belgisch Staatsblad. De kandidaten werden uitgenodigd op verscheidene data. De jury bestond uit één persoon. De vertegenwoordiger van de vakbonden uit een interview vervolledigd met psychotechnische proeven.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. De NCC valt onder toepassing van het syndicaal statuut van de overheidsdiensten. Is dit examen geldig als de vertegenwoordigers van de vakbondsorganisaties niet werden uitgenodigd ?
2. Kan de NCC een grondwettelijk opgerichte openbare dienst, werven zonder tussenkomst van het Vast Wervingssecretariaat ?
3. Waarom deze dure privé-formule wanneer het Vast Wervingssecretariaat zijn deskundige diensten aanbiedt aan alle overheidsdiensten ?
4. Waarom deed de NCC geen beroep op het Vast Wervingssecretariaat zoals in het verleden ?
5. Kan deze one-man-show van het hogervermeld privé-bureau beschouwd worden als een regelmatig samengestelde jury ?
6. Is het verloop van dit wervingsexamen niet strijdig met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel dat ook zijn toepassing vindt bij de wervingen in overheidsdienst ?
7. Is deze wervingsprocedure niet strijdig met artikel 20 van het Cultuurpact dat onder meer de werving van het statutair personeel regelt ?
8. Zijn deze wervingsproeven niet strijdig met het KB dd. 7 juli 1972 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de aanwerving van de secretarissen, adjunct-secretarissen en ontvangers van agglomeraties en federaties van gemeenten dat eveneens in toepassing is op de NCC en dat een onderzoek naar de vereiste kennis verplicht ? Deze vereiste kennis werd overigens door de NCC zelf bepaald in een beslissing van 11 september 1985 maar de kandidaten werden hierover niet ondervraagd.
9. Zijn er notulen van deze ondervragingen om een controle op de billijkheid en regelmatigheid van deze proeven te controleren ?

10. Werd er wel degelijk een proces-verbaal van dit „examen” opgesteld en meegedeeld ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 17**van 5 februari 1987****van de heer K. VAN MIERT****NCC — Aankoop van een dienstwagen in overtreding met omzendbrief 235 van openbaar ambt**

Omzendbrief 235 van de Minister van Openbaar Ambt bevestigt de maximumprijzen vastgesteld door de Ministerraad van 16 december 1983 inzake de maximumprijzen die mogen besteed worden aan de aankoop van autovoertuigen bestemd voor staatsdiensten en voor instellingen van openbaar nut. De NCC is eveneens gehouden tot naleving van deze beslissing. Voor de provinciegouverneurs werd een maximum bepaald van 300.000 fr. voor de benzineuitvoeringen, exclusief BTW.

Voor de Voorzitter van de NCC werd recentelijk een Volvo 740 GL aangekocht (benzine-uitvoering) waarvan de cataloguswaarde 666.250 fr. bedraagt (op 15.8.1986). Dit is ongeveer het dubbele van de toegelaten maximumprijzen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Geschiedde deze aankoop door bemiddeling van het Centraal Bureau voor Benodigheden ?
2. Werd deze aankoop goedgekeurd door de Inspectie van Financiën en door de voogdijoverheid ?
3. Werd aan de geachte Minister van Openbaar Ambt een toestemming gevraagd om het maximumbedrag te overschrijden ?
4. Indien op bovenvermelde vragen ontkennend wordt geantwoord, welke maatregelen nam de geachte Minister om een einde te stellen aan deze misbruiken, wetende dat de aankoop van deze Volvo 740 GL reeds werd voorafgegaan door de aankoop van een Peugeot 604 en dat deze aankoop werd voorafgegaan door de aankoop van een BMW 525 ?
5. Hoeveel bedraagt de totale last van deze aankoop die met een lening werd aangegaan ?
6. Hoeveel bedroegen de werkingskosten van het dienstvoertuig van de Voorzitter van de NCC respectievelijk in 1984 en 1985 ? Zijn de bedragen van 193.451 fr. en 184.131 fr. juist ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 18
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT**

NCC — Uitlegging begrippen „Ambtsopheffing/Ambtsontheffing”

De adjunct-secretaris van de NCC werd einde maart 1986 in disponibiliteit gesteld ingevolge een ambtsopheffing. Aan deze ambtsopheffing werden de gevolgen verbonden van een ambtsontheffing.

Duidelijk werden in deze aangelegenheid doelbewust twee begrippen door elkaar gehanteerd.

Kan de geachte Minister, om duidelijkheid te scheppen in deze begripverwarring, me mededelen :

1. wat moet worden verstaan onder ambtsopheffing, respectievelijk ambtsontheffing ?
2. Welke, in de algemene statutaire regeling, degevolgen zijn van een ambtsopheffing, respectievelijk een ambtsontheffing ?
3. Of een ambtsontheffing (afschaffing van een betrekking) aanleiding geeft tot een indisponibiliteitsstelling in het belang van de dienst of tot een maatregel van wedertewerkstelling ?
4. Of ambtsopheffing en ambtsontheffing te zien zijn als ordemaatregelen ?
5. Of de schorsing in het belang van de dienst te zien is als een ordemaatregel die de ambtsontheffing in het belang van de dienst voorafgaat ?
6. In welke gevallen de schorsing in het belang van de dienst wordt aangewend ?
7. In welke gevallen de ambtsontheffing in het belang van de dienst wordt aangewend ?

Beide vragen doelen op de ernst van de feiten die in de regel nodig zijn om over te gaan tot het nemen van deze beslissingen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 19
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT**

NCC — Onverenigbaarheid in hoofde van leden van het administratief personeel

Een personeelslid van de financiedienst en een personeelslid van het secretariaat van de NCC die in deze hoedanigheid leidinggevende functies van niveau 1 bekleeden zijn tevens respectievelijk penningmeester en boekhouder van culturele verenigingen (VZW's) waarvan de werkzaamheden hoofdzakelijk, zoniet uitsluitend, gefinancierd worden door subsidies toegekend door de NCC.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft het beleidsorgaan van de NCC zijn instemming betuigd met deze cumulus ?
2. Vindt de geachte Minister deze cumulativiteit veroorloofd ? Moet men hier geen onverenigbaarheid vaststellen vermits controleur en gecontroleerde in dezelfde persoon verenigd zijn ?
3. Vreest de geachte Minister niet dat deze situatie vroeg of laat zal leiden tot deontologisch moeilijk aanvaarbare administratieve rechtshandelingen ?
4. Welke maatregelen trof de geachte Minister om deze ongeoorloofde cumulativiteiten stop te zetten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 20
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT**

NCC — Reorganisatie

Op datum van 9 mei 1984 beslist de NCC dat zal worden overgegaan tot een reorganisatie van haar diensten. Deze opdracht wordt bij overeenkomst toegezegd aan de VZW Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten en aan het Instituut Administratie-Universiteit.

De opdracht, aldus het diagnoserapport van de APO (Adviesgroep Planning en Organisatie), zal uitgevoerd worden in drie fazen :

1. diagnose (doorlichting van de bestaande situatie) ;
2. analyse van de knelpunten ;
3. invoering, met begeleiding, van aangepaste structuren en werkmethoden.

In oktober 1984 werd de eerste **faze** afgesloten met de overlegging van het APO-diagnose rapport. **Faze 2** en

3 werden niet doorgevoerd met het APO-team en de contractuele mogelijkheden voorzien in de overeenkomst worden niet benut.

De NCC opgericht in 1972, met drie wettelijke graden (secretaris, adjunct-secretaris en ontvanger) en een personeelsformatie van een zestigtal ambtenaren (1.9.1973) verkreeg in de loop der jaren een vervijfvouding van taken en middelen. Een reorganisatiestudie leek dus nuttig.

De eerste faze — de diagnose of doorlichting van de bestaande situatie — toonde aan dat dringend aan het beleid diende gesleuteld. Ik citeer uit het APO-diagnose rapport :

- „beleidsmoetheid is niet ondenkbeeldig” ;
- „het verlies van contact met de externe basis is evenmin ondenkbeeldig” ;
- „het verlies van intern contact” ;
- „elke beleidsverantwoordelijke heeft zijn specifiek domein : dit wekt de indruk van niet gecoördineerde graafschappen” ;
- „het beleid wordt ervaren als negatief en passief” ;
- „de begroting is altijd veel te laattijdig klaar. Op deze manier is het voeren van een beleid, voor een instelling waarvan de werking grotendeels bestaat uit het versluizen van fondsen, een zeer moeilijke zaak. Bovendien vindt er op beleidsniveau geen globale discussie over de begroting plaats en de verdeling in enveloppes geschiedt volgens partij-politieke structuur” ;
- „er wordt veel aan korte-termijn politiek gedaan” ;
- „het ontbreekt volledig aan een personeelbeleid, een financieel beleid, een technisch beleid, een intern-administratief beleid” ;
- „de genomen beslissingen worden onvoldoende opgevolgd” ;
- „de ambtenaren hebben de indruk dat de politieke top onvoldoende tijd vrijmaakt voor het beleid . . .”

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hebben de voogdijminister de beslissing van de NCC tot uitvoering van een diagnosestudie goedgekeurd ?
2. Hoeveel kostte deze onvoltooide studie ?
3. Welke maatregelen troffen de voogdijminister om een einde te stellen aan bovenvermelde toestanden ?
4. Welke beslissingen troffen de voogdijminister om de tweede (Analyse) en derde faze (Nieuwe Structuren) te laten uitvoeren gelet op de vastgestelde mankementen in het beleidsorgaan ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte

lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 21 van 5 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — *Ontoereikende rechtsbescherming van het personeel*

In algemeen beginsel van democratie, als basisbeginsel van de rechtsstaat en als beginsel van een behoorlijk bestuur, geldt dat ieder personeelslid tewerkgesteld in overheidsverband, voldoende rechtsbescherming moet genieten.

De concretisering van dit beginsel impliceert dat ieder personeelslid die het voorwerp wordt van administratieve rechtshandeling, in eerste stadium een mogelijkheid van georganiseerd administratief beroep moet kunnen aanwenden.

Zo werd bij de NCC een Raad van Beroep ingesteld met een, door het statuut strikt omschreven toegewezen bevoegdheid ; met name :

- de betwisting van de beoordeling (art. 31);
- het einde of verlenging van de stage (art. 41) ;
- het beroep tegen tuchtstraffen (art. 48).

Wanneer echter een personeelslid het onderwerp wordt van een andere administratieve beslissing zoals de indisponibiliteitsstelling is hij uitsluitend aangewezen op gewillig beroep (hiërarchisch of titulair) of moet hij zich rechtstreeks tot de Raad van State wenden om op te komen voor zijn belangen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Vindt de geachte Minister niet dat deze statutaire rechtsbescherming ontoereikend is ?
2. Moeten de statutaire regels in deze niet worden aangepast ?
3. Welke schikkingen trof de Minister om aan deze flagrante tekorten te verhelpen ?

N.B. : Deze vraag eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 22 van 5 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — *Tekortkomingen in de begrotingscontrole*

Iedere openbare dienst beschikt over een eigen begro-

ting waaruit de verplichting voortvloeit jaarlijks de rekening te doen goedkeuren. De goedkeuring van de rekening ontlast de ontvanger van zijn rekenplichtige verantwoordelijkheid en laat de bevoegde instanties toe de onontbeerlijke begrotingscontrole te verrichten. Vele instellingen geraakten achterop met het neerleggen van hun rekening. Vier tot vijf jaar vertraging is frequent.

Het wordt echter meer dan uitzonderlijk en zelfs alarmerend wanneer voor een instelling sedert haar oprichting, die in 1972 geschiedde, nog geen enkele rekening werd goedgekeurd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de geachte Minister mij mededelen welke maatregelen hij trof om in deze aangelegenheid orde op zaken te stellen ?
2. Naar verluidt zou het Rekenhof geen controlebevoegdheid hebben ten aanzien van de NCC . Is dat juist ?
3. Welke instanties hebben momenteel bevoegdheid inzake begrotingscontrole en hoe is deze bevoegdheid geregeld ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 23
van 5 februari 1987
van de, heer K. VAN MIERT

NCC — Geldigheid van de kandidaatstelling voor een wervingsexamen buiten de termijnen bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad

De NCC richtte een examen in voor de werving van een secretaris. In een eerste oproep (BS 13.9.1985) werden echter bepaalde fouten begaan die met een tweede oproep werden rechtgezet (BS 21.9.1985).

De tweede oproep bepaalt dat de termijn van kandidaatstelling ingaat op datum van verschijnen van deze rectificatie (in casu van 21.9.1985 tot 1.10.1985).

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Mag, gelet op deze situatie, worden gesteld :
 - dat de kandidaturen ingediend voor 21 september 1985 die niet hernieuwd werden binnen de termijnen vastgesteld door de tweede oproep, als ongeldig dienen te worden beschouwd ;
 - dat de eventuele benoeming van een laureaat die zijn kandidatuur inleidde voor de termijn bepaald in de tweede oproep eveneens een onregelmatige benoeming is die derhalve voor vernietiging vatbaar is ?

2. Kan de NCC eigenmachtig beslissen dat deze kandidatuur ontvankelijk is ? Zo ja, welke bestuurshandelingen moesten worden gesteld om deze gelegenheid vast te stellen en te bevestigen

3. Is de geldigheid van deze kandidatuur niet strijdig met het gelijkheidsbeginsel dat moet worden nageleefd voor de werving in overheidsdiensten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 24
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Toezicht op de naleving van artikel 20 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact BS 31 mei 1974

Artikel 20 van het Cultuurpact luidt als volgt :

„De aanwerving, de aanwijzing, de benoeming en de bevordering van het statutair personeel, van het tijdelijk personeel, en van het onder contract aangeworven personeel met culturele functie in alle openbare instellingen, besturen en diensten van het cultuurbeleid geschieden volgens het beginsel van rechtsgelijkheid zonder ideologische of filosofische discriminaties en volgens de regels van hun respectieve statuten, rekening houdend met de noodzaak van een evenwichtige verdeling van ambten, bevoegdheden en dienstaanwijzingen tussen de verschillende representatieve strekkingen, alsmede met een minimum aanwezigheid voor elk van de strekkingen, en met voorkoming van ieder monopolie of ieder onrechtmatig overwicht van één van die strekkingen.”

Het Cultuurpact is, uiteraard, van toepassing op de NCC (art. 2).

Naar verluidt zou het evenwicht in het personeelsbestand tussen de verschillende representatieve ideologische en filosofische strekkingen reeds jarenlang verbroken zijn.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de geachte Minister mij bevestigen of er een verdeelsleutel gehanteerd wordt om alle strekkingen naar evenredigheid te behandelen bij werving en bevordering ? Zo ja, kende ik graag deze verdeelsleutel.
2. Tevens ken ik graag het volledige personeelsbestand (niet te verwarren met personeelsformatie) per niveau en per personeelscategorie (vast, tijdelijk, contractueel, TWW, BTK, DAC, stage der jongeren, enzovoort).

3. Voor de personeelsleden van niveau 1 kreeg ik graag het bewijs dat het Cultuurpact niet wordt geschonden.
4. Binnen de andere niveaus kende ik graag het aantal personeelsleden in de wervings- en bevorderingsbetrekkingen, evenals het bewijs dat alle ideologische of filosofische strekkingen er evenwichtig vertegenwoordigd zijn.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 25
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Werving bij ontstentenis van examenjury

Op 26 juni 1985 besliste de NCC een privé-bureau te belasten met het „organiseren van een aantal proeven strekkende tot evaluatie van de kandidaten” voor het ambt van secretaris.

Deze selectieproeven werden afgenomen door één persoon. Ze bestonden uit een interview en een psychotechnische proef.

De Gouverneur schorste de benoemingsbeslissing doch deze werd gehandhaafd door de NCC. De voogdijminister bevestigde de stilzwijgende goedkeuring van de beslissing na verloop van de voogdijtermijn. Het blijft evenwel de vraag in welke mate deze benoeming regelmatig is en in overeenstemming kan gebracht worden met de bepalingen ter zake van het Cultuurpact.

Artikel 30 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact stelt onder meer dat de aanwerving moet geschieden volgens het beginsel van de rechtsgelijkheid en volgens de bestaande statutaire regels. Dit impliceert de samenstelling van een jury waarin de onderscheiden ideologische en filosofische strekkingen vertegenwoordigd zijn. (Zie hiervoor de parlementaire vraag nr. 35 van 20 januari 1986 gesteld door de heer Valkeniers aan de Minister van Cultuur).

Ik vind in bovenvermelde procedure geen spoor van de samenstelling van een jury, laat staan van een jury die alle ideologische en filosofische discriminaties kan uitsluiten (art. 20 van het Cultuurpact).

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan een privé-bureau aangesteld worden als examenjury en belast worden met de uitvoering van het Cultuurpact ?
2. Kan een werving zonder jury, in onderhavig geval, een regelmatige werving zijn ?
3. Kan het gelijkheidsbeginsel, zonder jury, voldoende gewaarborgd zijn ?
4. Is gans deze bedoening niet volledig in strijd met het examenreglement van de NCC (maart 1984) waarin wordt gesteld dat bij de samenstelling van de jury de geest van artikel 6bis van de Grondwet geëerbiedigd dient te worden ?

5. Kan de NCC zich in de plaats stellen van een regelmatig samengestelde jury ?
6. Is de werving die voortvloeit uit soortgelijke gebrekkige wervingsprocedure niet onregelmatig, ja zelfs onwettelijk en moest zij niet binnen de gestelde termijnen door de bevoegde voogdijoverheid worden vernietigd ?
7. Waarom werd deze nietigheid niet vastgesteld en bevestigd.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 26
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Regelmatigheid van een wervingsexamen waarop de representatieve vakorganisaties niet werden uitgenodigd

De NCC is onderworpen aan de wet van 19 december 1974 houdende regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakorganisaties van haar personeel. Artikel 14 van het uitvoeringsbesluit van 28 september 1984 bepaalt dat de representatieve vakorganisaties moeten uitgenodigd worden om zich door een afgevaardigde te laten vertegenwoordigen bij het inrichten van wervingsexamens.

Bij de organisatie van het wervingsexamen van een secretaris bij de NCC, werd naar verluidt, deze verplichting tot uitnodiging niet nageleefd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is deze verplichting tot uitnodiging een substantiële vormvereiste die desgevallend de nietigheid van bedoeld examen tot gevolg heeft ?
2. Wordt de naleving van deze substantiële vormvereiste door de voogdijoverheid gecontroleerd ?
3. Hoe kan de voogdijoverheid optreden wanneer zij de niet-naleving vaststelt ?
4. Uit welke stukken moet de naleving van deze verplichting blijken ?
5. Wie is bestuurlijk verantwoordelijk in geval van niet-naleving ?
6. Kan de nietigheid van deze examens uitsluitend gevorderd worden door de representatieve vakorganisaties of kan een kandidaat eveneens, op grond van een echte of vermeende benadeling, de nietigheid vorderen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 27
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Geldigheid van een benoeming ingevolge een examen waarbij het volledig examenprogramma niet werd uitgevoerd

Artikel 11 van het statuut van het NCC-personeel alsmede artikel 4 van het koninklijk besluit van 7 juli 1972 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de aanwerving van de secretarissen, adjunct-secretarissen en ontvangers van de agglomeraties en federaties van gemeenten bepalen onder meer dat voor ieder examen ten minste een proef moet worden ingericht om de kandidaten te kunnen beoordelen op de vereiste kennis die nodig is tot uitoefening van het begeven ambt.

Voor de werving van een secretaris besliste de NCC op 11 september 1985 dat een kennis vereist was m.b.t. administratief, financieel en budgettair beheer, overheidsstructuren en besluitvorming in de overheidssector, juridische kennis en bekendheid inzake socio-culturele aangelegenheden.

De kandidaten voor dit ambt werden, tijdens geen enkele van de wervingsproeven, ondervraagd over deze kennis.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan een wervingsexamen regelmatig zijn wanneer het programma niet wordt nageleefd ?
2. Hoe moet het verantwoordelijk bestuur de naleving van haar verplichtingen bewijzen ?
3. Moeten de organen van administratief toezicht de naleving van deze verplichting niet controleren ? Dit zou gebeurd zijn in bovenvermelde aangelegenheid.
4. Kan een regelmatige beoordeling van de kandidaten plaatsvinden wanneer de informatie omtrent de vereiste kennis ontbreekt ?
5. Is de benoeming van een laureaat van het hierboven besproken beknotte wervingsexamen niet aangetast door een onregelmatigheid die de nietigheid van de benoeming tot gevolg heeft ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 28
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Toepassing van de basisbeginselen van het syndicaal statuut

Bij het NCC werd een Bijzonder Comité ingesteld conform de bepalingen van het nieuwe syndicaal statuut. In dit onderhandelings- en overlegorgaan werd, in de vorm van een protocol, beslist dat de betrekking van de adjunct-secretaris zou worden afgeschaft in de personeelsformatie en dat belanghebbend personeelslid in disponibiteit zou worden gesteld.

Behoudens het incoherente van deze beslissing, — vermits deze betrekking een wettelijke graad heeft die niet opgenomen is in de personeelsformatie — stelt zich hier in de eerste plaats de bevoegdheidsvraag.

In het verslag aan de Koning is duidelijk gesteld dat de wet van 19 december 1974 enkel de procedure heeft willen opleggen voor maatregelen van algemene aard en niet voor beslissingen te nemen naar aanleiding van individuele toepassingsgevallen van de algemene reglementering.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is dit Bijzonder Comité, gelet op wat voorafgaat, bevoegd om een beslissing te nemen in deze persoonlijk ke, individuele aangelegenheid ? Matigt het zich geen bevoegdheid van medebeheer aan die het toepassingsveld van het syndicaal statuut overschrijdt ?
2. Staat men hier niet voor een situatie van **machtsoverschrijding** met nietigheid van rechtswege voor gevolg of moet deze nietigheid worden uitgelokt ?
3. Moest de voogdijoverheid hier niet optreden om deze beslissing te vernietigen ?
4. Is het protocol dat deze beslissing bevestigt niet van rechtswege nietig ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 29
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Wanordelijkheden in het financieel en budgettair beheer

Een van de hoofdtaken van de NCC is de subsidiëring van de culturele verenigingen. Een belangrijk deel van de financiële middelen wordt aangewend voor dit doel.

Het is dan ook belangrijk dat de boekhouding van de VZW's die in aanmerking komen voor subsidiëring heel nauwgezet zou worden bijgehouden.

Mankementen op dit vlak zijn onduidbaar.

Ik verneem echter dat dit beheer te wensen overlaat, bij voorbeeld inzake de nodige verantwoordingsstukken, het bijhouden van dagboeken, reglementaire boekingen enzovoort.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft de Minister, (in hoofde van de gesubsidieerde), kennis van deze toestanden ?
2. Zo ja, welke maatregelen werden genomen om hier orde op zaken te stellen ?
3. Zo neen, wanneer en hoe denkt de Minister zulks te doen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 30 van 5 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Presentiegelden, toelagen en vergoedingen

Voor gemeenten en provincies, alsmede voor de NCC, die in deze materie met voormelde bestuurniveaus wordt gelijkgesteld, geldt als regel dat het presentiegeld alle vergoedingen dekt, met inbegrip van de verplaatsingskosten. Bij het inkijken van de begroting 1987, maar hetzelfde geldt voor de begrotingen 1985 en 1986, vind ik evenwel drie begrotingsposten die dezelfde beogen :

101/121/01 : verplaatsingskosten van commissieleden (520.000 fr.)

101/1 11/02 : presentiegelden van de commissieleden (640.000 fr.)

101/11 1/03 : vergoedingen aan commissieleden (1.200.000 fr.)

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de opbouw van deze begroting niet strijdig met het hierboven vermelde algemene beginsel „presentiegelden dekken alle vergoedingen ?”
2. Voor welke aangelegenheden worden, naast de presentiegelden, nog andere verplaatsingskosten en vergoedingen uitgekeerd ? Tevens kende ik graag de aard en de frequentie van die aangelegenheden die dan toch, wat de begroting 1987 betreft, een uitgave van 1.720.000 fr. betekenen.

3. Ten overstaan van 1986 werden de kredieten voor verplaatsingskosten verhoogd met 60.000 fr. De toelichting van de begroting laat deze verhoging onbesproken. Graag kende ik de verantwoording van deze verhoging.

4. Het krediet voor de presentiegelden wordt eveneens verhoogd. Waaraan is deze verhoging toe te schrijven ? Is zij niet strijdig met art. 6bis van het KB nr. 180 betreffende de budgettaire soberheid ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 31 van 5 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Tijdelijke plaatsvervangings van de secretaris

De tijdelijke plaatsvervangings van de secretaris bij de NCC wordt geregeld door het koninklijk besluit van 22 november 1972 betreffende de betrekkingen tussen de ambten van secretaris en adjunct-secretaris.

Artikel 1 van dit besluit bepaalt : „De adjunct-secretaris is ondergeschikt aan de secretaris die hij helpt en bijstaat. Hij vervangt hem bij verhindering, afwezigheid of ziekte. In dat geval gaat aan zijn handtekening vooraf de vermelding „voor de verhinderde secretaris, de adjunct-secretaris”.

Artikel 2 van dit besluit bepaalt : „Bij ontslag, afzetting, overlijden van de secretaris oefent de adjunct-secretaris het ambt van secretaris uit tot de regelmatig benoemde opvolger geïnstalleerd is”.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de commissie, gelet op deze reglementering, bij de afwezigheid of verhindering van de secretaris en wanneer de adjunct-secretaris zich ter beschikking houdt van deze commissie, beslissen af te zien van de reglementaire aangeduide plaatsvervanger en de secretarisfunctie toevertrouwen aan :
 - a. een ander personeelslid van het administratief personeel ;
 - b. een commissielid dat dan als lid en als commissaris optreedt ?
2. Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord kende ik graag de rechtsgrond die deze aanstelling mogelijk maakt.
3. Heeft de commissie, indien deze aanwijzing regelmatig is, de verplichting deze beslissing te betekenen aan de voorgedijoverheid ? Desgevallend welk is de rechtsgrond voor deze verplichting ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 32
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Bevoegdheden van een geschorste secretaris

Op 1 januari 1986 werd de secretaris van de NCC aangesteld bij beslissing van de commissie van 31 december 1985. Dit aanstellingsbesluit werd geschorst door de heer Gouverneur van Brabant op 20 februari 1986.

Het koninklijk besluit van 1 juni 1972 betreffende de werkwijze van de Commissie voor de Cultuur en van de Verenigde Commissies van de Brusselse Agglomeratie voorziet (art. 22) de handtekening van de secretaris en van de voorzitter op alle openbare akten, besluiten, bekendmakingen, briefwisseling, enz.

Het koninklijk besluit van 22 november 1972 regelt de vervanging van de secretaris door de adjunct-secretaris ingevolge het beginsel van de continuïteit van de openbare diensten.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is, in bovenvermelde omstandigheden een oproepingsbrief getekend door de voorzitter en de geschorste secretaris geldig wanneer de adjunct-secretaris regelmatig in dienst en beschikbaar is ?
2. Zijn de beraadslagen en beslissingen die genomen worden tijdens een commissievergadering bijeengeroepen zoals beschreven onder 1°, regelmatig ?
3. Moet de voogdijoverheid in deze omstandigheden deze beslissingen niet vernietigen ?
4. Is de handelwijze, beschreven onder 1, niet strijdig met de toegewezen bevoegdheidsregeling van de adjunct-secretaris (KB 22 november 1972) ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 33
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

Administratief toezicht op NCC — Bevoegdheidsstoeming

De organen met bevoegdheid inzake administratief toezicht op de NCC zijn de Gouverneur van de provincie Brabant, die een schorsingsbevoegdheid heeft en de Gemeenschapsminister(s) tot wiens bevoegdheid het Onderwijs en de Cultuur behoort (behoren).

Deze laatste(n) kan(kunnen) stilzwijgend goedkeuren, de reglementaire goedkeuringstermijn (40 dagen) verlengen of de beslissing vernietigen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de stilzwijgende goedkeuring mogelijk voor de beslissingen waarvoor de Gouverneur binnen de gestelde reglementaire termijnen een schorsingsbesluit nam ?
2. Kan een schorsingsbesluit zonder voorwerp zijn door stilzwijgende goedkeuring die ingaat na verloop van de reglementaire goedkeuringstermijn ? Hoe moeten de onderrichtingen van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 juni 1972 (BS van 7 juni 1972 blz. 6785 en volgende) daar waar wordt gesteld dat het schorsingsbesluit de uitvoering van het geschorste besluit belet ?
3. Moet in deze gevallen de voogdijminister de beslissing van goedkeuring niet uitdrukkelijk nemen en de motivatie aangeven waarom hij afwijkt van het schorsingsbesluit van de Gouverneur ? Dit des te meer wanneer het schorsingsbesluit uitdrukkelijk stelt dat de beslissing 'van aard is het algemeen belang te schaden of de wet te schenden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 34
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Beslissingen van de Commissie genomen omtrent punten die niet op de dagorde werden geplaatst en omtrent punten waarover geen voorafgaandelijke uitlegingsnota werd ter beschikking gesteld van de leden

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de NCC geldig beraadslagen, stemmen en beslissen over punten die niet op de agenda werden geplaatst en waarvoor geen beslissing tot spoedbe-

handeling werd genomen wetende dat artikel 8 van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 betreffende de werkwijze van de Commissie voor de Cultuur en van de Verenigde Commissies van de Brusselse Agglomeratie bepaalt : „Een punt dat niet op de agenda voorkomt, mag niet in bespreking worden genomen, behalve in spoedeisende gevallen wanneer het geringste uitstel gevaar zou kunnen opleveren. Tot spoedbehandeling kan niet worden besloten dan door ten minste tweederde van de aanwezige leden ; de namen van die leden worden in de notulen vermeld.”

2. Kan de NCC geldig beraadslagen, stemmen en beslissen over agendapunten waarvoor voorafgaandelijk geen uitleggingsnota werd ter beschikking gesteld van de leden wetende dat artikel 5 van het Huishoudelijk Reglement zoals opgelegd door artikel 2 van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 bepaalt „... aan elke lid van de Commissie wordt ten minste vijf vrije dagen voor de vergadering van de Commissie, de uitleggingsnota verzonden betreffende de punten die voorkomen op de agenda van de eerstkomende vergadering”.
3. Indien dergelijke beslissingen worden getroffen, zijn deze dan niet van rechtswege nietig ? Hoe en door wie moet deze nietigheid worden vastgesteld en/of betekend ?
4. Moet de bevoegde overheid hier niet systematisch optreden door schorsing of vernietiging van dergelijke beslissingen ?
5. Is er geen bevoegdheidsoverschrijding in hoofde van de voorzitter van de NCC daar waar hij beslissingen uitlokt over punten die niet in de dagorde van de vergadering voorkomen en/of wanneer voorafgaandelijk geen uitleggingsnota aan de commissieleden werd toegezonden ?
Dit des te meer daar deze informatieplicht reglementair is georganiseerd ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 35
van 5 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Ontzeggen aan een personeelslid van de toegang tot de lokalen

Op 26 juni 1986 bood de adjunct-secretaris van de NCC die na ambtsopheffing in disponibiliteit werd gesteld, zich aan in de lokalen van de NCC. Hij deed dit omdat hij in kennis werd gesteld van een schorsingsbesluit van de heer Gouverneur waarmee de maatregel van indisponibiliteitsstelling opgeschort werd.

De toegang tot de zetel van de NCC werd hem formeel ontzegd en dit werd hem tevens schriftelijk bevestigd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan men een personeelslid in disponibiliteit de toegang ontzeggen tot de lokalen van de administratie wetende dat :
 - hij nog steeds ter beschikking staat van deze administratie ;
 - hem geen enkele disciplinaire maatregel treft of dat hem geen enkel wederrechtelijk feit kan worden ten laste gelegd ;
 - geen enkele strafrechtelijke vervolging tegen hem is ingesteld ;
 - hij de plicht heeft, gelet op het schorsingsbesluit, zich opnieuw te beschouwen als zijnde in actieve dienst ;
 - alle burgers, in de regel en in onderhavig geval bevestigd door artikel 17 van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 betreffende de werkwijze van de commissies, toegang hebben tot de lokalen van de NCC om er kennis te nemen van alle stukken die hen aanbelangen ?
2. Kan dergelijke beslissing genomen worden door de Voorzitter van deze instelling zonder voorafgaandelijke raadpleging en beslissing van de commissie als beleidsverantwoordelijk orgaan ?
3. Indien de Voorzitter bevoegd is tot het nemen van dergelijke „ordemaatregel” — alhoewel er hier duidelijk geen enkel imperatief van ordehaving bestaat — wens ik te weten aan welke reglementaire of wettelijke tekst de voorzitter van de NCC deze bevoegdheid ontleent.
4. Is de commissie, er niet toe gehouden, zich te gedragen overeenkomstig de reglementering die haar werkwijze bepaalt ?
5. Welke schikkingen trof de Minister om de openbaarheid van bestuur in deze te doen eerbiedigen door de NCC ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 36
van 11 februari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Besluit van 29 oktober 1986 inzake studietoelagen — Toepassing

De Dienst voor Studietoelagen van de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap weigert toelagen door zich te steunen op een besluit van 29 oktober

1986 van de Vlaamse Executieve dat nog niet in het Belgisch Staatsblad is verschenen, en dat al toegepast wordt voor het school- of academiejaar 1986/1987. Krachtens artikel 129 van de Grondwet kan geen wet, besluit of verordening van algemeen, provinciaal of gemeentelijk bestuur verbindend gemaakt worden dan na bekend gemaakt te zijn in de vorm bij de wet bepaald. Bovendien zegt artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek dat de wet alleen beschikt voor het toekomstige en geen terugwerkende kracht heeft.

Het principe van de niet-terugwerkende kracht van de wetten, dat uitdrukkelijk is ingeschreven in artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek, vormt een algemeen principe van ons recht. Het is tegelijk een voorschrift voor de wetgever, een verplichting voor de rechter en een waarborg voor de burgers. Dat principe is op alle wetten van toepassing : zij werken niet terug (Memorie van toelichting bij het ontwerp van wet houdende fiscale bepalingen — Senaat — 1985-1986 — Stuk nr. 310 — Nr. 1, blz. 28). De Raad van State voegt daaraan toe dat voormeld artikel 2 geen gewag maakt van de besluiten en verordeningen. Nochtans verplicht artikel 107 van de Grondwet de hoven en rechtbanken, evenals de Raad zelf, de besluiten de verordeningen alleen toe te passen in zover zij met de wetten overeenstemmen. Besluiten of verordeningen die afbreuk doen aan rechten of die dwangmaatregelen inhouden, mogen dus slechts terugwerken ingeval de rechtgrond waarop zij berusten, dat toelaat (advies L.17.147/2 van 2 juni 1986).

Kan de Minister mij zeggen of :

1. het juist is dat voormeld besluit reeds toegepast wordt zonder dat het verschenen is in het Belgisch Staatsblad ;
2. de wet die de Koning machtigt een besluit te treffen de niet-terugwerking voorziet ;
3. aan de Dienst voor de Studietoelagen nieuwe richtlijnen zullen worden gegeven teneinde de ten onrechte genomen beslissingen ambtshalve recht te zetten ;
4. concrete maatregelen zullen genomen worden om de administratieve willekeur te beperken en de rechtszekerheid van de burger te waarborgen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 98
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Eerbetiteling van het recht op verdediging

Ik verneem dat een personeelslid van de NCC titu-

laris van de graad van adjunct-secretaris, einde maart 1986, na ambtsopheffing in beschikbaarheid werd gesteld. Dit gebeurde in een sfeer van beslotenheid en geheimhouding volledig in strijd met het democratisch beginsel dat de gouden regel vormt in ons staatsbestel, te weten, het recht van verdediging :

- alle voorbereidende besprekingen werden buiten zijn medeweten gevoerd ;
- bepaalde beraadslagingen werden „onder embargo” geplaatst ;
- iedere informatie werd hem onthouden ;
- hij werd geweerd uit een reeks vergaderingen van de commissie waarin vermoedelijk buiten de agendapunten over zijn lot werd beslist ;
- hij werd niet gehoord in verband met deze beslissing en kreeg dan ook geen enkel recht van antwoord en verdediging op het bestuurlijk vlak ;
- zelfs de toegang tot de lokalen werd hem op een gegeven ogenblik ontnomen zodat zijn recht van inzage in de besluiten van de commissie — die reglementair voor iedere burger is voorzien (KB 1 juni 1972) op onaanvaardbare wijze werd bevestigd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Vindt de geachte Gemeenschapsminister deze praktijken aanvaardbaar ?
2. Op welke rechtsgrond kan men het recht op informatie op inzage op mededeling en op verdediging op dusdanige wijze ontkennen ?
3. Welke maatregelen nam de geachte Minister om aan deze ondemocratische rechtsschennis een einde te stellen en om belanghebbende in zijn rechten te herstellen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 99
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Gemengd statutair stelsel van de titularissen van wettelijke graden

De NCC telt in haar personeelsbestand drie titularissen van wettelijke graden : de secretaris, de adjunct-secretaris en de ontvanger.

sluiten doch deze bestrijken slechts een beperkt deel van de statutaire materie.

Voor de overige administratieve personeelsleden die geen houder zijn van een wettelijke graad, werd een afzonderlijk administratief en geldelijk statuut vastgelegd. Hier ontbreekt eveneens de regeling van bepaalde materies die ik terugvind in het statuut van het rijkspersoneel.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hebben de bepalingen van het statuut sui generis van de titularissen van wettelijke graden voorrang op andere statutaire bepalingen ?
2. Is het statuut van het administratief personeel, mutatis mutandis, toepasselijk op de titularissen van wettelijke graden ?
3. Hoe worden de arbeidsvoorwaarden geregeld die, noch in het statuut sui generis, noch in het statuut van het administratief personeel voorzien werden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 100 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Opvulling van statutaire hiaten in de arbeidsvoorwaarden van het personeel

In het statuut van het administratief personeel van de NCC wordt door de toepassing van bepaalde statutaire regelingen (zoals indisponibiliteitsstelling en wedertewerkstelling) verwezen naar later te regelen uitvoeringsmodaliteiten. Deze reglementen werden nooit tot stand gebracht.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen .

1. Kunnen deze maatregelen worden genomen t.a.v. het personeel ? Zo ja, op welke regeling moet men zich steunen om deze beslissingen uit te voeren ?
2. Het uitblijven van deze reglementering leidt tot rechtsonzekerheid en houdt het gevaar in van willekeurig optreden van het bevoegde beleidsorgaan. Kan de voogdijoverheid de verdere regeling van deze materie niet verplichtend stellen ?
3. Schiet zij niet tekort aan haar plicht van voogdijoverheid wanneer zij deze hiaten verder laat doorbestaan ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 101 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Rechtsgeldigheid van de administratieve rechtshandelingen gesteld door een geschorste secretaris

Op 20 februari 1986 werd het benoemingsbesluit van de toenmalige secretaris van de NCC geschorst bij beslissing van de heer Gouverneur van Brabant.

Op 26 maart 1986 besliste de commissie de handhaving van de geschorste beslissing. Gedurende deze periode bleef betrokkene zijn ambt verder uitoefenen. Hij ondertekende briefwisseling, beslissingen van de commissie, oproepingsbrieven voor de vergaderingen enz.

Dit alles met miskenning van de prerogatieven van de adjunct-secretaris, toen regelmatig in dienst, die in zijn ambt een reglementaire bevoegdheidstoewijzing geniet (KB van 22 november 1972 art. 1 en 2 betreffende de betrekkingen tussen de ambten van secretaris en adjunct-secretaris) en derhalve moest optreden voor alle handelingen te stellen door de secretaris.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn de handelingen gesteld in deze periode geldig, gelet op de miskenning van deze reglementaire bevoegdheidsdelegatie ?
2. Geeft de voogdijoverheid de bevoegdheid om administratieve rechtshandelingen gesteld met miskenning van het KB dd. 22 november 1972 goed te keuren, wetende dat de adjunct-secretaris in actieve dienst was en zich ter beschikking hield van de commissie ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 102 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Inrichting van wervingsexamens door een privé-bureau

Ik verneem dat de NCC op 11 september 1985 een

privé-bureau (DIP-adviesbureau) aanstelde om een examen in te richten voor het begeven van het ambt van secretaris van de NCC de oproep verscheen in het Belgisch Staatsblad. De kandidaten werden uitgenodigd op verscheidene data. De jury bestond uit één persoon. De vertegenwoordigers van de vakbonden werden niet uitgenodigd. De proeven bestonden uit een interview vervolledigd met psychotechnische proeven.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. De NCC valt onder toepassing van het syndicaal statuut van de overheidsdiensten. Is dit examen geldig als de vertegenwoordigers van de vakbondsorganisaties niet werden uitgenodigd ?
2. Kan de NCC een grondwettelijk opgerichte openbare dienst, werven zonder tussenkomst van het Vast Wervingssecretariaat ?
3. Waarom deze dure privé-formule wanneer het Vast Wervingssecretariaat zijn deskundige diensten aanbiedt aan alle overheidsdiensten ?
4. Waarom deed de NCC geen beroep op het Vast Wervingssecretariaat zoals in het verleden ?
5. Kan deze one-man-show van het hogervermeld privé-bureau beschouwd worden als een-regelmatig samengestelde jury ?
6. Is het verloop van dit wervingsexamen niet strijdig met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel dat ook zijn toepassing vindt bij de wervingen in overheidsdienst ?
7. Is deze wervingsprocedure niet strijdig met artikel 20 van het Cultuurpact dat o.m. de werving van het statutair personeel regelt ?
8. Zijn deze wervingsproeven niet strijdig met het KB dd. 7 juli 1972 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de aanwerving van de secretarissen, adjunct-secretarissen en ontvangers van agglomeraties en federaties van gemeenten dat eveneens in toepassing is op de NCC en dat een onderzoek naar de vereiste kennis verplicht ? Deze vereiste kennis werd overigens door de NCC zelf bepaald in een beslissing van 11 september 1985 maar de kandidaten werden hierover niet onderzocht.
 9. Zijn er notulen van deze ondervragingen om een controle op de billijkheid en regelmatigheid van deze proeven te controleren ?
10. Werd er wel degelijk een proces-verbaal van dit „examen” opgesteld en meegedeeld ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid meedelen dat ik onmiddellijk de gewenste

inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan het geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 103
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC - Aankoop van een dienstwagen in overtreding met omzendbrief 235 van openbaar ambt.

Omzendbrief 235 van de Minister van Openbaar Ambt bevestigt de maximumprijzen vastgesteld door de Ministerraad van 16 december 1983 inzake de maximumprijzen die mogen besteed worden aan de aankoop van autovoertuigen bestemd voor staatsdiensten en voor instellingen van openbaar nut. De NCC is eveneens gehouden tot naleving van deze beslissing. Voor de provinciegouverneurs werd een maximum bepaald van 300.000 fr. voor de benzineuitvoeringen, exclusief BTW.

Voor de Voorzitter van de NCC werd recentelijk een VOLVO 740 GL aangekocht (benzine-uitvoering) waarvan de cataloguswaarde 666.250 fr. bedraagt (op 15.8.1986). Dit is ongeveer het dubbele van de toegelaten maximumprijzen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Geschiedde deze aankoop door bemiddeling van het Centraal Bureau voor Benodigheden ?
2. Werd deze aankoop goedgekeurd door de Inspectie van Financiën en door de voogdijoverheid ?
3. Werd aan de geachte Minister van Openbaar Ambt een toestemming gevraagd om het maximumbedrag te overschrijden ?
4. Indien op bovenvermelde vragen ontkennend wordt geantwoordt, welke maatregelen nam de geachte Minister om een einde te stellen aan deze misbruiken, wetende dat de aankoop van deze aankoop van deze Volvo 740 GL reeds werd voorafgegaan door de aankoop van een Peugeot 604 en dat deze aankoop werd voorafgegaan door de aankoop van een BMW 525 ?
5. Hoeveel bedraagt de totale last van deze aankoop die met een lening werd aangegaan ?
6. Hoeveel bedroegen de werkingskosten van het dienstvoertuig van de Voorzitter van de NCC respectievelijk in 1984 en 1985 ? Zijn de bedragen van 193.451 fr. en 184.131 fr. juist ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid meedelen dat ik onmiddellijk de gewenste

inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan het geachte lid een definitief antwoord geven.

**Vraag nr. 104
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT**

NCC - Ontzeggen aan een personeelslid van de toegang tot de lokalen.

Op 26 juni 1986 bood de adjunct-secretaris van de NCC die na ambtsopheffing in disponibiliteit werd gesteld, zich aan in de lokalen van de NCC. Hij deed dit omdat hij in kennis werd gesteld van een schorsingsbesluit van de heer Gouverneur waarmee de maatregel van indisponibiliteitsstelling opgeschort werd.

De toegang tot de zetel van de NCC werd hem formeel ontzegd en dit werd hem tevens schriftelijk bevestigd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan men een personeelslid in disponibiliteit de toegang ontzeggen tot de lokalen van de administratie wetende dat :
 - hij nog steeds ter beschikking staat van deze administratie;
 - hij geen enkele disciplinaire maatregel treft of dat hem geen enkel wederrechtelijk feit kan worden ten laste gelegd ;
 - geen enkele strafrechtelijke vervolging tegen hem is ingesteld ;
 - hij de plicht heeft, gelet op het schorsingsbesluit, zich opnieuw te beschouwen als zijnde in actieve dienst ;
 - alle burgers, in de regel en in onderhavig geval bevestigd door artikel 17 van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 betreffende de werkwijze van de commissies, toegang hebben tot de lokalen van de NCC om er kennis te nemen van alle stukken die hen aanbelangen ?
2. Kan dergelijke beslissing genomen worden door de Voorzitter van deze instelling zonder voorafgaandelijke raadpleging en beslissing van de commissie als beleidsverantwoordelijk orgaan ?
3. Indien de voorzitter bevoegd is tot het nemen van dergelijke „ordemaatregel” — alhoewel er hier duidelijk geen enkel imperatief van ordehandhaving bestaat — wens ik te weten aan welke reglementaire of wettelijke tekst de voorzitter van de NCC deze bevoegdheid ontleent.
4. Is de commissie, er niet toe gehouden, zich te gedragen overeenkomstig de reglementering die haar werkwijze bepaalt ?
5. Welke schikkingen trof de Minister om de openbaarheid van bestuur en deze te doen eerbiedigen door de NCC ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik aan het geachte lid mededelen dat ik onmiddellijk de gewenste inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan geachte lid een definitief antwoord geven.

**Vraag nr. 105
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT**

NCC — Beslissingen van de Commissie genomen omtrent punten die niet op de dagorde werden geplaatst en omtrent punten waarover geen voorafgaandelijke uitleggingsnota werd ter beschikking gesteld van de leden.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de NCC geldig beraadslagen, stemmen en beslissen over punten die niet op de agenda werden geplaatst en waarvoor geen beslissing tot spoedbehandeling werd genomen wetende dat artikel 8 van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 betreffende de werkwijze van de Commissie voor de Cultuur en van de Verenigde Commissies van de Brusselse Agglomeratie bepaalt : „Een punt dat niet op de agenda voorkomt, mag niet in bespreking worden genomen, behalve in spoedeisende gevallen wanneer het geringste uitstel gevaar zou kunnen opleveren. Tot spoedbehandeling kan niet worden besloten dan door ten minste twee derde van de aanwezige leden ; de namen van die leden worden in de notulen vermeld”.
2. Kan de NCC geldig beraadslagen, stemmen en beslissen over agendapunten waarvoor voorafgaandelijk geen uitleggingsnota werd ter beschikking gesteld van de leden wetende dat artikel 5 van het Huishoudelijk Reglement zoals opgelegd door artikel 2 van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 bepaalt „... aan elk lid van de Commissie wordt ten minste vijf vrije dagen voor de vergadering van de Commissie, de uitleggingsnota verzonden betreffende de punten die voorkomen op de agenda van de eerstkomende vergadering”.
3. Indien dergelijke beslissingen worden getroffen, zijn deze dan niet van rechtswege nietig ? Hoe en door wie moet deze nietigheid worden vastgesteld en/of betekend ?
5. Is er geen bevoegdheidsoverschrijding in hoofde van de voorzitter van de NCC daar waar hij beslissingen uitlokt over punten die niet in de dagorde van de vergadering voorkomen en/of wanneer voorafgaandelijk geen uitleggingsnota aan de commissieleden werd toegezonden ? Dit des te meer daar deze informatieplicht reglementair is georganiseerd ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid meedelen dat ik onmiddellijk de gewenste inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan het geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 106
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

Administratief toezicht op NCC — Bevoegdheidstoemering

De organen met bevoegdheid inzake administratief toezicht op de NCC zijn de Gouverneur van de provincie Brabant, die een schorsingsbevoegdheid heeft en de Gemeenschapsminister(s) tot wiens bevoegdheid het Onderwijs en de Cultuur behoort (behoren).

Deze laatste(n) kan (kunnen) stilzwijgend goedkeuren, de reglementaire goedkeuringstermijn (40 dagen) verlengen of de beslissing vernietigen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is stilzwijgende goedkeuring mogelijk voor debeslissingen waarvoor de Gouverneur binnen de gestelde reglementaire termijnen een schorsingsbesluit nam ?
2. Kan een schorsingsbesluit zonder voorwerp zijn door stilzwijgende goedkeuring die ingaat na verloop van de reglementaire goedkeuringstermijn ? Hoe moeten de onderrichtingen van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 juni 1972 (BS van 7 juni 1972 blz. 6785 en volgende) daar waar wordt gesteld dat het schorsingsbesluit de uitvoering van het geschorste besluit belet ?
3. Moet in deze gevallen de voogdijminister de beslissing van goedkeuring niet uitdrukkelijk nemen en de motivatie aangeven waarom hij afwijkt van het schorsingsbesluit van de Gouverneur ? Dit des te meer wanneer het schorsingsbesluit uitdrukkelijk stelt dat de beslissing van aard is het algemeen belang te schaden of de wet te schenden ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het

geachte lid meedelen dat ik onmiddellijk de gewenste inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan het geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 107
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Bevoegdheden van een geschorste secretaris

Op 1 januari 1986 werd de secretaris van de NCC aangesteld bij beslissing van de commissie van 31 december 1985. Dit aanstellingsbesluit werd geschorst door de heer Gouverneur van Brabant op 20 februari 1986.

Het koninklijke besluit van 1 juni 1972 betreffende de werkwijze van de Commissie voor de Cultuur en van de Verenigde Commissies van de Brusselse Agglomeratie voorziet (art. 22) de handtekening van de secretaris en van de voorzitter op alle openbare akten, besluiten, bekendmakingen, briefwisseling, enz.

Het koninklijk besluit van 22 november 1972 regelt de vervanging van de secretaris door de adjunct-secretaris ingevolge het beginsel van de continuïteit van de openbare diensten.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is, in bovenvermelde omstandigheden een oproepingsbrief getekend door de voorzitter en de geschorste secretaris geldig wanneer de adjunct-secretaris regelmatig in dienst en beschikbaar is ?
2. Zijn de beraadslagingen en beslissingen die genomen worden tijdens een commissievergadering bijeengeroepen zoals beschreven onder 1°, regelmatig ?
3. Moet de voogdijoverheid in deze omstandigheden deze beslissingen niet vernietigen ?
4. Is de handelwijze, beschreven onder 1, niet strijdig met de toegewezen bevoegdheidsregeling van de adjunct-secretaris (KB 22 november 1972) ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid meedelen dat ik onmiddellijk de gewenste inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 108
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Tijdelijke plaatsvervangings van de secretaris

De tijdelijke plaatsvervangings van de secretaris bij de NCC wordt geregeld door het koninklijk besluit van 22 november 1972 betreffende de betrekkingen tussen de ambten van de secretaris en adjunct-secretaris.

Artikel 1 van dit besluit bepaalt : „De adjunct-secretaris die hij helpt en bijstaat. Hij vervangt hem bij verhindering, afwezigheid of ziekte. In dat geval gaat aan zijn handtekening vooraf de vermelding voor de verhinderde secretaris, de adjunct-secretaris”.

Artikel 2 van dit besluit bepaalt : „Bij ontslag, afzetting, overlijden van de secretaris oefent de adjunct-secretaris het ambt van secretaris uit tot de regelmatig benoemde opvolger geïnstalleerd is”.

Gaarne vernam ik van de Geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de commissie, gelet op deze reglementering, bij de afwezigheid of verhindering van de secretaris en wanneer de adjunct-secretaris zich ter beschikking houdt van deze commissie, beslissen af te zien van de reglementaire aangeduide plaatsvervanger en de secretarisfunctie toevertrouwen aan :
 - a. een ander personeelslid van het administratief personeel ;
 - b. een commissielid dat dan als lid en als secretaris optreedt ?
2. Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord kende ik graag de rechtsgrond die deze aanstelling mogelijk maakt.
3. Heeft de commissie, indien deze aanwijzing regelmatig is, de verplichting deze beslissing te betekenen aan de voogdijoverheid ? Desgevallend welk is de rechtsgrond voor deze verplichting ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid mededelen dat ik onmiddellijk de gewenste inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan het geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 109
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Presentiegelden, toelagen en vergoedingen

Voor gemeenten en provincies, alsmede voor de NCC, die in deze materie met voormelde bestuursniveaus wordt gelijkgesteld, geldt als regel dat presentiegeld alle vergoedingen dekt, met inbegrip van de verplaatsingskosten. Bij het inkijken van de begroting 1985 en 1986, vind ik evenwel drie begrotingsposten die dezelfde beogen :

101/121/01 : verplaatsingskosten van commissieleden (520.000 fr.)

101/111/02 : presentiegelden van de commissieleden (640.000 fr.)

101/1 11/03 : vergoedingen aan commissieleden (1.200.000 fr.)

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de opbouw van deze begroting niet strijdig met het hierboven vermelde algemene beginsel „presentiegelden dekken alle vergoedingen ?
2. Voor welke aangelegenheden worden, naast de presentiegelden, nog andere verplaatsingskosten en vergoedingen uitgekeerd ? Tevens kende ik graag de aard en de frequentie van die aangelegenheden die dan toch, wat de begroting 1987 betreft, een uitgaven van 1.720.000 fr. betekenen.
3. Ten overstaan van 1986 werden de kredieten voor verplaatsingskosten verhoogd met 60.000 fr. De toelichting van de begroting laat deze verhoging onbesproken. Graag kende ik de verantwoording van deze verhoging.
4. Het krediet voor de presentiegelden worden eveneens verhoogd. Waaraan is deze verhoging toe te schrijven ?
 Is zij niet strijdig met art. 6bis van het KB nr. 180 betreffende de budgettaire soberheid ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 110
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Wanordelijkheden in het financieel en budgettair beheer

Een van de hoofdtaken van de NCC is de subsidiëring van de culturele verenigingen. Een belangrijk deel van de financiële middelen wordt aangewend voor dit doel.

Het is dan ook belangrijk dat de boekhouding van de VZW's die in aanmerking komen voor subsidiëring heel nauwgezet zou worden bijgehouden.

Mankementen op dit vlak zijn onduldbaar.

Ik verneem echter dat dit beheer te wensen overlaat, b.v. inzake de nodige verantwoordingsstukken, het bijhouden van dagboeken, reglementaire boekingen enz.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft de Minister, (in hoofde van de gesubsidieerde), kennis van deze toestanden ?
2. Zo ja, welke maatregelen werden genomen om hier orde op zaken te stellen ?
3. Zo neen, wanneer en hoe denkt de Minister zulks te doen ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid mededelen dat ik onmiddellijk de gewenste inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan het geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 111 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Toepassing van de basisbeginselen van het syndicaal statuut

Bij het NCC werd een Bijzonder Comité ingesteld conform de bepalingen van het nieuwe syndicaal statuut. In dit onderhandelings- en overlegorgaan werd, in de vorm van een protocol, beslist dat de betrekking van de adjunct-secretaris zou worden afgeschaft in de personeelsformatie en dat belanghebbend personeelslid in beschikbaarheid zou worden gesteld.

Behoudens het incoherente van deze beslissing, — vermits deze betrekking een wettelijke graad heeft die niet opgenomen is in de personeelsformatie — stelt zich hier in de eerste plaats de bevoegdheidsvraag.

In het verslag aan de Koning is duidelijk gesteld dat de wet van 19 december 1974 enkel de procedure heeft willen opleggen voor maatregelen van algemene aard en niet voor beslissingen te nemen naar aanleiding van individuele toepassingsgevallen van de algemene reglementering.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is dit Bijzonder Comité, gelet op wat voorafgaat, bevoegd om een beslissing te nemen in deze persoonlijke, individuele aangelegenheid ? Matigt het zich geen bevoegdheid van medebeheer aan die het toepassingsveld van het syndicaal statuut overschrijdt ?

2. Staat men hier niet voor een situatie van **machtsoverschrijding** met nietigheid van rechtswege voor gevolg of moet deze nietigheid worden uitgelokt ?
3. Moest de voogdijoverheid hier niet optreden om deze beslissing te vernietigen ?
4. Is het protocol dat deze beslissing bevestigt niet van rechtswege nietig ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr.112 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Geldigheid van een benoeming ingevolge een examen waarbij het volledig examenprogramma niet werd uitgevoerd.

Artikel 11 van het statuut van het NCC-personeel als mede artikel 4 van het koninklijke besluit van 7 juli 1972 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de aanwerving van de secretarissen, adjunct-secretarissen en ontvangers van de agglomeraties en federaties van gemeenten bepalen o.m. dat voor ieder examen ten minste een proef moet worden ingericht om de kandidaten te kunnen beoordelen op de vereiste kennis die nodig is tot uitoefening van het te begeven ambt.

Voor de werving van een secretaris besliste de NCC op 11 september 1985 dat een kennis vereist was m.b.t. administratief, financieel en budgettair beheer, overheidsstructuren en besluitvorming in de overheidssector, juridische kennis en bekendheid inzake socio-culturele aangelegenheden.

De kandidaten voor dit ambt werden, tijdens geen enkele van de wervingsproeven, ondervraagd over deze kennis.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Kan een wervingsexamen regelmatig zijn wanneer het programma niet wordt nageleefd ?
2. Hoe moet het verantwoordelijk bestuur de naleving van haar verplichtingen bewijzen ?
3. Moeten de organen van administratief toezicht de naleving van deze verplichting niet controleren ? Dit zou gebeurd zijn in bovenvermelde aangelegenheid.
4. Kan een regelmatige beoordeling van de kandidaten plaatsvinden wanneer de informatie omtrent de vereiste kennis ontbreekt ?

5. Is de benoeming van een laureaat van het hierboven besproken beknotte wervingsexamen niet aangetast door een onregelmatigheid die de nietigheid van de benoeming tot gevolg heeft ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 113 van 6 februari 1987 van de heer K.VAN MIERT

NCC — Regelmaticheid van een wervingsexamen waarop de representatieve vakorganisaties niet werden uitgenodigd.

De NCC is onderworpen aan de wet van 19 december 1974 houdende regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakorganisaties van haar personeel. Artikel 14 van het uitvoeringsbesluit van 28 september 1984 bepaalt dat de representatieve vakorganisaties moeten uitgenodigd worden om zich door een afgevaardigde te laten vertegenwoordigen bij het inrichten van wervingsexamens.

Bij de organisatie van het wervingsexamen van een secretaris bij de NCC werd, naar verluidt, deze verplichting tot uitnodiging niet nageleefd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is deze verplichting tot uitnodiging een substantiële vormvereiste die desgevallend de nietigheid van bedoeld examen tot gevolg heeft ?
2. Wordt de naleving van deze substantiële vormvereiste door de voogdijoverheid gecontroleerd ?
3. Hoe kan de voogdijoverheid optreden wanneer zij de niet-naleving vaststelt ?
4. Uit welke stukken moet de naleving van deze verplichting blijken ?
5. Wie is bestuurlijk verantwoordelijk in geval van niet-naleving ?
6. Kan de nietigheid van deze examens uitsluitend gevorderd worden door de representatieve vakorganisaties of kan een kandidaat eveneens, op grond van een echte of vermeende benadeling, de nietigheid vorderen ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geacht lid mededelen dat ik onmiddellijk de gewenste inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 114 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Werving bij onstentenis van examenjury

Op 26 juni 1985 besliste de NCC een privé-bureau te belasten met het „organiseren van een aantal proeven strekkende tot evaluatie van de kandidaten” voor het ambt van secretaris.

Deze selectieproeven werden afgenomen door één persoon. Ze bestonden uit een interview en een psychotechnische proef.

Het privé-bureau droeg vier kandidaten voor die, naar zijn oordeel, voldeden aan het vooropgestelde wervingsprofiel. De NCC oordeelde dat slechts één kandidaat in aanmerking kon komen en benoemde de kandidaat die geen enkele vermelding onvoldoende bekam.

De Gouverneur schorste de benoemingsbeslissing doch deze werd gehandhaafd door de NCC. De voogdijminister bevestigde de stilzwijgende goedkeuring van de beslissing na verloop van de voogdijtermijn. Het blijft evenwel de vraag in welke mate deze benoeming regelmatig is en in overeenstemming kan gebracht worden met de bepalingen ter zake van het Cultuurpact.

Artikel 30 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact stelt o.m. dat de aanwerving moet geschieden volgens het beginsel van de rechtsgeelijkheid en volgens de bestaande statutaire regels. Dit impliceert de samenstelling van een jury waarin de onderscheiden ideologische en filosofische strekkingen vertegenwoordigd zijn. (zie hiervoor de parlementaire vraag nr. 35 van 20 januari 1986 gesteld door de heer Valkeniers aan de Minister van Cultuur).

Ik vind in bovenvermelde procedure geen spoor van de samenstelling van een jury, laat staan van een jury die alle ideologische en filosofische discriminaties kan uitsluiten (art. 20 van het Cultuurpact).

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan een privé-bureau aangesteld worden als examenjury en belast worden met de uitvoering van het Cultuurpact ?
2. Kan een werving zonder jury, in onderhavig geval, een regelmatige werving zijn ?
3. Kan het gelijkheidsbeginsel, zonder jury, voldoende gewaarborgd zijn ?

4. Is gans deze bedoening niet volledig in strijd met het examenreglement van de NCC (maart 1984) waarin wordt gesteld dat bij de samenstelling van de jury de geest van artikel 6bis van de Grondwet eerbiedigd dient te worden ?
5. Kan de NCC zich in de plaats stellen van een regelmatig samengestelde jury ?
6. Is de werving die voortvloeit uit soortgelijke gebrekkige wervingsprocedure niet onregelmatig, ja zelfs onwettelijk en moest zij niet binnen de gestelde termijnen door de bevoegde voogdijoverheid worden vernietigd ?
7. Waarom werd deze nietigheid niet vastgesteld en bevestigd ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik aan het geachte lid meedelen dat ik onmiddellijk de gewenste inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 115
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Toezicht op de naleving van artikel 20 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact BS 31 mei 1974

Artikel 20 van het Cultuurpact luidt als volgt :

„De aanwerving, de aanwijzing, de benoeming en de bevordering van het statutair personeel, van het tijdelijk personeel en van het onder contract aangeworven personeel met culturele functie in alle openbare instellingen, besturen en diensten van het cultuur beleid geschieden volgens het beginsel van rechtsgelijkheid zonder ideologische of filosofische discriminaties en volgens de regels van hun respectieve statuten, rekening houdend met de noodzaak van een evenwichtige verdeling van ambten, bevoegdheden en dienstaanwijzingen tussen de verschillende representatieve strekkingen, alsmede met een minimum aanwezigheid voor elk van de strekkingen, en met voorkoming van ieder monopolie of ieder onrechtmatig overwicht van één van die strekkingen.”

Het Cultuurpact is, uiteraard, van toepassing op de NCC (art. 2).

Naar verluidt zou het evenwicht in het personeelsbestand tussen de verschillende representatieve ideologische en filosofische strekkingen reeds jarenlang verboden zijn.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsministers een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de geachte Minister mij bevestigen of er een verdeelsleutel gehanteerd wordt om alle strekkingen naar evenredigheid te behandelen bij werving en bevordering ? Zo ja, kende ik graag deze verdeelsleutel.
2. Tevens ken ik graag het volledige personeelsbestand (niet te verwarren met personeelsformatie) per niveau en per personeelscategorie (vast, tijdelijk, contractueel, TWW, BTK, DAC, stage der jongeren, enz.).
3. Voor de personeelsleden van niveau 1 kreeg ik graag het bewijs dat het Cultuurpact niet wordt geschonden.
4. Binnen de andere niveaus kende ik graag het aantal personeelsleden in de wervings- en bevorderingsbetrekkingen, evenals het bewijs dat alle ideologische of filosofische strekkingen er evenwichtig vertegenwoordigd zijn.

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik aan het geachte lid meedelen dat ik onmiddellijk de gewenste inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan het geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 116
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Geldigheid van de kandidaatstelling voor een wervingsexamen buiten de termijnen bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

De NCC richtte een examen in voor de werving van een secretaris. In een eerste oproep (BS 13.9.1985).

De tweede oproep bepaalt dat de termijn van kandidaatstelling ingaat op datum van verschijnen van deze rectificatie (in casu van 21.9.1985 tot 1.10.1985).

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Mag, gelet op deze situatie, worden gesteld :
 - dat de kandidaturen ingediend voor 21 september 1985 die niet hernieuwd werden binnen de termijnen vastgesteld door de tweede oproep, als ongeldig dienen te worden beschouwd ;
 - dat de eventuele benoeming van een laureaat die zijn kandidatuur inleidde voor de termijn bepaald in de tweede oproep eveneens een onregelmatige benoeming is die derhalve voor vernietiging vatbaar is ?

2. Kan de NCC eigenmachtig beslissen dat deze kandidatuur ontvankelijk is ? Zo ja, welke **bestuurshandelingen** moesten worden gesteld om deze gelegenheid vast te stellen en te bevestigen
3. Is de geldigheid van deze kandidatuur niet strijdig met het gelijkheidsbeginsel dat moet worden nageleefd voor de werving in overheidsdiensten ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid meedelen dat ik onmiddellijk de gewenste inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan het geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 117
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Tekortkomingen in de begrotingscontrole

Iedere openbare dienst beschikt over een eigen begroting waaruit de verplichting voortvloeit jaarlijks de rekening te doen goedkeuren. De goedkeuring van de rekening ontlast de ontvanger van zijn rekenplichtige verantwoordelijkheid en laat de bevoegde instanties toe de onontbeerlijke begrotingscontrole te verrichten. Vele instellingen geraakten achterop met het neerleggen van hun rekening. Vier tot vijf jaar vertraging is frequent.

Het wordt echter meer dan uitzonderlijk en zelfs alarmerend wanneer voor een instelling sedert haar oprichting, die in 1972 geschiedde, nog geen enkele rekening werd goedgekeurd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de geachte Minister mij meedelen welke maatregelen hij trof om in deze aangelegenheid orde op zaken te stellen ?
2. Naar verluidt zou het Rekenhof geen controlebevoegdheid hebben t.a.v. de NCC. Is dat juist ?
3. Welke instanties hebben momenteel bevoegdheid inzake begrotingscontrole en hoe is deze bevoegdheid geregeld ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het

geachte lid meedelen dat ik onmiddellijk de gewenste inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan het geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 118
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Ontoereikende rechtsbescherming van het personeel

Als algemeen beginsel van democratie, als basisbeginsel van de rechtsstaat en als beginsel van behoorlijk bestuur, geldt dat ieder personeelslid tewerkgesteld in overheidsverband, voldoende rechtsbescherming moet genieten.

De concretisering van dit beginsel impliceert dat ieder personeelslid die het voorwerp wordt van een administratieve rechtsbehandeling, in een eerste stadium een mogelijkheid van georganiseerd administratief beroep moet kunnen aanwenden.

Zo werd bij de NCC een Raad van Beroep ingesteld met een, door het statuut strikt omschreven toegewezen bevoegdheid ; met name :

- de betwisting van de beoordeling (art. 31) ;
- het einde of verlenging van de stage (art. 41) ;
- het beroep tegen tuchtstraffen (art. 48).

Wanneer echter een personeelslid het onderwerp wordt van een andere administratieve beslissing zoals de indisponibiliteitsstelling is hij uitsluitend aangewezen op gewillig beroep (hiërarchisch of tutelair) of moet hij zich rechtstreeks tot de Raad van State wenden om op te komen voor zijn belangen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Vindt de geachte Minister niet dat deze statutaire rechtsbescherming ontoereikend is ?
2. Moeten de statutaire regels in deze niet worden aangepast ?
3. Welke schikkingen trof de Minister om aan deze flagrante tekorten te verhelpen ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid meedelen dat ik onmiddellijk de gewenste inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan het geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 119
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Reorganisatie

Op datum van 9 mei 1984 beslist de NCC dat zal worden overgegaan tot een reorganisatie van haar diensten. Deze opdracht wordt bij overeenkomst toegezegd aan de VZW Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten en aan het Instituut Administratie-universiteit.

De opdracht, aldus het diagnoserapport van de APO (Adviesgroep Planning en Organisatie), zal uitgevoerd worden in drie fasen :

1. diagnose (doorlichting van de bestaande situatie) ;
2. analyse van de knelpunten ;
3. invoering, met begeleiding, van aangepaste structuren en werkmethoden.

In oktober 1984 werd de eerste fase afgesloten met de overlegging van het APO-diagnose rapport. Fase 2 en 3 werden niet doorgevoerd met het APO-team en de contractuele mogelijkheden voorzien in de overeenkomst worden niet benut.

De NCC opgericht in 1972, met drie wettelijke graden (secretaris, adjunct-secretaris en ontvanger) en een personeelsformatie van een zestigtal ambtenaren (1.9.1973) verkreeg in de loop der jaren een vervijfvoudiging van taken en middelen. Een reorganisatiestudie leek dus nuttig.

De eerste fase — de diagnose of doorlichting van de bestaande situatie — toonde aan dat dringend aan het beleid diende gesleuteld. Ik citeer uit het APO-diagnose rapport :

- „beleidsmoetheid is niet ondenkbeeldig”
- „het verlies van contact met de externe basis is evenmin ondenkbeeldig”
- „het verlies van intern contact”
- „elke beleidsverantwoordelijke heeft zijn specifiek domein : dit wekt de indruk van niet gecoördineerde graafschappen”
- „het beleid wordt ervaren als negatief en passief”
- „de begroting is altijd veel te laattijdig klaar. Op deze manier is het voeren van een beleid, voor een instelling waarvan de werking grotendeels bestaat uit het versluizen van fondsen, een zeer moeilijke taak. Bovendien vindt er op beleidsniveau geen globale discussie over de begroting plaats en de verdeling in enveloppes geschiedt volgens partij-politieke structuur”
- „er wordt veel aan korte-termijn politiek gedaan”
- „het ontbreekt volledig aan een personeelsbeleid, een financieel beleid, een technisch beleid, een intern-administratief beleid”
- „de genomen beslissingen worden onvoldoende opgevolgd”
- „de ambtenaren hebben de indruk dat de politieke top onvoldoende tijd vrijmaakt voor het beleid...”

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hebben de voogdijministers de beslissing van de NCC tot uitvoering van een diagnosestudie goedgekeurd ?
2. Hoeveel kostte deze onvoltooide studie ?
3. Welke maatregelen troffen de voogdijministers om een einde te stellen aan bovenvermelde toestanden ?
4. Welke beslissingen troffen de voogdijministers om de tweede (Analyse) en de derde fase (Nieuwe Structuren) te laten uitvoeren gelet op de vastgestelde mankementen in het beleidsorgaan ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid meedelen dat ik onmiddellijk de gewenste inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan het geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 120
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Onverenigbaarheid in hoofde van leden van het administratief personeel

Een personeelslid van de financiërdienst en een personeelslid van het secretariaat van de NCC die in deze hoedanigheid leidinggevende functies van niveau 1 bekleden zijn tevens respectievelijk penningmeester en boekhouder van culturele verenigingen (VZW's) waarvan de werkzaamheden hoofdzakelijk, zoniet uitsluitend, gefinancierd worden door subsidies toegekend door de NCC.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft het beleidsorgaan van de NCC zijn instemming betuigd met deze cumuluss ?
2. Vindt de geachte Minister deze cumulactiviteit veroorloofd ? Moet men hier geen onverenigbaarheid vaststellen vermits controleur en gecontroleerde in dezelfde persoon verenigd zijn ?
3. Vreest de geachte Minister niet dat deze situatie vroeg of laat zal leiden tot deontologisch moeilijk aanvaardbare administratieve rechtshandelingen ?
4. Welke maatregelen trof de geachte Minister om deze ongeoorloofde cumulactiviteiten stop te zetten ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid mededelen dat ik onmiddellijk de gewenste inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan het geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 121
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Uitlegging begrippen „Ambtsopheffing/Ambtsontheffing”

De adjunct-secretaris van de NCC werd einde maart 1986 in disponibiliteit gesteld ingevolge een ambtsopheffing. Aan deze ambtsopheffing werden de gevolgen verbonden van een ambtsontheffing.

Duidelijk werden in deze aangelegenheid doelbewust twee begrippen door elkaar gehanteerd.

Kan de geachte Minister, om duidelijkheid te scheppen in deze begripsverwarring, me mededelen :

1. wat moet worden verstaan onder ambtsopheffing, respectievelijk ambtsontheffing ?
2. Welke, in de algemene statutaire regeling, de gevolgen zijn van een ambtsopheffing, respectievelijk een ambtsontheffing ?
3. Of een ambtsontheffing (aanschaffing van een betrekking) aanleiding geeft tot een indisponibiliteitsstelling in het belang van de dienst of tot een maatregel van wedertewerkstelling ?
4. Of ambtsopheffing en ambtsontheffing te zien zijn als ordemaatregelen ?
5. Of de schorsing in het belang van de dienst te zien is als een ordemaatregel die de ambtsontheffing in het belang van de dienst voorafgaat ?
6. In welke gevallen de schorsing in het belang van de dienst wordt aangewend ?
7. In welke gevallen de ambtsontheffing in het belang van de dienst wordt aangewend ?
Beide vragen doelen op de ernst van de feiten die in regel nodig zijn om over te gaan tot het nemen van deze beslissingen.

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid mededelen dat ik onmiddellijk de gewenste inlichtingen heb opgevraagd bij de betrokken administratie.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik onverwijld aan het geachte lid een definitief antwoord geven.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art 65,5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 12
van 3 december 1986
van de heer A. VANHAVERBEKE

Uitgaven voor oprichting, instandhouding en activiteit van bibliotheken — Overzicht per departement en parastatalen.

A. Eensdeels voor dienst- of beroepsliteratuur anderdeels voor algemene literatuur.

1. **Hoeveel uitgaven gebeurden (het laatst bekende jaar) — Voor aanschaffen van boeken, tijdschriften, documentatie.**
2. **Hoeveel uitleningen waren er (het laatst bekende jaar) ?**

B. Voor dienst of beroepsliteratuur en algemene lectuur samen

1. **Hoeveel bedragen de uitgaven aan personeel ;**
2. **Hoeveel bedragen de kosten van huisvesting en uitrusting (-gedurende het laatst bekende jaar) ?**

NB. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Vraag nr. 18
van 30 december 1986
van de heer A. DENYS

SERV — Personeelsbezetting en werking

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen werd opgericht bij decreet van 27 juni 1985.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoeveel personeelsleden zijn er in de SERV tewerkgesteld, per niveau en graad ; effectieven, contractuelen ?
2. Hoe ziet het organigram van de SERV eruit ? Hoeveel verschillende werkgroepen en commissies bestaan er in de schoot van de SERV en wat zijn hun respectieve taken ?
3. Wat is het administratief en penuncieair statuut van de verschillende personeelsleden ?
4. Hoeveel bedragen de vergoedingen aan de leden en plaatsvervangende leden van de SERV op jaarbasis ?

5. Hoeveel personeelsleden zijn er van de ontbonden GERV overgegaan naar de SERV ?
6. Hoeveel personeelsleden werden aangenomen sedert de inwerkingtreding van het decreet op de SERV ?
7. Volgens artikel 11 beschikt de SERV over een dotatie die jaarlijks wordt geschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Hoeveel bedroeg deze dotatie voor 1986 ? Hoeveel bedroeg de dotatie voor de GERV in 1985 ?

Vraag nr. 25
van 6 februari 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

Bestuur van het Leefmilieu — Personeelskader

Deze schriftelijke vraag heeft betrekking op de functie die voorzien zijn op niveau 1 in het Bestuur van het Leefmilieu, zoals bepaald in het Belgisch Staatsblad van 26 februari 1985.

Graag zou ik hierover de volgende vragen willen stellen.

1. Op basis van welke criteria werd dit kader ingevuld en hoe is de verdeling per provincie gebeurd ?
2. Hoe is de actuele bezetting van deze kaders per provincie ?
3. Wanneer denkt de Minister dit kader voor het bestuur Leefmilieu volledig te kunnen volzetten ?
4. Wordt er gedacht aan een uitbreiding van dit kader, gezien het enorme opdrachtenpakket ?

Vraag nr. 26
van 6 februari 1987
van de heer C. MARCHAND

Overheidsinstellingen, overheidscomités en commissies van de Vlaamse Executieve — Rationalisering

Graag had ik van de geachte Voorzitter een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke overheidsinstellingen, overheidscomités en commissies, die onder het gezag of toezicht van de Vlaamse Executieve staan, werden er sinds 1 januari 1982 afgeschaft of gerationaliseerd ?
2. Hoeveel beheersmandaten werden hierdoor afgeschaft ? Hoeveel betrekkingen zijn hierdoor weggevallen ?
3. Welke besparing betekent dit voor de jaren 1982, 1983, 1984, 1985 en 1986 ?

L. WALTNIEL
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 1
 van 3 december 1986
 van de heer A. VANHAVERBEKE

Uitgaven voor oprichting, instandhouding en activiteit van bibliotheken — Overzicht per departement

- A. Eensdeels voor dienst- of beroepsliteratuur anderdeels voor algemene literatuur.
 1. Hoeveel uitgaven gebeurden (het laatst bekende jaar)
 — Voor aanschaffen van boeken, tijdschriften, documentatie.
 2. Hoeveel uitleningen waren er (het laatst bekende jaar) ?
 - B. Voor dienst of beroepsliteratuur en algemene lectuur samen.
 1. Hoeveel bedragen de uitgaven aan personeel ;
 2. Hoeveel bedragen de kosten van huisvesting en uitrusting (- gedurende het laatst bekende jaar) ?
- NB. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Vraag nr. 2
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Ronde-tafelconferentie voor het muziekonderwijs — Advies organisatie secundair muziekonderwijs

Wil de Minister mij mededelen of de ronde-tafelconferentie voor het muziekonderwijs, onder leiding van de heer J. Flerackers, reeds een advies heeft uitgebracht over de organisatie van het secundair muziekonderwijs in Vlaanderen ?

Zo ja, gelieve de Minister mij tevens mede te delen welk gevolg hij aan dit advies zal geven.

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN
EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 9
van 29 januari 1987
van de heer L. KELCHTERMANS

Bejaardenhulp — Personeelsbezetting, subsidiëring en beleidsop ties

Sinds 1980 wordt het aantal uren die gesubsidieerd worden voor bejaardenhulp geblokkeerd op 9.000.000 voor de Vlaamse Gemeenschap. Door de toename van de bejaarden (2 à 3 % per jaar), de deshospitalisering van de chronische zieken, de afbrokkeling van de mantelhulp in de gezinnen, is de vraag naar bejaardenhulp veel groter geworden. Anderzijds tracht men de bejaar-

den zolang mogelijk in hun eigen woning te laten, uit menselijke en financiële redenen. Op heel veel vragen voor bejaardenhulp kan geen gunstig antwoord gegeven worden omdat de diensten niet de nodige mankracht hebben bij gebrek aan kredieten.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel bejaardenhelpsters en -helpers zijn er thans in de Vlaamse Gemeenschap werkzaam ? Hoeveel mensen werken in de poetsdienst die de meeste diensten daarnaast inrichten ? Graag uitgesplitst per provincie !
2. Hoeveel ervan worden door de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks of onrechtstreeks gesubsidiëerd ? Graag uitgesplitst per provincie.
3. Hoe gaat de Minister een oplossing geven aan de vragen van de bejaarden die thans op geen enkele wijze kunnen geholpen worden ?

Vraag nr. 10

van 30 januari 1987

van de heer J. VALKENIERS

Opvoedingsinstellingen — Arbeidsvoorwaarden

In de sector van de opvoedingsinstellingen is het nog vaak zo dat 40 uren per week moet gewerkt worden tegen een karig loon en eerder lage premies voor onregelmatig werk of prestaties op zon- en feestdagen.

Het probleem situeert zich vooral in de sector van de bijzondere jeugdzorg. Dit houdt vooral verband met een 3-tal problemen, eigen aan de sector.

De personeelsleden die met de kinderen of gehandicapten samenwonen, worden beschouwd als gewone werknemers terwijl zij zich toch in zeer bijzondere omstandigheden bevinden en o.m. heel wat uren meer presteren. Een afzonderlijk statuut voor deze werknemers dringt zich dan ook op.

Een groter probleem is dat van de personeelsnormen en de daarmee samenhangende subsidiëring. Met de huidige norm van vier opvoeders per leefgroep is het voor sommige instellingen, vnl. in de bijzondere jeugdzorg, over een heel jaar genomen zelfs onmogelijk om de 40-urenweek te respecteren. De enige oplossing voor dit probleem ligt in een verhoging van de personeelsnormen.

Hetzelfde moet gezegd van de lage loonbarema's en de premies voor onregelmatig werk. Een aanpassing van de subsidiëring is hier onvermijdelijk.

Nog een belangrijk probleem is dat van de slapende nachtdienst, waar een CAO werd afgesloten dat de slapende nachtdienst in beginsel gelijkstelt met 3 uren arbeid wat eigenlijk in strijd is met de wettelijke beschikkingen ter zake. Ook hier moet dringend naar een aanvaardbare oplossing worden gezocht.

Ziet u de mogelijkheid om meer geldmiddelen vrij te maken tot een werkelijke verbetering van het personeelsstatuut want pas dan kunnen onderhandelingen tussen werkgevers en werknemers tot een positief resultaat leiden ?

Vraag nr. 11

van 3 februari 1987

van de heer F. VERMEIREN

Verouderingsproces bevolking — Termijnplanning inzake infrastructuur bejaardenzorg

Uit een aantal gegevens over de demografische evolutie in ons land blijkt dat het verouderingsproces van de bevolking voortduurt en dat tegen het einde van de eeuw er tussen 17 en 20 % bejaarden zullen zijn, die de leeftijd van 65 jaar overschrijden.

Een dergelijke evolutie heeft onvermijdelijk ook gevolgen wat betreft het herbergen en verplegen van bejaarden en hoogbejaarden.

In dit verband vernam ik graag, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden :

1. of reeds een studie werd gemaakt van de behoeften aan verplegend personeel en aan rustoorden, die zich in de komende jaren zullen stellen gelet op de evolutie van de leeftijdsopbouw ;
2. of, desgevallend, ook becijferd werd welke de toegenomen kosten zullen zijn om het herbergen van de bejaarden te verzekeren ? Of in dit verband reeds richtlijnen werden verstrekt aan de bevoegde diensten van de gemeenten en de OCMW's ten einde tijdig te kunnen zorgen voor de opvang van de verpleging behoevende bejaarden ;
3. of, wat de opleiding van het verplegend personeel ook met deze trend rekening werd gehouden ? Met andere woorden wordt er nu reeds voorzien dat er een grotere behoefte zal zijn aan verplegend personeel en aan bejaardenhelpsters ?

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 55

van 16 december 1986

van de heer E. VANDEBOSCH

Stortplaats REMO te Houthalen — Uitvoering afsluitlaag

Meermaals in het verleden kwam de stortplaats REMO te Houthalen in opspraak wegens de mogelijke verontreiniging van oppervlaktewater en van het grondwater.

Uit een recentelijk afgegeven exploitatievergunning blijkt dat de vroegere afsluitlaag (plasticfolie met kleilaag) niet voldoet aan de gestelde eisen en dat nieuwe uitvoeringsnormen worden gesteld aan de afsluitlaag van de nieuwe stortplaatsen, onderworpen aan de goedkeuring van OVAM.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke uitvoeringsvorm wordt voor de afsluitlaag van de nieuwe stortplaatsen voorgesteld, en aan welke uitvoeringsvorm heeft de OVAM zijn goedkeuring gehecht ?

2. Worden er bijkomende maatregelen genomen om de ondoorlaatbaarheid van de in gebruik zijnde en de reeds afgewerkte stortplaatsen te garanderen ?

Vraag nr. 62
van 29 december 1986
van de heer J. GABRIELS

Bedrijven met zonder (aanvraag tot) een lozingsvergunning — Aantal

Graag vernam ik hoeveel bedrijven er momenteel met of zonder een lozingsvergunning zijn.

In dit verband graag de volgende vragen.

1. Hoeveel vergunningsplichtige bedrijven dd. 30/11/1986 zijn er in het ambtsgebied van de VZW in totaal en uitgesplitst naar de diverse sectoren :
 - a. zoals die momenteel worden ingedeeld voor de bepaling van de sectoriële lozingsnormen, de sectoriële voorwaarden voor het lozen van afvalwater genoemd met eventuele onderverdelingen naar grootte (aantal verontreinigde belastings-eenheden) ;
 - b. zoals die zullen worden ingedeeld volgens het decreet op de milieuvergunning (indelingslijst van de als hinderlijk ingedeelde inrichtingen) met opnieuw een eventuele onderverdeling naar grootte ?
2. Hoeveel van deze bedrijven (opnieuw volgens de diverse sectoren en grote ingedeeld) dd. 30/11/1986.
 - beschikken over een lozingsvergunning die geldig is ; die vervallen is ;
 - beschikken over geen lozingsvergunning en hebben ook geen aanvraag gedaan ; deden wel een aanvraag die reeds is behandeld en beantwoord ; die nog niet is behandeld dd. 30/11/1986.

Vraag nr. 71
van 13 januari 1987
van de heer W. VAN DURME

Illegale stortplaats van mestoverschotten te Deinze — Maatregelen

Mestoverschotten worden in toenemende mate illegaal gestort. In Astene (deelgemeente Deinze) is onder meer een illegale stortplaats „ontdekt”, waar menselijk en dierlijk mest in grote hoeveelheid in de nabijheid van de Leie wordt geloosd.

Het blijkt dat de plaatselijke overheden geen uitweg voor het probleem weten.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. of er een systematische controle gebeurt op het lozen van menselijke en dierlijke afvalstoffen bij de betrokken bedrijven ;
2. of deze „beerruimers” over een vergunning moeten beschikken en wie deze toekent ;
3. of de gemeentebesturen voldoende ingelicht worden over de maatregelen die zich opdringen bij het verwijderen van bovenvermelde afvalstoffen ?

J. PEDE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTE-
LIJKE ORDENING

Vraag nr. 34
van 3 december 1986
van de heer A. VANHAVERBEKE

Uitgaven voor oprichting, instandhouding en activiteit van bibliotheken — Overzicht per departement en parastatalen

A. Eensdeels voor dienst- of beroepsliteratuur anderdeels voor algemene literatuur

1. Hoeveel uitgaven gebeurden (het laatst bekende jaar)

— Voor aanschaffen van boeken, tijdschriften, documentatie.

2. Hoeveel uitleningen waren er (het laatst bekende jaar) ?

B. Voor dienst of beroepsliteratuur en algemene lectuur samen

1. Hoeveel bedragen de uitgaven aan personeel

2. hoeveel bedragen de kosten van huisvesting en uitrusting (— gedurende het laatste bekende jaar) ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Vraag nr. 71
van 21 januari 1987
van de heer A. LARIDON

Gemeentelijke en provinciale belastingen op campings — Criteria

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of er gemeenschapsdirectieven bestaan die de criteria opleggen volgens dewelke de provinciale en gemeentelijke belastingen op campings moeten vastgesteld worden ;
2. of er wat deze taks betreft een minimumgrens en/of een maximumgrens bestaat ;
3. of er bij de vaststelling van deze belasting rekening gehouden wordt met het al dan niet ter beschikking stellen door de overheid van bepaalde faciliteiten, zoals bijvoorbeeld aansluiting op drinkbaar water, rioolaansluiting enz. ?

Vraag nr. 77
van 23 januari 1987
van de heer H. SUYKERBUYK

Gemeentelijke energienota — Evaluatie door voogdijminister

Reeds meerdere jaren zijn de gemeentebesturen ver-

plicht een energienota te voegen bij hun begroting. Deze verplichting is in die mate goed dat de gemeentebesturen tot enige systematiek worden gedwongen in verband met een zo rationeel mogelijk **energieverbruik**. Anderzijds moet de som van al deze gemeentelijke energienota's toch een dusdanig beeld geven van de wijze waarop de gemeentebesturen aan energiepolitiek doen, waarbij de veelzijdigheid en de vindingrijkheid zeker waarneembaar zullen zijn.

In dat verband vernam ik graag of de voorgedij enig gevolg geeft aan de jaarlijkse energienota, meer bepaald of zij deze uitgebreide documentatie laat evalueren, om mogelijks nadien met richtlijn of suggesties te komen, naar gemeente- en andere openbare besturen toe.

De voorgedijminister wordt ter zake aangesproken omdat de nota aan de gemeentebegroting is gehecht, maar mogelijks is voor een ander lid van de Executieve een plaats weggelegd.

Vraag nr. 79
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Golfterreinen — Toepassing KB van 28.12.1972 en Executievebesluit van 3 oktober 1984

In antwoord op onze vragen nrs. 10 en 11 van 6 november 1986 antwoordde u dat de aanleg en het gebruik van een golfterrein geen aantasting van de openbare ruimte betekent. Bestaande golfterreinen werden, naargelang de verbeeldingskracht van de ontwerpers van de gewestplannen, nu eens beschouwd als parkgebieden, woonparken enz. Eén ervan werd trouwens als landschap beschermd.

De Minister gaat gemakshalve wel voorbij aan het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de gewestplannen, gewijzigd bij koninklijk besluit van 13 december 1978 en door het besluit van de Executieve van 3 oktober 1984.

In dit koninklijk besluit kunnen we lezen :

- Artikel 10 : zo de agrarische gebieden, de bosgebieden of de groene ruimten niet op het plan zijn afgeleid, of onder voorbehoud van de volgende bijzondere bepalingen betreffende deze zones, worden enkel die handelingen en werken toegestaan, welke noodzakelijk zijn voor het behoud van de huidige bestemming.
- Artikel 11 : de agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin...
- Artikel 12 : de bosgebieden zijn de beboste of de te bebossen gebieden, bestemd voor het bosbedrijf.. .
- Artikel 13 : de groengebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.. . (natuurgebieden, natuurreservaten, parkgebieden en bufferzones).

Het koninklijk besluit van 28 december 1972 is vastgesteld ter uitvoering van de wet op de stedenbouw ; het hoofdzakelijk oogmerk van die wet is nader omschre-

ven in artikel 2 : „De ruimtelijke ordening van het land, de streken, gewesten en gemeenten wordt vastgesteld in plannen. Die ordening wordt ontworpen zowel uit economisch, sociaal en esthetisch oogpunt als met het doel 's lands natuurschoon ongeschonden te bewaren”.

Derhalve mag worden aangenomen dat de regelen opgenomen in het koninklijk besluit van 28 december 1972 eveneens erop gericht zijn een behoorlijke ruimtelijke ordening en goede aanleg van de plaats te verzekeren en te vrijwaren.

Hieruit volgt ons inziens dat de aanleg van een golfterrein niet te verenigen is met de bestemming van de betrokken gebieden omdat de respectievelijke functies (landbouw, bos, natuurgebied) niet worden geëerbiedigd .

Graag vernamen we van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. De handelingen en werken, eigen aan de golfsport, zijn duidelijk in strijd met de handelingen en werken eigen aan bepaalde gebieden op het gewestplan. Er dient ondermeer om deze reden een vergunning in toepassing van artikel 44 van de wet op de Stedenbouw, afgegeven. Op welke rechtsleer, rechtspraak of juridische argumentatie baseert u zich om het tegengestelde te beweren ?
2. Op welke rechtsleer, rechtspraak of interpretatie steunt u zich om het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de gewestplannen, gewijzigd door het koninklijk besluit van 13 december 1978 en door het besluit van 3 oktober 1984 van de Vlaamse Executieve, niet van toepassing te verklaren voor de aanleg van golfterreinen ?
3. Zoals de geachte Minister stelt werden een aantal bestaande golfterreinen beschouwd als parkgebieden, woonparken enz. Ook werden bestaande golfterreinen beschouwd als gebieden voor dagrecreaties (cf. Houthalen-Gewestplan Hasselt-Genk). Als welk soort gebied dienen de nog aan te leggen golfterreinen te worden beschouwd ?

Vraag nr. 81
van 3 februari 1987
van de heer A. DE BEUL

Leerlingenvervoer — Gemeentelijke toelage

In uitvoering van artikel 13 van de wet van 15 juli 1982 houdende oprichting van de Nationale Dienst voor Leerlingenvervoer, werd in verschillende gemeenten gemeenschappelijk leerlingenvervoer ingericht.

Door middel van een schrijven aan de vice-gouverneur van Brabant (21 mei 1986) stelde u dat het gemeentebestuur geen toelagen mocht verlenen aan de rijksbasissschool. U argumenteerde dit door te stellen dat een lager bestuur, een hoger bestuur niet mag subsidiëren.

Uit persberichten blijkt dat u uw mening zou herzien hebben. De gemeenten mogen wel subsidies verlenen aan de verschillende onderwijsnetten als tussenkomst in het gemeenschappelijk leerlingenvervoer.

Gaarne vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het juist dat u in tegenstelling met uw schrijven van 21 mei 1986 aan de gemeente toestaat om financieel tussen te komen in het gemeenschappelijk leerlingenvervoer ?
2. Welke voorwaarden verbindt u aan de gemeentelijke toelagen voor het gemeenschappelijk leerlingenvervoer ?
3. Kan de gemeentelijke toelage zo hoog zijn dat de deelname in de kosten voor de ouders totaal komt te vervallen ? Welke maximumbedragen of -percentages zijn er voorzien ?
4. Zal u met een omzendbrief nadere richtlijnen over de gemeentelijke tussenkomst in het gemeenschappelijk leerlingenvervoer geven ?

Vraag nr. 82
van 4 februari 1987
van de heer **0. MEYNTJES**

Principiële en vaste belofte van toelage in herwaarderingsgebieden — Wegwerken achterstand

Op basis van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 29 maart 1983 inzake de betoelaging van herwaarderingsgebieden erkende de Vlaamse Executieve tot op 1 maart 1986 113 herwaarderingsgebieden.

Deze erkenning hield in dat voor de vooropgestelde herwaarderingsoperaties de gemeentebesturen, OCMW's, sociale huisvestingsmaatschappijen en het Woningfonds 60 procent betoelaging konden krijgen.

In 1986 rees zowel onduidelijkheid over het beschikbare budget als over de in uitzicht gestelde wijziging van het betoelagingssysteem. De discussie sleepte zich ondertussen praktisch een jaar aan en tal van dossiers die ingediend waren om een principiële of vaste belofte voor toelage te verkrijgen, bleven liggen.

De vraag naar informatie, duidelijkheid en uiteraard zekerheid omtrent de geplande herwaardering van het gebied, is dan ook groot.

Mag ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vraag.

Welke initiatieven heeft de Minister in de loop van 1986 ondernomen om de gemeentebesturen, de stuurgroepen en de bewoners, betrokken bij de herwaarderingsoperaties waarvan de aanvraag voor een principiële belofte van toelage bleef liggen, te informeren over de oorzaken van de vertraging, de geplande wijzigingen in het betoelagingssysteem, de kansen op de verdere betoelagingen en de termijn waarbinnen deze beslissingen over het dossier zou vallen ?

Vraag nr. 83
van 4 februari 1987
van de heer **0. MEYNTJENS**

Herwaarderingsgebieden — Erkenningsstop en wijzigingen in betoelagingssysteem.

Eind 1985 waren op basis van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 maart 1983 113 herwaarderingsgebieden afgebakend waarin voor 22,4 miljard herwaarderingsoperaties voorzien waren.

Dit vereiste een betoelaging van 13,4 miljard over de verschillende jaren wat, volgens de Gemeenschapsminister, tot budgettaire problemen zou leiden.

Op basis daarvan en in het licht van vooropgestelde wijzigingen aan het betoelagingssysteem, werden gedurende ruim een jaar (november '85-december '86) geen nieuwe gebieden erkend.

De lange onduidelijkheid omtrent de geplande wijzigingen aan het betoelagingssysteem en het lange wachten op erkenning, leiden tot moedeloosheid bij zowel de betrokken gemeentebesturen als de betrokken bewoners uit de reeds zoveel malen achtergestelde buurten.

Mag ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vraag.

Welke initiatieven heeft de Minister in de loop van 1986 ondernomen om de gemeentebesturen, de stuurgroepen van de herwaarderingsgebieden en de betrokken bewoners op de hoogte te brengen en in te lichten van enerzijds de erkenningsstop, anderzijds de geplande wijzigingen van het betoelagingssysteem ?

Vraag nr. 84
van 4 februari 1987
van de heer **0. MEYNTJENS**

Particuliere renovatie en lokale herwaarderingsoperaties — Stand van zaken.

De verkrotting in steden en gemeenten, vooral te situeren in binnensteden en achtergestelde gebieden heeft in de loop van de voorbije jaren onrustwekkende en omvangrijke proporties aangenomen.

Om daaraan te verhelpen stelde de Vlaamse Executieve in 1983 een betoelagingssysteem in ten behoeve van particuliere renovatiewerken en herwaarderingsoperaties van plaatselijke overheden in door haar erkende herwaarderingsgebieden.

Eind 1985 waren op basis van dit besluit 113 herwaarderingsgebieden afgebakend waarin voor 22,4 miljard herwaarderingsoperaties voorzien waren. Dit vereiste een betoelaging van 13,4 miljard over de verschillende jaren. Op basis daarvan en in het licht van vooropgestelde wijzigingen aan het betoelagingssysteem, werden gedurende ruim een jaar (november '85 — december '86) geen nieuwe gebieden erkend.

Ondertussen waren echter tal van gemeentebesturen samen met de betrokken bewoners via stuurgroep- en inspraakvergaderingen nog steeds aan het werk om de nodige voorbereidingen tot erkenningsdossier op te

maken met een motivering van de afbakening en de voorstellen tot herwaarderingsoperaties.

De lange onduidelijkheid omtrent de geplande wijzigingen aan het betoelagingsstelsel en het lange wachten op erkenning leiden tot moedeloosheid bij zowel de betrokken gemeentebesturen als de betrokken bewoners uit de reeds zoveel malen achtergestelde buurten.

Mag ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel aanvragen tot erkenning waren op 31 december 1986 ingediend en nog in behandeling bij ofwel de Vlaamse Administratie of de Vlaamse Executieve ?
Hoeveel dateren uit 1985 en uit de eerste helft van 1986 ?
Kan de Minister mij hier een overzicht van geven ?
2. Hoe denkt de Minister de opgelopen achterstand in de behandeling van de dossiers op te halen ? Heeft de Minister een overzicht op het aantal herwaarderingsgebieden die op dit ogenblik in voorbereiding zijn bij de verschillende gemeentebesturen ?
3. Heeft de Minister onderzoek laten verrichten naar het aantal gebieden dat in Vlaanderen krachtens dit besluit en op basis van de verkrotting en achterstelling van deze gebieden mogelijk in aanmerking komen tot erkenning ? Om welke oppervlakte en investeringsbedragen gaat het daarbij ?

Vraag nr. 85
van 4 februari 1986
van de heer O. MEYNTJENS

Herwaarderingsgebieden — Aantal dossiers inzake principiële en vaste belofte van toelage

Op basis van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 29 maart 1983 inzake de betoelaging van herwaarderingsgebieden erkende de Vlaamse Executieve tot op 1 juni 1986 113 herwaarderingsgebieden.

Deze erkenning hield in dat voor de vooropgestelde herwaarderingsoperaties de gemeentebesturen, OCMW's, sociale huisvestingsmaatschappijen en het Woningfonds 60 procent betoelaging konden verkrijgen. Uiteraard gingen deze samen met de bewoners van de betrokken gebieden aan de slag om deze dossiers in concrete plannen om te zetten en om de aanvragen voor respectievelijk principiële en vaste belofte van toelage te kunnen indienen en na goedkeuring tot realisatie te kunnen overgaan. Reeds in 1985 deden zich budgettaire problemen voor die tot enige vertraging leidden. Ondanks het optrekken van het vastlegingskrediet van 300 miljoen naar 450 miljoen was er toen op zijn minst reeds 85 miljoen tekort.

In 1986 rees zowel onduidelijkheid over het beschikbare budget als over de in uitzicht gestelde wijziging van het betoelagingsstelsel. De discussie sleepte zich ondertussen praktisch een jaar aan en tal van dossiers die ingediend waren om een principiële of vaste belofte van toelage te verkrijgen, bleven liggen.

Dit betekent dat het dikwijls vele werk van bewoners en besturen op de helling kwam te staan, dat het dynamisme en het vernieuwingsproces, dat in deze wijken op gang kwam, teloor ging. Het scepticisme groeit en vele bewoners van deze gebieden vrezen dat van de beloofde vernieuwing ondanks de erkenning weer niets meer in huis zal komen.

Mag ik van de Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel dossieraanvragen voor een principiële belofte van toelage van herwaarderingsoperaties waren op 31 december 1986 ingediend en nog in behandeling bij de Vlaamse Administratie of bij de Minister ? Welk bedrag aan toelagen vertegenwoordigen zij respectievelijk ?
2. Hoe denkt de Minister de opgelopen vertraging in de behandeling van de respectievelijke aanvragen voor een principiële belofte voor toelage, en voor een vaste belofte van toelage ?

Vraag nr. 86
van 6 februari 1987
van de heer H. SUYKERBUYK

Gemeentebelasting — Inning

Het Wetboek van de Inkomstenbelasting bepaalt dat de inning van de aanvullende personenbelasting, voor rekening van de gemeente, gebeurt door de Administratie der Directe Belastingen.

Ik neem aan dat het stemmen en dus ook het innen van de gemeentebelasting tot de autonomie van de gemeenten behoort en dat dus de tussenkomst van de Administratie der Directe Belastingen niet verplicht is, minstens dat een decreet zou kunnen stellen dat de gemeentebesturen de aanvullende personenbelasting zelf kunnen innen.

Wel beseffend dat de gemeentebesturen, omdat het over aanvullende belastingen gaat, en zonder de beschikking te hebben over het belastingdossier van hun inwoners, met betrekking tot hun inkomsten, haast onmogelijk zelf deze innings-operatie met succes te kunnen uitvoeren, meen ik me te beperken tot de principiële vraag of de gemeentebesturen gerechtigd zijn alle, door hun gemeenteraden gestemde belastingen, zelf te vestigen en te innen.

Wat is de mening van de Minister ?

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 2
van 3 december 1986
van de heer A. VANHAVERBEKE

Uitgaven voor oprichting, instandhouding en activiteit van bibliotheken — Overzicht per departement en parastatalen

- A. Eensdeels voor dienst- of beroepsliteratuur anderdeels voor algemene literatuur

1. Hoeveel uitgaven gebeurden (het laatst bekende jaar)
 - Voor aanschaffen van boeken, tijdschriften, documentatie.
2. Hoeveel uitleningen waren er (het laatst bekende jaar) ?

B. Voor dienst of beroepsliteratuur en algemene lectuur samen

1. Hoeveel bedragen de uitgaven aan personeel ;
2. Hoeveel bedragen de kosten van huisvesting en uitrusting (– gedurende het laatst bekende jaar) ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

P. DEPREZ
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN EXTERNE
BETREKKINGEN

Vraag nr. 13
 van 23 januari 1987
 van de heer J. CAUDRON

Promotie Belgische produkten in het buitenland via BOIC – Bevoegdheidsconflict

Onlangs heeft de Minister van Verkeerswezen en Buitenlandse Handel een conventie afgesloten met het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) om door middel van de sport Belgische produkten in het buitenland te promoveren en het Belgisch imago te verbeteren. Ons inziens is de nationale Minister zijn bevoegdheid te buiten gegaan aangezien de sport sinds de staathervorming van augustus 1980 (art. 59bis van de grondwet) tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort.

Graag kreeg ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke manier zal de Gemeenschapsminister van Externe Aangelegenheden reageren om aan dit bevoegdheidsconflict een einde te maken ?
2. Zal het probleem voorgelegd worden aan het Overlegcomité nationale Regering-Executieven ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 68
 van 16 januari 1987
 van de heer P. PEETERS

Tijdschriften voor de organisaties voor bibliotheek- en lectuurbegeleiding – Aantal abonnementen Dienst Openbaar Bibliotheekwerk en afname criteria

Zou de geachte Minister, per organisatie voor bibliotheek- en lectuurbegeleiding erkend op basis van het KB van 18 februari 1974, kunnen mededelen :

1. het aantal tijdschriftenabonnementen per tijdschrift, alsmede hun abonnementsprijs, dat rechtstreeks van de voornoemde organisaties door de Dienst voor Openbaar bibliotheekwerk wordt afgenomen ;
2. op basis van welke criteria de afname geschiedt ?

Vraag nr. 69
 van 16 januari 1987
 van de heer P. PEETERS

Organisaties voor bibliotheek- en lectuurbegeleiding – Wedde- en werkingstoelagen, weddeschaal stafmedewerkers

Zou de geachte Minister, aansluitend op zijn antwoord verstrekt tengevolge van mijn vraag van 12 juli 1986, kunnen mededelen :

1. of de organisaties voor bibliotheek- en lectuurbegeleiding naast de in het antwoord op hogervermelde vraag meegeedeelde weddesubsidie voor een voltijdse stafmedewerker, nog een tegemoetkoming ontvangen, onder de vorm van wedde- en werkingstoelagen, voor de tewerkstelling van technisch personeel, en desgevallend het totale bedrag der uitgekeerde toelagen, alsook op basis van welke criteria deze toelagen worden toegekend ;
2. waarom de stafmedewerkers, van organisaties die onder een zelfde KB erkend zijn en dus een vergelijkbare werking realiseren, in verschillende weddeschalen vallen ;
3. welke de bevorderingsmogelijkheden zijn van de stafmedewerkers ?

Vraag nr. 71
 van 19 januari 1987
 van de heer M. DESUTTER

Eurovisie-uitzendingen – Aantal in 1986

Brussel als hoofdstad van Europa moet de Europese gedachte ook via haar instellingen uitdragen.

Een goed middel daartoe is de Eurovisie.

Graag vernam ik – opgesplitst per rubriek (sport, cultuur, ontspanning) – hoeveel en welke Eurovisie-uitzendingen de BRT, in de loop van het jaar 1986 heeft overgenomen en hoeveel en welke BRT-programma's via Eurovisie werden verspreid.

Vraag nr. 73
 van 20 januari 1987
 van de heer J. VALKENIERS

BRT – Overname Franstalige uitzendingen van RTBF

De wereldomroep van de BRT zendt sinds onlangs ook in het Frans uit. Daar is niet eigenaardigs aan, want het Frans is een eel gesproken taal. Maar in de aankondiging van die wijziging werd er nogal de nadruk op gelegd dat de Franstalige uitzendingen zouden dienen voor onze Franstalige landgenoten, daar de RTBF geen werelduitzendingen heeft. In dat opzicht nemen de werelduitzendingen van de BRT de rol van de RTBF over.

Graag vernam ik of het wel de taak van de BRT is de uitzendingen van de RTBF voor onze Franstalige landgenoten over te nemen daar waar hun eigen zender hen in de steek laat.

Zal het in de toekomst zo verder gaan, dat de RTBF eender welk soort programma's kan laten vallen en dat men plezier kan doen, aangezien de BRT ze dan toch overneemt ? Ik denk bijvoorbeeld aan de schooltelevisie en andere educatieve programma's.

Vraag nr. 74
van 21 januari 1987
van de heer A. SCHELLENS

Openbare bibliotheken — Besparingen

Met grote ongerustheid wordt vastgesteld dat nieuwe besparingen de openbare bibliotheken andermaal belangen.

Ondanks hun onbetwistbare culturele en maatschappelijke opdracht en hun leesbevorderende werking werden op de openbare bibliotheken reeds in 1982 drastische bezuinigingen toegepast voor de collecties, de openingsuren en het personeel met 20% te verminderen

De personeelstoelagen van de Vlaamse Gemeenschap aan de inrichtende besturen werden verminderd met 15%, terwijl de oprichting van het Nationaal Centrum voor Openbare Bibliotheken en van de 13 Centrale Openbare Bibliotheken op de lange baan werd geschoven.

Mag ik de heer Minister vragen :

1. of op 1 januari 1987 de Vlaamse Executieve de destijds als tijdelijk aangekondigde maatregelen als definitieve uitvoeringsmodaliteiten van het decreet of het openbaar bibliotheekwerk in Vlaanderen wil laten gelden ;
2. of de Vlaamse Executieve ook nieuwe definitieve besparingen op het vlak van een normverlaging inzake personeelskaders en verdere vermindering van de collecties tijdschriften en non-fiction werken wil doorvoeren ;
3. of er reeds besprekingen zijn doorgedaan in het kader van de Vlaamse Executieve teneinde de openbare bibliotheken de nodige middelen te geven om hun belangrijke maatschappelijke rol te kunnen vervullen ?

Vraag nr. 76
van 23 januari 1987
van de heer J. CAUDRON

Promotie Belgische produkten in het buitenland via BOIC — Bevoegdheidsconflict

Onlangs heeft de Minister van Verkeerswezen en Buitenlandse Handel een conventie afgesloten met het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) om door middel van de sport Belgische produkten in het buitenland te promoveren en het Belgisch imago te verbeteren. Ons inziens is de nationale Minister zijn

bevoegdheid te buiten gegaan aangezien de sport sinds de staatshervorming van augustus 1980 (art. 59bis van de grondwet) tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort.

Graag kreeg ik antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke manier zal de Gemeenschapsminister van Externe Aangelegenheden reageren om aan dit bevoegdheidsconflict een einde te maken ?
2. Zal het probleem voorgelegd worden aan het Overlegcomité nationale Regering-Executieven ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen.

Vraag nr. 78
van 23 januari 1987
van mevrouw N. MAES

Subsidiering door Nationale Loterij van culturele organisaties — Toekenningscriteria

Jaarlijks kent het Ministerie van Financiën via haar dienst Nationale Loterij, een reeks bedragen toe aan culturele organisaties.

Dit gebeurt na aanvraag van de betrokken organisaties, op advies van de Gemeenschapsminister van Cultuur en bij goedkeuring door het directiecomité van de Nationale Loterij.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Bestaan er uitgeschreven criteria rond de toekenning ?
2. Is deze subsidieverlening onderhevig aan de Cultuurpactwetgeving ?

Vraag nr. 79
van 26 januari 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Eurovisie-songfestival 1987 — Spots

Met betrekking op de presentatie van het Eurovisie-songfestival 1987 onthouden wij dat de RTBF voorgesteld heeft dat van 6 van 22 spots van 45 seconden voorbehouden aan Vlaanderen gesponsord zouden worden door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme.

Graag zouden wij wensen te vernemen :

1. de inhoud van de overige 6 spots ; waaraan worden zij gewijd ?
2. hoeveel spots worden aan Wallonië, hoeveel aan Brussel besteed ?
3. waaraan worden de 6 Vlaamse spots besteed ; welke zijn de onderwerpen ;
4. wie sponsort de 16 onder sub 1 bedoelde spots en ten bedrage van hoeveel per spot ?

Vraag nr. 80
van 26 januari 1987
van de heer A. DIEGENANT

Letterkunde — Subsidiëring

Zou de Minister kunnen meedelen hoeveel subsidies er in 1985 en 1986 werden toegekend aan tijdschriften en volgens welke criteria ?

Zou de Minister verder kunnen meedelen waarom hij in 1986 tegen het advies in van de door hem geïnstalleerde Commissie voor Advies van de Letterkunde de subsidies aan het tijdschrift 't Kofschip heeft
ge-
schrapd ?

Vraag nr. 81
van 26 januari 1987
van de heer J. SAUWENS

Circuit te Terlaemen (Zolder) — Financiële steun

De Grote Prijs van België voor Formule 1 zal de eerstvolgende jaren niet meer kunnen doorgaan op het circuit van Terlaemen te Zolder.

In een aantal berichten is er melding gemaakt van de bijzondere inspanningen die de Waalse Executieve heeft gedaan om het circuit van Francorchamps uit te rusten, volledig in te richten en de nodige financiële ondersteuning te geven, om een aantal grote manifestaties, zoals onder meer de Formule 1 in Wallonië te kunnen laten plaatsvinden.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. welke inspanningen heeft de Vlaamse Executieve gedaan ten voordele van het circuit te Terlaemen ;
2. welke contacten zijn er geweest met de VZW die het circuit beheert ;
3. welke contacten zijn er geweest met de organisatoren van de Formule 1-wedstrijden ;
4. is er samenwerking georganiseerd met het gemeentebestuur van Heusden-Zolder ? Met de Bestendige Deputatie van Limburg ? Met de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Limburg ;
5. welke financiële inspanningen heeft de Vlaamse Executieve gedaan en/of toegezegd voor het circuit van Terlaemen van 1982 tot en met 1987 ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Vraag nr. 82
van 26 januari 1987
van de heer A. LARIDON

Invoering van leenrecht in de bibliotheken — Gevolgen

Volgens ingewonnen informatie is er een decreet in voorbereiding inzake het invoeren van het leenrecht in de bibliotheken.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. wat hij juist wil bereiken met dit decreet ;
2. of de invoering van dit leenrecht in feite niet zal neerkomen op een leentaks en dus extra-financiële lasten aan de lezers zal opleggen ;
3. of een dergelijk decreet niet in strijd is met de inspanningen die de laatste jaren geleverd worden ten gunste van de promotie van de bibliotheken ;
4. en of het niet verkeerd is te menen door een dergelijk decreet een oplossing te bieden voor het sociaal statuut van de Vlaamse auteurs ?

Vraag nr. 84
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Filmbeleid — Invoering van het „Tax-shelter“-systeem

Wil de Minister mij mededelen hoever zijn opzet gevorderd is om het bestaande subsidiestelsel voor de film te vervangen door het zogenaamde „Tax-shelter“-systeem ?

Vraag nr. 85
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Amateuristische kunstbeoefening — Vertegenwoordiging

In antwoord op een eerder ter zake gestelde vraag verklaarde de Minister dat uit een eerste onderzoek inderdaad bleek dat de sector amateuristische kunstbeoefening onvoldoende vertegenwoordigd is in de advies- en overlegstructuren in het geheel van de sector der volwassenenvorming.

Graag vernam ik of de Minister voor dit probleem reeds een oplossing heeft bewerkstelligd ?

Vraag nr. 86
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Vereffening van de successierechten door inbetalinggeving van kunstwerken voor nalatenschappen — Modaliteiten en toewijzingscriteria van kunstwerken aan Staat of Gemeenschappen

Vanaf 1 januari 1986 is het mogelijk successierechten te betalen met kunstwerken uit een nalatenschap.

Graag vernam ik van de Minister op welke wijze en volgens welke criteria bedoelde kunstwerken naderhand door het Ministerie van Financiën worden toegevoerd aan de Staat of aan één van onze beide Gemeenschappen.

Vraag nr. 87
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Internationale uitwisselingsprojecten inzake amateurtooneel — Versoepeling administratieve procedure

In de kringen van het amateurtooneel maakt men zijn

beklag over de moeilijkheden om tot uitwisselingsprojecten te komen met het buitenland en vooral dan met Nederland, waarmede onze Gemeenschap dan toch reeds gedurende 40 jaar een cultureel akkoord heeft.

Heeft de Minister in dit verband reeds stappen ondernomen om via richtlijnen aan de ambtenarij te komen tot een soepeler administratief uitwisselingsproces.

Vraag nr. 88
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Centraal Station te Antwerpen — Restauratiewerken

De eerste fase van de restauratiewerken aan het Centraal Station te Antwerpen zijn reeds geruime tijd bezig.

Kan de Minister mij mededelen :

1. wanneer de werken aan de eindboog, het beglaasde gordijn enhet op de eindboog aansluitende gedeelte van de perronkap zullen voltooid zijn ?
2. wanneer de tweede fase van de restauratiewerken zal worden aangevat ?

Vraag nr. 89
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Vlaamse Gemeenschap — Verwerving van kunstwerken

Wil de Minister mij mededelen welke bedragen door de Vlaamse Gemeenschap in de loop van de jaren 1983, 1984, 1985 en 1986 besteed werden voor de aankoop van kunstwerken ?

Wat gebeurde er met de aankoopkredieten die tijdens bedoelde kalenderjaren niet werden aangewend ?

Vraag nr. 90
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Internaatsgebouw Kasteel van Ham-Steenokkerzeel — Kostprijs en in gebruikname

Bij het Kasteel van Ham te Steenokkerzeel werd enige tijd terug een internaatsgebouw opgericht. Dit gebouw is nog steeds niet in gebruik ; wel waren op verschillende plaatsen ruiten stuk en gaf het interieur een erg verwaarloosde indruk.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer werd dit internaatsgebouw opgericht ?
2. Wat was de kostprijs ervan ?
3. Waarom werd dit internaatsgebouw nog nooit gebruikt ?
4. Hoeveel kamers zijn er in het internaatsgebouw voorzien ?
5. Wanneer voorziet u een regelmatig gebruik van dit gebouw ?

6. Welke bijkomende herstellingskosten zijn er aan dit niet-gebruikte gebouw, op korte termijn noodzakelijk ?

Vraag nr. 91
van 30 januari 1987
van de heer J. CAUDRON

BRT-prijs voor doctorale dissertatie — Bedrag, selectiecriteria, honorarium juryleden en kostprijs uitreiking

Ik verneem dat de Raad van Bestuur van de BRT beslist heeft een BRT-prijs uit te schrijven voor een doctorale dissertatie over het ontstaan, de groei en de problematiek van de omroep in ons land. De prijs gaat naar een werk geschreven in de periode 1984-1986.

Mag ik vernemen :

1. hoeveel het bedrag van de hierboven vernoemde prijs bedraagt ;
2. op welke wijze de werken die voor die prijs in aanmerking komen zullen worden geselecteerd ;
3. welk bedrag wordt uitgetrokken voor de honorering van de juryleden ;
4. op grond van welke criteria de leden van de jury zullen worden gekozen ;
5. welk bedrag wordt uitgetrokken voor de (vermoedelijke) plechtige uitreiking van de prijs ;
6. waarom de prijs gaat naar werken geschreven in 1984, 1985 of 1986, en niet bijvoorbeeld in 1982, 1983 of 1987 ?

Vraag nr. 93
van 2 februari 1987
van mevrouw M. PANNEELS-VAN BAELEN

Machelen — Restauratie Kasteel van Beaulieu

In zijn antwoord aan de heer M. Desutter (vraag nr. 246) stelt de Minister dat het Kasteel van Beaulieu (beschermd bij KB van 10 december 1955) geen eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap, maar de mogelijkheid bestaat, krachtens de bijzondere wet van 1980, Beaulieu aan de Vlaamse Gemeenschap over te dragen.

Het Kasteel van Beaulieu staat, niettegenstaande de instandhoudingswerken van 1981, opnieuw totaal te verkrotten. Het heeft weinig zin monumenten te „beschermen” en ze achteraf te verwaarlozen. Daarom vernam ik graag of er een kans op restauratie bestaat bij eventuele overdracht aan de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 94
van 3 februari 1987
van de heer A. DE BEUL

Sint-Geertruibeiaard (Leuven) — Restauratiewerken

De Sint-Geertruibeiaard werd in 1972 gerestaureerd. Sindsdien werd de beiaard niet meer onderhouden of

gerestaureerd. Om deze beiaard concertwaardig te maken zijn dringend restauratiewerken noodzakelijk.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de slechte toestand van deze beiaard u bekend ? Welke initiatieven werden genomen om de restauratie van deze 18-eeuwse beiaard aan te vatten ?
2. Zal u zelf een, restauratiedossier inleiden of wacht u op een initiatief van de kerkfabriek ?
3. Meent u niet dat op een systematische wijze het onderhoud en restauratie van de weinige, waardevolle beiaarden, moet worden aangepakt ?

Vraag nr. 95
van 3 februari 1987
van de heer A. DE BEUL

Theater Taptoe — Erkenning op grond van het theaterdecreet

In allerlei publikaties, persartikels en dossiers wordt theater Taptoe in één adem genoemd met de andere Vlaamse kindertheatres, als Stekelbees en Speeltheater, die op grond van het theaterdecreet worden gesubsidieerd.

Theater Taptoe heeft reeds herhaaldelijk om zijn er-

kenning op grond van het theaterdecreet gevraagd. Telkens evenwel werd het verzoek niet ingewilligd.

Wil de Minister mij mededelen op grond van welke motieven de aanvraag van Theater Taptoe werd afgewezen. Was het advies van de RAT hierbij doorslaggevend ? Is het zeker dat de leden van dit adviesorgaan de voorstellingen van Theater Taptoe de jongste jaren hebben bijgewoond of stoelt hun advies op enigerlei principiële stellingname ?

Vraag nr 97
van 4 februari 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

***Erkende beroepstoneelgezelschappen — Provinciale be-
toelaging in 1986/1987***

Mogen wij van de Minister van Cultuur vernemen welke subsidiering de erkende beroepstoneelgezelschappen in Vlaanderen vanwege de onderscheiden Provinciebesturen mochten ontvangen voor het toneelseizoen 1986-1987.

Mogen wij eveneens vernemen welke de voorzieningen zijn die ter zake getroffen werden in de begroting 1987 van diezelfde Provinciebesturen ?